ॐ नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः श्री गुरुभ्यो नमः, हिर्: ॐ

2 कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे द्वितीय

Contents

2.1 द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः - अग्निहोत्रब्राह्मणम्	2
2.2 द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः - होतृत्राह्मणम्	18
2.3 द्वितीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः - होतृब्राह्मणशेषः	38
2.4 द्वितीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः - उपहोमाः	52
2.5 द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः - उपहोमशेषः	73
2.6 द्वितीयाष्टके षष्टः प्रपाठकः - सौत्रामणिः कौकिली होत्रं च	86
2.7 द्वितीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः - सवा एकाहविशेषाः	115

ॐ नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः श्री गुरुभ्यो नमः, हृरिः ॐ 2 कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे द्वितीयाष्टकं

2.1 द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः - अग्निहोत्रब्राह्मणम्

2.1.1 अनुवाकं 1 - अग्निहोत्रस्योपोद्धातः

TB 2.1.1.1

अङ्गिरसो वै सृत्रमांसत । तेषां पृश्णिर्-घर्मधुगांसीत् । सर्जीषेणांजीवत् । तेंऽब्रुवन्न् । कस्मै नु सृत्रमांस्महे । येंऽस्या ओषंधीर्न जनयांम् इतिं । ते दिवो वृष्टिं-मसृजन्त । यावंन्तः स्तोका अवापंचन्त । तावंतीरोषंधयो ऽजायन्त ॥ ता जाताः पितरों विषेणांलिम्पन्न् 1

TB 2.1.1.2

तासाँ जग्ध्वा रुप्यन्त्यैत् । तेंऽब्रुवन्न् । क इदिमृत्थ-मंकृरितिं । वयं भांग्रधेयं-मिच्छमांना इतिं पितरोंऽब्रुवन्न् । किं वो भाग्रधेयमितिं । अग्निहोत्र एव नोऽप्यस्त्वित्यं-ब्रुवन्न् । तेभ्यं एतद्-भांग्रधेयं प्रायंच्छन्न् । यद्भुत्वा निमार्ष्टिं । ततो वै त ओषंधीर-स्वदयन्न् ॥ य एवं वेदं 2

TB 2.1.1.3

स्वदंन्तेऽस्मा ओषंधयः । ते वृथ्समु-पावांसृजन्न । इदं नां हृव्यं प्रदाप्येति । सांऽब्रवीद्वरं वृणै । दशं मा रात्रींर्जातं न दोहन्न । आसङ्घवं मात्रा सह चंराणीति । तस्मांद्-वृथ्सं जातं दश् रात्रीर्न दुंहन्ति । आसङ्घवं मात्रा सह चरित । वारेवृतश्ह्यंस्य । तस्मांद्-वृथ्सः सश्सृष्टध्यः रुद्रो घातुंकः () । अति हि सुन्धां धयंति । 3

(अ़लिम्पुन् - वेदु - घातुंकु एकं च) (A1)

2.1.2 अनुवाकं 2 - अग्निहोत्रनिरूपणम्

TB 2.1.2.1

प्रजापंति-रिग्ने-मंसृजत । तं प्रजा अन्वंसृज्यन्त । तमंभाग उपास्त । साँऽस्य प्रजाभि-रपाँकामत् । तमंवरुरुंथ्-समानोऽन्वैत् । तमंवरुधं नाशंक्षोत् । स तपो ऽतप्यत । साँऽग्नि-रुपांरमतातांपि वै स्य प्रजापंतिरितिं । स रुराटादुदंमृष्ट 4

TB 2.1.2.2

तद्-घृतमंभवत् । तस्माद्यस्यं दक्षिणतः केशा उन्मृष्टाः । तां ज्यैष्ठलृक्ष्मी प्रांजापृत्येत्यांहुः । यद्-र्राटांदुदमृष्ट । तस्मांद्-र्राटे केशा न संन्ति । तद्ग्रौ प्रागृह्णात् । तद्व्यंचिकिथ्सत् । जुहवानी(3) मा हौषा(3)मितिं । तद्-विंचिकिथ्सायै जन्मं ॥ य एवं विद्वान्, विंचिकिथ्संति 5

TB 2.1.2.3

वसीय एव चेतयते ॥ तं वाग्भ्यंवद-ज्जुहुधीति । सौंऽब्रवीत् । कस्त्वम्सीति । स्वैव ते वागित्यंब्रवीत् । सोंऽजुहोथ्-स्वाहेतिं । तथ्स्वांहाकारस्य जन्मं ॥ य एवश् स्वांहाकारस्य जन्म वेदं । कुरोतिं स्वाहाकारेणं वीर्यंम् ॥ यस्यैवं विदुषंः स्वाहाकारेण जुह्वंति 6

TB 2.1.2.4

भोगांयैवास्यं हुतं भंवति ॥ तस्या आहुंत्यै पुरुंष-मसृजत । द्वितीयं-मजुहोत् । सोऽश्वं-मसृजत । तृतीयं-मजुहोत् । स गांमसृजत । चृतुर्थ-मंजुहोत् । सोऽविंमसृजत । पृञ्चम-मंजुहोत् । सोऽजामंसृजत ७

TB 2.1.2.5

सौंऽग्नि-रंबिभेत् । आहुंतीभिवें मांऽऽमोतीतिं । स प्रजापंतिं पुनः प्राविशत् । तं प्रजापंति-रब्रवीत् । जायुस्वेतिं । सौंऽब्रवीत् । किं भांगुधेयंमुभि जंनिष्य इतिं । तुभ्यंमेवेदः हूंयाता इत्यंब्रवीत् । स एतद्-भांगुधेयंमुभ्यंजायत । यदंग्निहोत्रम् 8

TB 2.1.2.6

तस्मांदग्निहोत्र-मुंच्यते ॥ तद्भूयमांन-मादित्योंऽब्रवीत् । मा होषीः । उभयोवैं-नांवेतिदितिं । सोंऽग्नि-रंब्रवीत् । कथं नौं होष्यन्तीतिं । सायमेव तुभ्यंं जुहवन्नं । प्रातर्मह्य-मित्यंब्रवीत् । तस्मांद्ग्नयें सायश् हूंयते । सूर्याय प्रातः । 9

TB 2.1.2.7

आग्नेयी वै रात्रिः । ऐन्द्रमहंः । यदन्नंदिते सूर्ये प्रातर्जुहुयात् । उभयंमेवाग्नेयश् स्यात् । उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति । तथाऽग्नयं सायश् हूयते । सूर्याय प्रातः ॥ रात्रिं वा अन्नं प्रजाः प्र जांयन्ते । अह्य प्रतिं तिष्ठन्ति । यथ्सायं जुहोतिं 10

TB 2.1.2.8

प्रैव तेनं जायते । उदिते सूर्यें प्रातर्-जुंहोति । प्रत्येव तेनं तिष्ठति ॥ प्रजापंतिर-कामयत् प्रजायेयेतिं । स एतदिग्निहोत्रं मिंथुन-मंपश्यत् । तदुदिते सूर्येऽजुहोत् । यजुंषा ऽन्यत् । तूष्णीमन्यत् । ततो वै स प्राजांयत । यस्यैवं विदुष उदिते सूर्येऽग्निहोत्रं जुह्विति 11

TB 2.1.2.9

प्रैव जांयते । अथो यथा दिवाँ प्रजानन्नेतिं । ताहगेव तत् ॥ अथो खल्वांहुः । यस्य वै द्वौ पुण्यौं गृहे वसंतः । यस्तयोर्न्यः राधयंत्यन्यं न । उभौ वाव स तावृच्छतीतिं । अग्निं वावादित्यः सायं प्रविंशति । तस्मादिग्निर्दूरान्नक्तंं दहशे ।उभे हि तेजंसी सुपंद्येते 12

TB 2.1.2.10

उद्यन्तं वावादित्य-मिग्नरत्तं समारोहित । तस्मांद्भूम एवाग्नेर्दिवां दद्दशे । यद्ग्रयं सायं जुंहुयात् । आ सूर्याय वृश्च्येत । यथ्सूर्याय प्रातर्-जुंहुयात् । आऽग्नयं वृश्च्येत । देवतांभ्यः समदं दद्भ्यात् । अग्निज्योंतिर्-ज्योतिः सूर्यः स्वाहेत्येव सायः होत्व्यंम् । सूर्यो ज्योतिर् ज्योतिर्गिः स्वाहेतिं प्रातः । तथोभाभ्याः सायः हूंयते 13

TB 2.1.2.11

उभाभ्यां प्रातः । न देवतांभ्यः समदं दधाति ॥ अग्निज्योतिरित्यांह । अग्निर्वे रेतोधाः ॥ प्रजा ज्योतिरित्यांह । प्रजा एवास्मै प्र जनयति ॥ सूर्यो ज्योतिरित्यांह । प्रजास्वेव प्रजांतासु रेतो दधाति ॥ ज्योतिरिग्निः स्वाहेत्यांह । प्रजा एव प्रजांता अस्यां प्रतिष्ठापयति । 14

TB 2.1.2.12

तूष्णीमुत्तंरा-माहंतिं जुहोति । मिथुन्त्वाय प्रजांत्यै ॥ यदुदिंते सूर्ये प्रातर्-जुंहुयात् । यथाऽतिंथये प्रद्रंताय शून्यायांवस्था-यांहार्यक्षं हरेन्ति । ताहगेव तत् ।क्वाह् ततस्तद्-भवतीत्यांहुः । यथ्स न वेदं । यस्मै तद्धर्न्तीतिं । तस्माद्-यदौष्सं जुहोतिं । तदेव संप्रंति () । अथो यथा प्रार्थमौष्सं पंरि वेवैष्टि । ताहगेव तत् । 15

(अमृष्ट - विचिकिथ्संति - जुह्वं - त्युजामंसृज - ताग्निहोत्रश्च - सूर्याय प्रातर् - जुहोति - जुह्वंति -संपद्येते - हूयते - स्थापयति - संप्रति द्वे चं) (A2)

2.1.3 अनुवाकं 3 - उपयोक्ष्यमाणस्य हविषः संस्कारः

TB 2.1.3.1

रुद्रो वा एषः । यद्ग्निः । पर्त्नी स्थाली । यन्मद्भ्येऽग्ने-रंधिश्रयेत् । रुद्राय पर्नीमपि दद्भ्यात् । प्रमायुंका स्यात् । उदीचोऽङ्गारान्निरूह्याधि श्रयति । पर्त्नियै गोपीथायं ॥ व्यन्तान् करोति ।

तथा पत्य-प्रंमायुका भवति । 16

TB 2.1.3.2

घुर्मो वा एषोऽशाँन्तः । अहंरहः प्रवृंज्यते । यदंग्निहोत्रम् । प्रतिषिञ्चेत् पुशुकांमस्य । शान्तिमिव् हि पंशुव्यम् ॥ न प्रतिषिञ्चेद्-ब्रह्मवर्च्सकांमस्य । सिमद्भिमव् हि ब्रह्मवर्च्सम् ॥ अथो खर्छ । प्रतिषिच्यमेव । यत्-प्रतिषिञ्चितिं 17

TB 2.1.3.3

तत्-पंश्वयंम् । यज्जुहोतिं । तद्वंद्वावर्चसि । उभयंमेवार्कः ॥ प्रच्युंतं वा एतद्समा-स्रोकात् । अगंतं देवलोकम् । यच्छृतः ह्विरनंभिघारितम् । अभिद्योतयित । अभ्येवैनंद्वारयित । अथोदेवृत्रैवैनंद्र्वारयित । अथोदेवृत्रैवैनंद्र्वारयित । 18

TB 2.1.3.4

पर्याग्न करोति । रक्षंसा-मपंहत्यै ॥ त्रिः पर्याग्न करोति । त्र्यांवृद्धि युज्ञः । अथो मेद्ध्यत्वायं ॥ यत्-प्राचीनं-मुद्धासयेत् । यजंमानः शुचा ऽर्पयेत् । यद्-दंक्षिणा । पितृदेवत्यः स्यात् । यत्-प्रत्यक् 19

TB 2.1.3.5

पत्नीश्रं शुचा ऽर्पयेत् । उदीचीन्-मुद्वांसयित । एषा वै देवमनुष्याणाश्रं शान्ता दिक् । तामेवैनदनूद्-वांसयित शान्त्यै ॥ वर्त्म करोति । यज्ञस्य संतंत्यै ॥ निष्टंपित । उपैव तथ्स्तृंणाति ॥ चतुरुन्नंयित । चतुंष्पादः पुशवंः 20

TB 2.1.3.6

पुशूनेवा-वंरुन्धे ॥ सर्वान्-पूर्णानुन्नंयति । सर्वे हि पुण्यां राद्धाः ॥ अनूच् उन्नंयति । प्रजायां

अनूचीनृत्वार्य । अनूच्येवास्यं प्रजा ऽर्द्धुका भवति ॥ सं मृंशति व्यावृत्त्यै ॥ नाहोष्युन्नुपं सादयेत् । यदहोष्यन्नुप सादयेत् । यथा ऽन्यस्मां उपनिधायं 21

TB 2.1.3.7

अन्यस्मैं प्रयच्छंति । ताहगेव तत् । आऽस्मैं वृश्च्येत । यदेव गार्,हंपत्येऽधिश्रयंति । तेन् गार्,हंपत्यं प्रीणाति ॥ अग्निरंबिभेत् । आहुंतयो माऽत्येष्यन्तीतिं । स एताः समिधं-मपश्यत् । तामाऽधंत्त । ततो वा अग्नावाहुंतयोऽद्भियन्त 22

TB 2.1.3.8

यदेन समयंच्छत् । तथ्समिधंः सिम्त्वम् । सिमध्मादंधाति । समेवैनं यच्छति । आहुंतीनां धृत्ये । अथो अग्निहोत्रमेवेद्ध्मवंत्-करोति । आहुंतीनां प्रतिष्ठित्ये ॥ ब्रह्मवादिनो वदन्ति । यदेका सिमधंमाधाय द्वे आहुंती जुहोतिं । अथ् कस्या सिमधं द्वितीया-माहुंतिं जुहोतीतिं 23

TB 2.1.3.9

यद्-द्वे स्मिधांवादुद्ध्यात् । भ्रातृंव्यमस्मै जनयेत् । एका समिधंमाधायं । यजुंषा ऽन्यामाहुंतिं जुहोति । उभे एव स्मिद्वंती आहुंती जुहोति । नास्मै भ्रातृंव्यं जनयति ॥ आदींप्तायां जुहोति । सिमंद्विमव हि ब्रह्मवर्च्सम् । अथो यथाऽतिंथिं ज्योतिंष्कृत्वा पंरिवेवेष्टि । ताहगेव तत् () ॥ चतुरुन्नंयति । द्विर्जुहोति । तस्मांद्-द्विपा-चतुंष्पादमत्ति । अथो द्विपद्येव चतुंष्पदः प्रतिष्ठापयति । 24

(भुवृति - प्रतिषिञ्चिति - गमयित - प्रत्यक् - पुशवं - उपिनुधा - याँद्भियुन् - तेति - तच्चत्वारिं च) (A3)

2.1.4 अनुवाकं 4 - उपयुक्तस्य हिवषः संस्कारः

TB 2.1.4.1

उत्तरावंतीं वै देवा आहुंतिमजुंहवुः । अवांचीमसुंराः । ततों देवा अभंवन्न । पराऽसुंराः । यं कामयेत वसीयान्थ स्यादितिं । कनीयस्तस्य पूर्वश्रं हुत्वा । उत्तरं भूयों जुहुयात् । एषा वा उत्तरावृत्याहुंतिः । तां देवा अंजुहवुः । तत्तस्तेंऽभवन्न 25

TB 2.1.4.2

यस्यैवं जुह्नंति । भवंत्येव ॥ यं कामयेत पापीयान्थ् स्यादितिं । भूयस्तस्य पूर्वश्रं हुत्वा । उत्तंरं कनीयो जुहुयात् । एषा वा अवाच्याहुंतिः । तामसुंरा अजुहवुः । तत्तस्ते परांऽभवन्न् । यस्यैवं जुह्नंति । परै्व भविति । 26

TB 2.1.4.3

हुत्वोपं सादयत्यजांमित्वाय । अथो व्यावृत्त्यै ॥ गार् हंपत्यं प्रतीक्षते । अनंनुद्ध्यायिन-मेवैनंं करोति ॥ अग्निहोत्रस्य वै स्थाणुरंस्ति । तं य ऋच्छेत् । यृज्ञ्स्थाणुमृंच्छेत् । एष वा अग्निहोत्रस्यं स्थाणुः । यत्-पूर्वाऽऽहुंतिः । तां यदुत्तंरयाऽभि जुंहुयात् 27

TB 2.1.4.4

य्ज्ञस्थाणु-मृंच्छेत् । अतिहाय् पूर्वामाहंतिं जुहोति । य्ज्ञ्स्थाणुमेव परिं वृणक्ति । अथो भ्रातृंव्यमेवास्वा ऽतिंकामति ॥ अवाचीनशं सायमुपं मार्ष्टि । रेतं एव तद्-दंधाति । ऊर्द्धं प्रातः । प्र जनयत्येव तत् ॥ ब्रह्मवादिनों वदन्ति । चतुरुन्नंयति 28

TB 2.1.4.5

द्विर्जुहोति । अथ् क्रं द्वे आहुंती भवत् इतिं । अग्नौ वैश्वान् इतिं ब्रूयात् । एष वा अग्निवैंश्वान्रः । यद्वाँह्मणः । हुत्वा द्विः प्राश्नांति । अग्नावेव वैश्वान्रे द्वे आहुंती जुहोति ॥ द्विर्जुहोतिं । द्विर्निमाँष्टिं । द्विः प्राश्नांति 29

TB 2.1.4.6

षट्थ् संपंचन्ते । षङ्घा ऋतवंः । ऋतूनेव प्रीणाति । ब्रह्मवादिनों वदन्ति । किं देवत्यं-मग्निहोत्रमितिं । वैश्वदेवमितिं ब्रूयात् । यद्-यजुंषा जुहोतिं । तदैंन्द्राग्नम् । यत्-तूष्णीम् । तत्-प्रांजापत्यम् 30

TB 2.1.4.7

यिन्नमार्ष्टि । तदोषंधीनाम् । यिद्वृतीयंम् । तत्-पिंतृणाम् । यत्-प्राश्नांति । तद्-गर्भाणाम् । तस्माद्-गर्भा अनंश्नन्तो वर्द्धन्ते । यदाचामंति । तन्मंनुष्यांणाम् ॥ उदंङ्पर्यावृत्याचांमति 31

TB 2.1.4.8

आत्मनों गोपीथायं ॥ निर्णेनेक्ति शुद्ध्यै ॥ निष्टंपित स्वगाकृंत्यै । उद्-िदंशित । सप्तर् षीनेव प्रीणाति ॥ दक्षिणा पूर्यावंतिते । स्वमेव वीर्यमन्तं पूर्यावंतिते । तस्माद्-दक्षिणोऽर्द्धं आत्मनों वीर्यावत्तरः । अथों आदित्यस्यैवावृतुमन्तं पूर्यावंतिते ॥ हुत्वोपु सिमन्धे 32

TB 2.1.4.9

ब्रह्मवर्चसस्य सिमंद्भयै ॥ न ब्रर्.हिरनु प्र हरेत् । असर्शस्थितो वा एष युज्ञः । यदंग्निहोत्रम् । यदंनु प्रहरेत् । युज्ञं विच्छिन्द्यात् । तस्मान्नानुं प्रहत्यम् । युज्ञस्य सन्तंत्यै ॥ अपो नि नंयित । अवभृथस्यैव रूपमंकः () । 33

(अभवन् - भवति - जुहुयान् - नंयति - मार्ष्टि द्विः प्राश्नांति - प्राजापत्य - मार्चामती - न्धे - ऽकः) (A4)

2.1.5 अनुवाकं 5 - काम्यानि होमद्रव्याणि TB 2.1.5.1

ब्रह्मवादिनों वदन्ति । अग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः । किं प्रायण-मग्निहोत्रमितिं । वृथ्सो वा अग्निहोत्रस्य प्रायणम् । अग्निहोत्रं यज्ञानाम् ॥ तस्यं पृथिवी सर्दः । अन्तरिक्ष-माग्नीद्भम् । द्यौर्.-हंविर्द्धानम् । दिव्या आपः प्रोक्षणयः । ओषंधयो ब्रु.हिः 34

TB 2.1.5.2

वनस्पतंय इद्ध्मः । दिशः परि्धयः । आदि्त्यो यूपः । यजंमानः पृशः । समुद्रोऽवभृथः । सम्पूव्यस्यरः स्वंगाकारः । तस्मादाहिताग्रेः सर्वमेव बिर्धिष्यं दत्तं भविति । यथ् सायं जुहोतिं । रात्रिमेव तेनं दक्षिण्यां कुरुते । यत्-प्रातः 35

TB 2.1.5.3

अहंरेव तेनं दक्षिण्यं कुरुते । यत्-ततो ददांति । सा दक्षिणा ॥ यावंन्तो वै देवा अहुंतमादन्नं । ते परांऽभवन्न । त एतदंग्निहोत्रंश् सर्वस्यैव संमवदायां जुहवुः । तस्मांदाहुः । अग्निहोत्रं वै देवा गृहाणां निष्कृंति-मपश्यिन्नितं । यथ्-सायं जुहोति । रात्रिया एव तद्भुताद्यांय 36

TB 2.1.5.4

यजंमान्स्या-पराभावाय । यत्-प्रातः । अह्नं एव तद्भुताद्यांय । यजंमान्स्या-पराभावाय । यत्-ततोऽश्नातिं । हुतमेव तत् ॥ द्वयोः पर्यसा जुहुयात्-प्रशुकांमस्य । एतद्वा अग्निहोत्रं मिथुनम् । य एवं वेदं । प्र प्रजयां प्रशुभिर्-मिथुनैर्-जांयते 37

TB 2.1.5.5

इमामेव पूर्वया दुहे । अमूमुत्तंरया । अधिश्रित्योत्तंरमा नंयति । योनविव तद्-रेतः सिञ्चति प्रजनंने ।। आज्येन जुहुयात्-तेर्जस्कामस्य । तेजो वा आज्येम् । तेजस्व्येव भवति । पर्यसा पुशुकांमस्य । एतद्वै पंशूनाः रूपम् । रूपेणैवास्मै पुशूनवं रुन्धे 38

TB 2.1.5.6

पुशुमानेव भंवति । दुद्धेन्द्रिय कांमस्य । इन्द्रियं वै दिधं । इन्द्रियाव्येव भंवति । यवाग्वां ग्रामंकामस्यौष्धा वै मंनुष्याः । भागुधेयेनैवास्मै सजातानवं-रुन्धे । ग्राम्येव भंवति ॥अयंज्ञो वा एषः । योसामा 39

TB 2.1.5.7

चतुरुन्नंयति । चतुंरक्षरः रथन्तरम् । रथन्तरस्यैष वर्णः । उपरीव हरति । अन्तरिंक्षं वामदेव्यम् । वामदेव्यस्यैष वर्णः । द्विर्जुहोति । द्वयंक्षरं बृहत् । बृह्त एष वर्णः । अग्निहोत्रमेव तथ् सामन्वत्-करोति । 40

TB 2.1.5.8

यो वा अग्निह्येत्रस्यांपसद्ये वेदं । उपैनमुपसद्यं नमन्ति । विन्दतं उपस्तारंम् । उन्नीयोपं सादयित । पृथिवीमेव प्रीणाति । ह्येष्यन्नुपं सादयित । अन्तरिक्षमेव प्रीणाति । हुत्वोपं सादयित । दिवंमेव प्रीणाति । एता वा अग्निह्येत्रस्योपसदंः 41

TB 2.1.5.9

य एवं वेदं । उपैन-मुप्सदों नमन्ति । विन्दतं उपसृत्तारंम् ॥ यो वा अग्निहोत्रस्याश्रांवितं प्रत्याश्रांवितः होतांरं ब्रह्माणं वषद्भारं वेदं । तस्य त्वेव हुतम् । प्राणो वा अग्निहोत्रस्याश्रांवितम् । अपानः प्रत्याश्रांवितम् । मनो होतां । चक्षुर्-ब्रह्मा । निमेषो वेषद्भारः 42

TB 2.1.5.10

य एवं वेदं । तस्य त्वेव हुतम् ॥ सायं यावांनश्च वै देवाः प्रांत्यांवाणश्चा-ग्निहोत्रिणों गृहमागंच्छन्ति । तान्, यन्न तुर्पयेत् । प्रजयांऽस्य पशुभिर्वि तिष्ठेरन्न । यत्तुर्पयेत् । तृप्ता एनं प्रजयां पशुभिस्तर्पयेयुः ॥ सुजूर्देवैः सायं यावंभिरितिं सायः सं मृंशति । सुजूर्देवैः प्रातर्यावंभिरितिं प्रातः । ये चैव

देवाः सायुं यावानो ये च प्रातुर्यावाणः 43

TB 2.1.5.11

तानेवोभयाई स्तर्पयित । त एनं तृप्ताः प्रजयां प्रशुभिं स्तर्पयन्ति ॥ अरुणो हं स्माहौपंवेशिः । अग्निहोत्र एवाहश् सायं प्रांत्वं भ्रातृंव्येभ्यः प्र हंरामि । तस्मान्-मत्पापीयाश्सो भ्रातृंव्या इतिं । चतुरुन्नयित । द्विर्जुहोति । समिथ्-संप्तमी । सप्तपंदा शक्वरी । शाक्करो वर्ज्ञः () । अग्निहोत्र एव तथ्सायं प्रांत्वं च्रां यर्जमानो भ्रातृंव्याय प्र हंरति । भवंत्यात्मनां । परांऽस्य भ्रातृंव्यो भवति । 44

(बुर्.हिः - प्रातर्. - हुताद्यांय - जायते - रुन्धे - ऽसामा - करो - त्येता वा अग्निहोत्रस्यों पुसदों - वषद्वार - श्चं प्रातुर्यावाणों - वज्रुस्त्रीणिं च) (A5)

2.1.6 अनुवाकं 6 - अभ्युद्रवणं, होमाभावप्रतीकारश्च

TB 2.1.6.1

प्रजापंति-रकामय-तात्म्न वन्में जायेतेति । सोऽजुहोत् । तस्यात्म्न् वदंजायत । अग्निर्-वायुरां-दित्यः । तेंऽब्रुवन्न् । प्रजापंति-रहौषी-दात्म्न्-वन्मे जायेतेति । तस्यं वयमंजनिष्महि । जायंतां न आत्मन्-वदिति तेऽजुहवुः । प्राणानांमग्निः । तुनुवै वायुः 45

TB 2.1.6.2

चक्कंष आदित्यः । तेषाः हुतादंजायत् गौरेव ॥ तस्यै पर्यासे व्यायंच्छन्त । ममं हुतादंजिन् ममेतिं । ते प्रजापंतिं प्रश्नमायत्र । स आंदित्योंऽग्नि-मंब्रवीत् । यत्ररो नौ जयात् । तन्नौ सहासदितिं । कस्यै कोऽहौषीदितिं प्रजापंति-रब्रवीत्-कस्यै क् इतिं । प्राणानांमहिमत्यग्निः 46

TB 2.1.6.3

तुनुवां अहमितिं वायुः । चक्षुंषोऽहमित्यांदित्यः । य एव प्राणानामहौंषीत् । तस्यं हुतादंजनीतिं ।

अग्नेर्, हुतार्दजनीति । तर्दग्निहोत्रस्यां-ग्निहोत्रत्वम् । गौर्वा अग्निहोत्रम् । य एवं वेद् गौरंग्निहोत्रमिति । प्राणापानाभ्यां-मेवाग्निश् समर्द्धयति । अर्व्यर्द्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति 47

TB 2.1.6.4

य एवं वेदं ॥ तौ वायुरंब्रवीत् । अनु मा भंजत्मितिं । यदेव गार्.हंपत्येऽधिश्रित्यां-हवनीयं-मभ्युंद्रवान्ं । तेन् त्वां प्रीणानित्यं-ब्रूताम् । तस्माद्-यद्-गार्.हंपत्येऽधि-श्रित्यांहवनीयं-मभ्युंद्रवंति । वायुमेव तेनं प्रीणाति ॥ प्रजापंतिर्-देवताः सृजमानः । अग्निमेव देवतांनां प्रथम-मंसृजत । सौऽन्यदांलुम्-भ्यंमवित्त्वा 48

TB 2.1.6.5

प्रजापंतिम्भि पुर्यावंर्तत । स मृत्यो-रंबिभेत् । सोऽमुमांद्वित्य-मात्मनो निरंमिमीत । तश्हुत्वा परौङ्पुर्यावंर्तत । ततो वै स मृत्युमपांजयत् । अपं मृत्युं जंयित । य एवं वेदं ॥ तस्माद्-यस्यैवं ॅविदुर्षः । उतैकाहमुत द्व्यहं न जुह्वंति । हुतमेवास्यं भवति () । असौ ह्यांदित्योंऽग्निहोत्रम् । 49

(तुनुवै वायु - रुग्निर् - भंव - त्यविंत्त्वा - भवत्येकं च) (A6)

2.1.7 अनुवाकं 7 - हविषः सर्वदेवतासंबन्धेन प्रशंसा

TB 2.1.7.1

रौद्रं गविं । वायव्यं-मुपंसृष्टम् । आश्विनं दुह्यमानम् । सौम्यं दुग्धम् । वारुणमधिश्रितम् । वैश्वदेवा भिन्दवंः । पौष्णमुदंन्तम् । सारुस्वतं विष्यन्दंमानम् । मैत्रश् शरंः । धातुरुद्वांसितम् () । बृह्स्पतेरुन्नीतम् । सुवितुः प्रक्रांन्तम् । द्यावापृथिव्यश्ं ह्वियमाणम् । ऐन्द्राग्न-मुपंसन्नम् । अग्नेः पूर्वा ऽऽहुंतिः । प्रजापंते-रुत्तरा । ऐन्द्रश् हुतम् । 50

(उद्वांसितः सप्त चं) (A7)

2.1.8 अनुवाकं 8 - दोहनप्रकारोऽग्निहोत्रहोत्रश्च

TB 2.1.8.1

दुक्षिणत उपं सृजित । पितृलोकमेव तेनं जयित ॥ प्राचीमार्वर्तयित । देवलोकमेव तेनं जयित । उदींचीमावृत्यं दोग्धि । मुनुष्यलोकमेव तेनं जयित ॥ पूर्वो दुह्याज्ज्येष्ठस्यं ज्यैष्ठिनेयस्यं । यो वां गुतश्रीः स्यात् । अपंरौ दुह्यात्-किनुष्ठस्यं कानिष्ठिनेयस्यं । यो वा बुभूषेत् । 51

TB 2.1.8.2

न सं मृंशति । पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै ॥ वायव्यं वा एतदुपंसृष्टम् । आश्विनं दुह्यमानम् । मैत्रं दुग्धम् । अर्यम्ण उद्घास्यमानम् । त्वाष्ट्र-मुंन्नीयमानम् । बृह्स्पते-रुन्नीतम् । स्वितुः प्रक्रान्तम् । द्यावापृथिव्यर्थं ह्वियमाणम् । 52

TB 2.1.8.3

ऐन्द्राग्नमुपं सादितम् । सर्वांभ्यो वा एष देवतांभ्यो जुहोति । योंऽग्निहोत्रं जुहोतिं ॥ यथा खळु वै धेन्नं तीर्थे तप्यिति । एवमिग्निहोत्री यर्जमानं तप्यिति । तृप्यिति प्रजयां पशुभिः । प्रसुवर्गं लोकं जानाति । पश्यिति पुत्रम् । पश्यिति पौत्रम् । प्र प्रजयां पशुभिर्-मिथुनैर्-जायते () । यस्यैवं विदुषोंऽग्निहोत्रं जुह्विति । य उं चैन देवं वेदं । 53

(बर्भूषे- द्धियमाणं - जायते द्धे चे) (A8)

2.1.9 अनुवाकं 9 - अग्निहोत्रस्यासंसृष्टहोममन्त्रौ

TB 2.1.9.1

त्रयो वै प्रैयमेधा आंसन्न् । तेषां त्रिरेकाँऽग्निहोत्र-मंजुहोत् । द्विरेकः । स्कृदेकः । तेषां यस्त्रिरजुंहोत् । स ऋचाऽजुंहोत् । यो द्विः । स यजुंषा । यः स्कृत् । स तूष्णीम् 54

TB 2.1.9.2

यश्च यजुषा ऽजुंहोद्यश्चं तूष्णीम् । तावुभावाँद्धृताम् । तस्माद्-यजुषा ऽऽहुंतिः पूर्वा होत्वयाँ । तूष्णीमुत्तरा । उभे एवर्द्धी अवंरुन्धे । अग्निर्-ज्योतिर् ज्योतिर्ग्निः स्वाहेतिं सायं जुंहोति । रेतं एव तद्-दंधाति । सूर्यो ज्योतिर्-ज्योतिः सूर्यः स्वाहेतिं प्रातः । रेतं एव हितं प्र जनयति ॥ रेतो वा एतस्यं हितं न प्र जांयते 55

TB 2.1.9.3

यस्याँग्निहोत्रमहुंतर् सूर्योऽभ्युंदेतिं । यद्-यन्ते स्यात् । उन्नीय प्राङ्कदाद्रंवेत् । स उपसाद्यातिमंतो-रासीत । स यदा ताम्येत् । अथु भूः स्वाहेतिं जुहुयात् । प्रजापंतिर्वे भूतः । तमेवो-पांसरत् । स एवैनुं तत् उन्नयिति । नार्तिमार्च्छति यर्जमानः () । 56

(तूष्णीं - जांयते - यजंमानः) (A9)

2.1.10 अनुवाकं 10 - वह्नेरवस्थाविशेषानुसारेण होमः

TB 2.1.10.1

यदुग्नि-मुद्धरंति । वसंवस्तर्द्धाग्निः । तस्मिन्, यस्य तथांविधे जुह्वंति । वसुंष्वेवास्यांग्निहोत्रश् हुतं भवति ॥ निहितो धूपायञ्छेते । रुद्रास्तद्धाग्निः । तस्मिन्, यस्य तथांविधे जुह्वंति । रुद्रेष्वेवास्यांग्निहोत्रश् हुतं भवति ॥ प्रथममिद्ध्ममुर्चिरा लंभते । आदित्यास्तर्द्धाग्निः 57

TB 2.1.10.2

तस्मिन्, यस्य तथांविधे जुह्वंति । आदित्येष्वेवास्यांग्निहोत्रश् हुतं भविति ॥ सर्व एव संर्वश इद्ध्म आदींप्तो भवित । विश्वे देवास्तह्युर्गिः । तस्मिन्, यस्य तथांविधे जुह्वंति । विश्वेष्वेवास्य देवेष्वंग्निहोत्रश् हुतं भविति ॥ नित्रामुर्चिरुपावैति लोहिनीकेव भवित । इन्द्रस्तर्ह्युग्निः । तस्मिन्, यस्य तथांविधे जुह्वंति । इन्द्रं एवास्यांग्निहोत्रः हुतं भवति । 58

TB 2.1.10.3

अङ्गारा भवन्ति । तेभ्योऽङ्गारेभ्योऽर्चिरुदेति । प्रजापंतिस्तर्द्धाग्नः । तस्मिन्, यस्य तथांविधे जुह्नंति । प्रजापंतावेवास्यांग्निहोत्रः हुतं भवति ॥ शरोऽङ्गारा अद्ध्यूहन्ते । ब्रह्म-तर्द्धाग्नः । तस्मिन्, यस्य तथांविधे जुह्नंति । ब्रह्मंत्रेवास्यांग्निहोत्रः हुतं भवति ॥ वस्रुषु रुद्रेष्वांदित्येषु विश्वेषु देवेषुं () । इन्द्रें प्रजापंतौ ब्रह्मन्तं । अपंरिवर्गमेवास्यैतासुं देवतांसु हुतं भवति । यस्यैवं विदुषोंऽग्निहोत्रं जुह्नंति । य उं चैन देवं वेदं । 59

special korvai

(यदुग्निं निहितः प्रथमः सर्व एव नित्रामङ्गाराः शरोऽङ्गारा ब्रह्मवसुंष्वृष्टौ) (आदुत्यास्तर्ह्मग्निर् - इन्द्रं एवास्यांग्निहोत्रः हुतं भवति - देवेषुं चृत्वारिं च) (A10)

2.1.11 अनुवाकं 11 - कालभेदेन समन्त्रकं परिषेचनम्

TB 2.1.11.1

ऋतं त्वां सृत्येन परिषिञ्चामीतिं सायं परिषिञ्चति । सृत्यं त्वर्तेन परिषिञ्चामीतिं प्रातः । अग्निर्वा ऋतम् । असावांदित्यः सृत्यम् । अग्निमेव तदांदित्येनं सायं परिषिञ्चति । अग्निनां ऽऽदित्यं प्रातस्सः । यावंदहोरात्रे भवंतः । तावंदस्य लोकस्यं । नार्तिनं रिष्टिः । नान्तो न पर्यन्तौऽस्ति () । यस्यैवं विदुषौऽग्निहोत्रं जुह्वति । य उ चैन देवं वेदं । 60

(अस्ति द्वे चं) (A11)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to11 anuvAkams:-

(अङ्गिरसः - प्रजापंतिरुग्निश् - रुद्र - उंत्तरावंतीं - ब्रह्मवादिनों ऽग्निहोत्रप्रांयणा युज्ञाः - प्रजापंतिरकामयतात्मुन्वद्

2.1 द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः - अग्निहोत्रब्राह्मणम् https://www.vedavms.in

- गुँद्रं गविं -दक्षिणत - स्त्रयों वै - यदुग्नि - मृतं त्वां सुत्येनैकांदश)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of daSinis:-

(अङ्गिरसः - प्रैव तेर्न - पुशूनेव - यन्निमार्ष्टि - यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो - दक्षिणतः षष्टिः)

first and last word - 1st prapATakam, 2nd aShTakam,:-

(अङ्गिरसो - य उं चैन देवं वेदं)

॥ हरिंः ॐ ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ ==============

2.2 द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः - होतृब्राह्मणम्

2.2.1 अनुवाकं 1 - दशहोतृमन्त्रस्य ऋत्वर्थपुरुषार्थप्रयोगौ

TB 2.2.1.1

प्रजापंतिरकामयत प्रजाः सृंजेयेति । स एतं दशंहोतार-मपश्यत् । तं मनंसा ऽनुद्रुत्यं दर्भस्तुम्बंऽजुहोत् । ततो वै स प्रजा अंसृजत । ता अंस्माथ्सृष्टा अपांक्रामन्न् । ता ग्रहंणागृह्णात् । तद्ग्रहंस्य ग्रहत्वम् । यः कामयंत प्रजायेयेति । स दशंहोतारं मनंसा ऽनुद्रुत्यं दर्भस्तुम्बे जुंहुयात् । प्रजापंतिवैं दशंहोता 1

TB 2.2.1.2

प्रजापंतिरेव भूत्वा प्र जांयते ॥ मनंसा जुहोति । मनं इव हि प्रजापंतिः । प्रजापंतेराह्यैं ॥ पूर्णयां जुहोति । पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः । प्रजापंतेराह्यैं ॥ न्यूंनया जुहोति । न्यूंनाद्धि प्रजापंतिः प्रजा असृंजत । प्रजानाः सृष्ट्यैं । 2

TB 2.2.1.3

दुर्भस्तम्बे जुंहोति । एतस्माद्वै योनेः प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत । यस्मादेव योनेः प्रजापंतिः प्रजा असृंजत । तस्मादेव योनेः प्र जायते ॥ ब्राह्मणो देक्षिणत उपास्ते । ब्राह्मणो वै प्रजानां-मुपद्रष्टा । उपद्रष्टुमत्येव प्र जायते ॥ ग्रहो भवति । प्रजानाः सृष्टानां धृत्यै ॥ यं ब्राह्मणं विद्यां विद्वाः सं यशो नर्च्छेत् । 3

TB 2.2.1.4

सोऽरंण्यं प्रेत्यं । दुर्भस्तम्ब-मुद्गत्थ्यं । ब्राह्मणं दंक्षिणतो निषाद्यं । चतुर्,होतॄन् व्याचंक्षीत । एतद्वै देवानां पर्मं गुह्यं ब्रह्मं । यचतुर्,होतारः । तदेव प्रंकाशं गंमयति । तदेनं प्रकाशं गतम् । प्रकाशं प्रजानां गमयति ॥ दुर्भस्तम्ब-मुद्गत्थ्य व्याचंष्टे 4

TB 2.2.1.5

अग्निवान्, वै दंर्भस्तम्बः । अग्निवत्येव व्याचेष्टे ॥ ब्राह्मणो दंक्षिणत उपास्ते । ब्राह्मणो वै प्रजानां-मुपद्रष्टा । उपद्रष्टु-मत्येवैनं यशं ऋच्छति ॥ ईश्वरं तं यशोऽर्तोतित्यांहुः । यस्यान्ते व्याचष्ट इतिं । वरुस्तस्मै देयः । यदेवैनं तत्रोप नर्मति । तदेवावं रुन्धे । 5

TB 2.2.1.6

अग्निमादधानो दर्शहोत्रा ऽरिणमवंदद्भ्यात् । प्रजातमेवैन-मार्धते । तेनैवोह्नत्याँग्निहोत्रं जुंहुयात् । प्रजातमेवैनंज्जुहोति । हिविर्निर्वपस्यन्-दर्शहोतारं व्याचंक्षीत । प्रजातमेवैनं निर्वपित । सामिधेनी-रंजुवक्ष्यन्-दर्शहोतारं व्याचंक्षीत । सामिधेनीरेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तंज्जते । अथो यज्ञो वै दर्शहोता । यज्ञमेव तंज्जते । 6

TB 2.2.1.7

अभिचर्न-दर्शहोतारं जुहुयात् । नव् वै पुरुषे प्राणाः । नाभिद्शमी । सप्राणमेवैनं-मभिचरित । एतावृद्धै पुरुषस्य स्वम् । यावंत् प्राणाः । यावंदेवास्यास्तिं । तद्भिचरित ॥ स्वकृतं इरिणे जुहोति प्रदरे वां । एतद्धा अस्यै निर्,ऋंतिगृहीतम् () । निर्,ऋंति गृहीत एवैनं निर्,ऋंत्या ग्राहयित ॥ यद् वाचः ऋूरम् । तेन् वषंद्वरोति । वाच एवैनं ऋूरेण् प्र वृश्चिति । ताजगार्तिमार्च्छिति । 7

(दर्शहोता - सृष्ट्यां - ऋच्छेद् - व्याचंष्टे - रुन्ध - एव तंनुते - निर्.ऋंतिगृहीतुं पञ्चं च) (A1)

2.2.2 अनुवाकं 2 - चतुर्होत्रादिमन्त्राणां ऋत्वर्थप्रयोगः TB 2.2.2.1 प्रजापंतिरकामयत दर्.शपूर्णमासौ सृंजेयेति । स एतं चतुर्.होतार-मपश्यत् । तं मनंसाऽनुद्रुत्यां हवनीयेंऽजुहोत् । ततो वै स दंर.शपूर्णमासावंसृजत । तावंस्माथ् सृष्टावपांक्रामताम् । तौ ग्रहेणा गृह्णात् । तद्ग्रहंस्य ग्रह्तवम् । दुर्.शपूर्णमासा-वालभंमानः । चतुर्.होतारं मनंसाऽनुद्रुत्यां-हवनीयें जुहुयात् । दुर्.शपूर्णमासावेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तंन्रते 8

TB 2.2.2.2

ग्रहों भवति । दुर्,शुपूर्णमासयोः सृष्टयोर्द्धृत्ये ॥ सोऽकामयत चातुर्मास्यानि सृजेयेति । स एतं पञ्चेहोतार-मपश्यत् । तं मनसाऽनुद्रुत्यां हवनीयेऽजुहोत् । ततो वै स चातुर्मास्यान्यसृजत । तान्यस्माथ्-सृष्टान्यपाँक्रामन्न् । तानि ग्रहेणागृह्णात् । तद्ग्रहंस्य ग्रह्त्वम् । चातुर्मास्यान्यालभंमानः 9

TB 2.2.2.3

पञ्चंहोतारं मनंसाऽनुद्रुत्यां हवनीयं जुहुयात् । चातुर्मास्यान्येव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तंन्नते । ग्रहो भवति । चातुर्मास्यानारं सृष्टानां धृत्ये ॥ सोऽकामयत पशुबन्धश् सृंजेयेति । स एतश् षह्वांतार-मपश्यत् । तं मनंसाऽनुद्रुत्यां हवनीयंऽजुहोत् । ततो वै स पंशुबन्धमंसृजत । सोंऽस्माथ् सृष्टो ऽपांक्रामत् । तं ग्रहेणागृह्वात् 10

TB 2.2.2.4

तद्ग्रहंस्य ग्रह्त्वम् । पुशुब्न्धेनं युक्ष्यमाणः । षह्वांतारं मनंसा ऽनुद्गुत्यां हवनीयं जुहुयात् । पुशुब्न्धमेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तंन्तते । ग्रह्वां भवित । पुशुब्रन्धस्यं सृष्टस्य धृत्ये ॥ सोऽकामयत सौम्य-मंद्भुरः सृंजेयेतिं । स एतः सृप्तहांतार-मपश्यत् । तं मनंसाऽनुद्गुत्यां हवनीयं ऽजुहोत् । ततो वै स सौम्य-मंद्भुर-मंसृजत 11

TB 2.2.2.5

सोंऽस्माथ् सृष्टोऽपांक्रामत् । तं ग्रहेणागृह्णात् । तद्ग्रहंस्य ग्रह्तवम् । दीक्षिष्यमांणः । सप्तहोतारं मनंसाऽनुद्रुत्यां हवनीयं जुहुयात् । सौम्यमेवाद्धरः सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तंन्रते । ग्रहो भवति । सौम्यस्यां-द्धुरस्यं सृष्टस्य धृत्ये ॥ देवेभ्यो वै युज्ञो न प्राभंवत् । तमेतावुच्छः समंभरन्न् 12

TB 2.2.2.6

यथ् संभांराः । ततो वै तेभ्यों युज्ञः प्राभवत् । यथ् संभांरा भवंन्ति । युज्ञस्य प्रभूंत्यै ॥ आतित्थ्यमासाद्य व्याचंष्टे । युज्जमुखं वा आतिथ्यम् । मुख्तत एव युज्ञ्श् स्भृंत्य प्र तंन्तते ॥ अयंज्ञो वा एषः । योऽपत्नीकः । न प्रजाः प्र जांयेरन्न् () । पत्नीव्याचंष्टे । युज्ञमेवाकः । प्रजानां प्रजनंनाय ॥ उपसथ्सु व्याचंष्टे । एतद्वै पत्नीना-मायतंनम् । स्व एवैनां आयत्नेऽवं कल्पयति । 13

(तुनुत - आलभंमानो - ऽगृह्ण - दसृज - ताभर - ञ्जायेरुन्थ् षद्वं) (A2)

2.2.3 अनुवाकं 3 - चतुर्होतृपञ्चहोतृमन्त्रग्रहभागयोः पुरुषार्थ प्रयोगः

TB 2.2.3.1

प्रजापंति-रकामयत् प्र जांयेयेति । स तपोंऽतप्यत । स त्रिवृत र स्तोमं-मसृजत । तं पंञ्चद्रशस्तोमों मद्भ्यत उदंतृणत् । तौ पूर्वपक्षश्चांपरपक्षश्चांभवताम् । पूर्वपक्षं देवा अन्वसृंज्यन्त । अपर्पक्ष-मन्वसुंराः । ततो देवा अभवन्न् । पराऽसुंराः । यं कामयेत् वसीयान्थ् स्यादितिं 14

TB 2.2.3.2

तं पूर्वपक्षे यांजयेत् । वसीयानेव भवति । यं कामयेत् पापीयान्थ-स्यादिति । तमंपरपक्षे यांजयेत् । पापीयानेव भवति । तस्मीत् पूर्वपक्षो ऽपरपक्षात्-कंरुण्यंतरः ॥ प्रजापंतिर्वे दशंहोता । चतुंर् होता पर्श्वहोता । षह्वोता सप्तहोता । ऋतवंः सम्बथ्सरः 15

TB 2.2.3.3

प्रजाः प्रावं इमे लोकाः । य एवं प्रजापंतिं बहोर्भूयार्श्सं वेदं । बहोरेव भूयांन् भवति ॥ प्रजापंतिर्-देवासुरानंसृजत । स इन्द्रमिप् नासृजत । तं देवा अंब्रुवन्न् । इन्द्रंं नो जनुयेतिं । सौंऽब्रवीत् । यथा ऽहं युष्मार् स्तपसा ऽसृक्षि । एविमन्द्रंं जनयद्भमितिं 16

TB 2.2.3.4

ते तपोंऽतप्यन्त । त आत्मिन्निन्द्रं-मपश्यन्न । तमंब्रुवन्न । जायुस्वेति । सोंऽब्रवीत् ।िकं भांगुधेयं-मुभिजंनिष्य इति । ऋतून्थ् संम्वथ्सरम् । प्रजाः पुशून् । इमाल् लोकानित्यंब्रुवन्न् । तं वै माऽऽहुत्या प्रजनयतेत्यंब्रवीत् 17

TB 2.2.3.5

तं चतुर् होत्रा प्राजंनयन् ॥ यः कामयंत वीरो म आ जायेतेति । स चतुर होतारं जुहुयात् । प्रजापितिर्वे चतुर होता । प्रजापितिरेव भूत्वा प्रजायते । जजनिदन्द्रं-मिन्द्रियाय स्वाहेति ग्रहेण जुहोति । आऽस्यं वीरो जायते । वीर॰ हि देवा एतया ऽऽहुंत्या प्राजंनयन् ॥ आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोके ऽस्पर्द्धन्त । व्यं पूर्वे सुवर्गे लोके ऽस्पर्द्धन्त । व्यं पूर्वे सुवर्गे लोकिमियाम व्यं पूर्व इति 18

TB 2.2.3.6

त आंदित्या एतं पञ्चंहोतार-मपश्यन्न् । तं पुरा प्रांतरन्जवाकादाग्नींद्भे ऽजुहवुः । ततो वै ते पूर्वे सुवर्गं लोकमायन्न् । यः सुंवर्गकांमः स्यात् । स पञ्चंहोतारं पुरा प्रांतरन्जवाकादाग्नींद्भे जुहुयात् । सुम्वथ्सरो वै पञ्चंहोता । सुम्वथ्सरः सुंवर्गो लोकः । सुम्वथ्सर एवर्तुषुं प्रतिष्ठायं । सुवर्गं लोकमेति ॥ तेन्नुवन्-नङ्गिरस आदित्यान् 19

TB 2.2.3.7

कं स्थ । कं वः सुद्भ्यो हुव्यं वंक्ष्याम् इति । छन्दः स्वित्यंब्रुवन्न् । गायुत्रियां त्रिष्टुिम्-जर्गत्यामिति । तस्माच्छन्दः सु सुद्भय आंदित्येभ्यः । आङ्गीरसीः प्रजा हुव्यं वंहिन्ति । वहन्त्यस्मै प्रजा बिलम् । ऐन्मप्रतिख्यातं गच्छति । य एवं वेदं ॥ द्वादंशः मासाः पञ्चर्तवंः () । त्रयं इमे लोकाः । असावादित्य एकविश्वाः । एतस्मिन् वा एष श्रितः । एतस्मिन्-प्रतिष्ठितः । य एवमेतः श्रितं प्रतिष्ठितुं वेदं । प्रत्येव तिष्ठति । 20

(स्यादितिं - सम्वथ्सरो - जनयद्धिमती - त्यंब्रवीत् - पूर्व इत्यां - दित्यान् - ऋतवः षद्वं) (A3)

2.2.4 अनुवाकं 4 - जगथ् सृष्टिकथनमुखेन होतृमन्त्रप्रशंसा

TB 2.2.4.1

प्रजापंति-रकामयत् प्रजायेयेति । स एतं दशंहोतार-मपश्यत् । तेनं दश्धा ऽऽत्मानं विधायं । दशंहोत्रा ऽतप्यत । तस्य चित्तिः सुगासीत् । चित्तमाज्यंम् । तस्यैतांवत्येव वागासीत् । एतावानं. यज्ञुतः ॥ स चतुर्,होतार-मसृजत । सोऽनन्दत् 21

TB 2.2.4.2

असृक्षि वा इमिमितिं । तस्य सोमो हिवरासींत् । स चतुर्,होत्रा ऽतप्यत । सोऽताम्यत् । स भूरिति व्याहरत् । स भूमिंमसृजत । अग्निहोत्रं देर्,शपूर्णमासौ यजूर्शेषि । स द्वितीयंमतप्यत । सोऽताम्यत् । स भुव इति व्याहरत् 22

TB 2.2.4.3

सोंऽन्तिरिक्ष-मसृजत । चातुर्मास्यानि सामानि । स तृतीर्यमतप्यत । सोऽताम्यत् । स सुविरिति व्याहंरत् । स दिवंमसृजत । अग्निष्टोम-मुक्थ्यं-मितरात्रमृचंः । एता वै व्याहंतय इमे लोकाः । इमान् खळु वै लोकानन्नं प्रजाः पुशवृश्छन्दाः सि प्राजायन्त । य एवमेताः प्रजापंतेः प्रथमा

व्याहंतीः प्रजाता वेदं 23

TB 2.2.4.4

प्र प्रजयां प्रशुभिर्-मिथुनैर्-जायते ॥ स पञ्चंहोतार-मसृजत । स ह्विर्ना-विंन्दत । तस्मै सोमं-स्तुनुवं प्रायंच्छत् । एतत् तें ह्विरितिं । स पञ्चंहोत्रा ऽतप्यत । सोऽताम्यत् । स प्रत्यङ्कंबाधत । सोऽसुरा-नसृजत । तदुस्या प्रियमासीत् 24

TB 2.2.4.5

तद्-दुर्वर्ण हिरंण्यमभवत् । तद्-दुर्वर्णस्य हिरंण्यस्य जन्मं । स द्वितीयंमतप्यत । सोंऽताम्यत् । स प्राङंबाधत । स देवानंसृजत । तदंस्य प्रियमंसीत् । तथ् सुवर्ण हे हिरंण्यमभवत् । तथ् सुवर्ण स्य हिरंण्यस्य जन्मं । य एवः सुवर्णस्य हिरंण्यस्य जन्म वेदं 25

TB 2.2.4.6

सुवर्ण आत्मनां भवति । दुर्वर्णोंऽस्य भ्रातृंव्यः । तस्मांथ् सुवर्णः हिरंण्यं भार्यंम् । सुवर्णं एव भंवति । ऐनं प्रियं गंच्छति नाप्रियम् ॥ स सप्तहोतार-मसृजत । स सप्तहोत्रैव सुंवर्गं लोकमैत् ॥ त्रिणवेन स्तोमेनैभ्यो लोकभ्योऽसुंरान् प्राणुंदत । त्रयस्त्रिःशेन् प्रत्यंतिष्ठत् । एकविःशेन् रुचंमधत्त 26

TB 2.2.4.7

सप्तदुशेन प्राजायत । य एवं विद्वान्थ् सोमेन यर्जते । सप्तहाँ त्रैव सुंवर्गं लोकमेति । त्रिणवेन् स्तोमेनैभ्यो लोकभ्यो भ्रातृं व्यान्-प्रणुंदते । त्रयस्त्रिश्चेन प्रतिं तिष्ठति । एक्विश्चेशेन् रुचं धत्ते । सप्तदुशेन् प्रजायते । तस्माथ्-सप्तदुशः स्तोमो न निर्,हृत्यः । प्रजापित वैं सप्तदुशः । प्रजापितिमेव मद्भ्यतो धत्ते प्रजात्यै () । 27

(अनुन्दुद् - भुव इति व्याहंरुद् - वेदां - सीद् - वेदां - धत्त - प्रजांत्यै) (A4)

2.2.5 अनुवाकं 5 - दक्षिणाप्रतिग्रहमन्त्रव्याख्यानम्

TB 2.2.5.1

देवा वै वरुंणमयाजयन्न् । स यस्यै यस्यै देवतांयै दक्षिंणामनंयत् । तामंब्लीनात् । तेंऽब्रुवन्न् । व्यावृत्य प्रतिं गृह्णाम । तथां नो दक्षिंणा न व्लेष्यतीतिं । ते व्यावृत्य प्रत्यंगृह्णन्न् । ततो वै तां दक्षिंणा नाव्लीनात् । य एवं विद्वान् व्यावृत्य दक्षिंणां प्रतिगृह्णातिं । नैनं दक्षिंणा व्लीनाति । 28

TB 2.2.5.2

राजां त्वा वरुंणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्नये हिरंण्यमित्यांह । आग्नेयं वै हिरंण्यम् । स्वयैवैनंद्-देवतंया प्रतिं गृह्णाति । सोमाय वास् इत्यांह । सौम्यं वै वासः । स्वयैवैनंद्-देवतंया प्रतिं गृह्णाति । रुद्राय गामित्यांह । रौद्री वै गौः । स्वयैवैनां देवतंया प्रतिं गृह्णाति । वरुंणायाश्वमित्यांह 29

TB 2.2.5.3

वारुणो वा अर्थः । स्वयैवैनं देवतंया प्रति गृह्णाति । प्राजापंतये पुरुषमित्यांह । प्राजापत्यो वै पुरुषः । स्वयैवैनं देवतंया प्रति गृह्णाति । मनेवे तल्पमित्यांह । मानवो वै तल्पः । स्वयैवैनं देवतंया प्रति गृह्णाति । उत्तानायां क्षीरसायान् इत्यांह । इयं वा उत्तान आंक्षीरसः 30

TB 2.2.5.4

अन्यैवैनृत्-प्रतिं गृह्णाति ॥ वैश्वानुर्याचां रथं प्रतिं गृह्णाति । वैश्वानुरो वै देवतया रथः । स्वयैवैनं देवतया प्रतिं गृह्णाति ॥ तेनांमृतुत्वमंश्या-मित्यांह । अमृतंमेवात्मन्-धंत्ते ॥ वयों दात्र इत्यांह । वयं एवैनं कृत्वा । सुवुर्गं लोकं गंमयति ॥ मयो मह्यंमस्तु प्रतिग्रहीत्र इत्यांह 31

TB 2.2.5.5

यद्वै शिवम् । तन्मयंः । आत्मनं एवैषा परीतिः ॥ क इदं कस्मां अदादित्यांह । प्रजापंतिर्वै कः । स प्रजापंतये ददाति ॥ कामः कामायेत्यांह । कामेन हि ददांति । कामेन प्रतिगृह्णातिं ॥ कामों दाता कामः प्रति ग्रहीतेत्यांह 32

TB 2.2.5.6

कामो हि दाता । कामः प्रति ग्रहीता ॥ कामः समुद्र-माविशेत्यांह । समुद्र ईव हि कामः । नेव हि कामस्यान्तोऽस्ति । न संमुद्रस्यं ॥ कामेन त्वा प्रति गृह्णामीत्यांह । येन कामेन प्रति गृह्णाति । स एवैनंम्मुष्मिल लोके काम आगंच्छति ॥ कामैतत्तं एषा ते काम दक्षिणेत्यांह () । कामं एव तद्-यर्जमानोऽमुष्मिल लोके दक्षिणामिच्छति । न प्रतिग्रहीतिर ॥ य एवं विद्वान्-दक्षिणां प्रतिगृह्णाति । अनृणामेवैनां प्रतिं गृह्णाति । 33

(व्लीनात्य - श्वमित्यांहा - ङ्गिर्सः - प्रंतिग्रहीत्र इत्यांह - प्रतिग्रहीतेत्यांह - दक्षिणेत्यांह चृत्वारिं च) (A5)

2.2.6 अनुवाकं 6 - द्वादशाहदशमेऽहिन होतृमन्त्राः

TB 2.2.6.1

अन्तो वा एष युज्ञस्यं । यद्-दंशममहंः । दुशमेऽहँन्थ्-सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुंवन्ति । युज्ञस्यैवान्तं गृत्वा । अन्नाद्यमवंरुन्धते ॥ तिसृभिः स्तुवन्ति । त्रयं इमे लोकाः । एभ्य एव लोकेभ्योऽन्नाद्यमवंरुन्धते । पृश्चिंवतीर्-भवन्ति । अन्नुं वै पृश्चिं 34

TB 2.2.6.2

अन्नमेवार्व-रुन्धते ॥ मनंसा प्रस्तौंति । मनुसोद्गांयति । मनंसा प्रतिं हरति । मनं इव हि प्रजापंतिः । प्रजापंतेराप्त्यै ॥ देवा वै सुर्पाः । तेषांमियः राज्ञी । यथ्-संपराज्ञियां ऋग्भिः स्तुवन्तिं ।

अस्यामेव प्रतिं तिष्ठन्ति । 35

TB 2.2.6.3

चतुर् होतृन्, होता व्याचंष्टे । स्तुतमनुंशश्सिति शान्त्ये ॥ अन्तो वा एष यक्स्यं । यद्-दंशममहंः । एतत् खळु वै देवानां पर्मं गुद्धं ब्रह्मं । यचतुर होतारः । दशमेऽह १ श्वतुर होतृन् व्याचंष्टे । यक्स्यैवान्तं गृत्वा । पर्मं देवानां गुद्धं ब्रह्मावंरुन्धे । तदेव प्रकाशं गंमयित 36

TB 2.2.6.4

तदेनं प्रकाशं गतम् । प्रकाशं प्रजानां गमयति ॥ वाचं यच्छति । यश्स्य धृत्ये ॥ यजमानदेवत्यं वा अहंः । भ्रातृब्यदेवत्यां रात्रिः । अहा रात्रिं ध्यायेत् । भ्रातृंब्यस्यैव तल्लोकं वृंङ्के । यदिवा वाचं विसृजेत् । अह्भ्रातृंब्यायोच्छि १ षेत् । यन्नक्तं विसृजेत् । रात्रिं भ्रातृंब्यायोच्छि १ षेत् । अधिवृक्षसूर्ये वाचं विसृजिति । एतावंन्तमेवास्मै लोकमुच्छि १ षति । यावंदादित्यों ऽस्तमेतिं । 37

(पृश्निं - तिष्ठन्ति - गमयति - शिश्षेत् पञ्चं च) (A6)

2.2.7 अनुवाकं 7 - सप्तहोतृमन्त्रसाध्ययज्ञप्रशंसा

TB 2.2.7.1

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत । ताः सृष्टाः समंश्लिष्यन्न् । ता रूपेणानु प्राविंशत् । तस्मांदाहुः । रूपं वै प्रजापंतिरितिं । ता नाम्नाऽनु प्राविंशत् । तस्मांदाहुः । नाम् वै प्रजापंतिरितिं । तस्मादप्यां ऽमित्रौ सुगंत्यं । नाम्ना चेद्धयेते 38

TB 2.2.7.2

मित्रमेव भंवतः ॥ प्रजापंतिर् देवासुरानंसृजत । स इन्द्रमिप नासृंजत । तं देवा अंब्रुवन्न् । इन्द्रं नो जनुयेतिं । स आत्म-न्निन्द्रं-मपश्यत् । तमंसृजत । तं त्रिष्टुग्-वीर्यं भूत्वाऽनु प्राविंशत् । तस्य वर्ज्रः पञ्चदुशो हस्तु आपंद्यत । तेनोदय्यासुरानुभ्यं भवत् । 39

TB 2.2.7.3

य एवं वेर्द । अभि भ्रातृंव्यान् भवति ॥ ते देवा असुरैर्-विजित्यं । सुवर्गं लोकमायन्न् । तेऽमुष्मिल् लोके व्यंक्षुद्ध्यन्न् । तेऽब्रुवन्न् । अमुतः प्रदानं वा उपंजिजीविमेतिं । ते सप्तहोतारं युज्ञं विधायायास्यम् । आङ्गीरसं प्राहिण्वन्न् । एतेनामुत्रं कल्पयेतिं 40

TB 2.2.7.4

तस्य वा इयं क्रुप्तिः । यदिदं किं चे । य एवं वेदं । कल्पंतेऽस्मै । स वा अयं मंनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता । अमुत्रं सद्भ्यो देवेभ्यो हुव्यं वहित । य एवं वेदं । उपैनं यज्ञो नेमित ॥ सोऽमन्यत । अभि वा इमेंऽस्मा-छ्रोकादुमुँ लोकं किमिष्यन्त इति () । स वार्चस्पते हृदिति व्याहरत् । तस्मौत् पुत्रो हृदंयम् । तस्मौदुस्मा-छ्रोकादुमुँ लोकं नाभिकामयन्ते । पुत्रो हि हृदंयम् । 41

(ह्वयंत - अभवत् - कल्पुयं - तीतिं चृत्वारिं च) (A7)

2.2.8 अनुवाकं 8 - होतृमन्त्राणां सोमयागाङ्गत्वम्

TB 2.2.8.1

देवा वै चतुर्,होतृभिर्-युक्तमंतन्वत । ते वि पाप्मना भ्रातृंव्येणाजंयन्त । अभि सुंवुर्गं लोकमंजयन्न । य एवं विद्वाश-श्चतुर,होतृभिर्युज्ञं तंनुते । वि पाप्मना भ्रातृंव्येण जयते । अभि सुंवुर्गं लोकं जंयित ॥ षह्वांत्रा प्रायणीयमासांदयित । अमुष्मै वै लोकाय षह्वांता । घ्रन्ति खळु वा एतथ् सोमंम् । यदंभिषुण्वन्तिं 42

TB 2.2.8.2

ऋजुधैवैनंमुमुं लोकं गंमयति । चतुंर् होत्रा ऽऽतित्थ्यम् । यशो वै चतुंर् होता । यशं एवात्मन् धंत्ते

। पञ्चंहोत्रा पुशुमुपं सादयति । सुवुर्ग्यो वै पञ्चंहोता । यजंमानः पुशुः । यजंमानमेव सुंवुर्गं ॅल्रोकं गंमयति । ग्रहान-गृहीत्वा सुप्तहोतारं जुहोति । इन्द्रियं वै सुप्तहोता 43

TB 2.2.8.3

इन्द्रियमेवात्मन्-धंत्ते ॥ यो वै चतुंर्,होतॄ-नन्नसवनं तुर्पयंति । तृप्यंति प्रजयां पृशुभिः । उपैनश् सोमपीथो नमिति । बहिष्पवमाने दशहोतारं व्याचंक्षीत । माद्ध्यन्दिने पर्वमाने चतुर्,होतारम् । आर्भवे पर्वमाने पञ्चहोतारम् । पितृयश्चे षह्वोतारम् । यृज्ञायिश्चियंस्य स्तोत्रे सप्तहोतारम् । अनुसुवनमेवैनार्थं स्तर्पयति 44

TB 2.2.8.4

तृप्यंति प्रजयां पशुभिः । उपैनः सोमपीथो नंमित ॥ देवा वै चतुर्,होतृभिः स्त्रमांसत । ऋद्विंपरिमितुं यशंस्कामाः । तेंऽब्रुवन्न् । यन्नः प्रथमं यशं ऋच्छात् । सर्वेषां नस्तथ्-सहासदितिं । सोमुश्चतुंर्,होत्रा । अग्निः पञ्चंहोत्रा । धाता षड्ढोत्रा 45

TB 2.2.8.5

इन्द्रंः सप्तहोंत्रा । प्रजापंतिर्-दर्शहोत्रा । तेषा<u>श्</u> सोमश् राजांनुं यशं आर्च्छत् ॥ तन्न्यंकामयत । तेनापांक्रामत् । तेनं प्रलायंमचरत् । तं देवाः प्रैषैः प्रैषंमैच्छन्न् । तत्-प्रैषाणां प्रैष्टत्वम् । निविद्धिन्यंवेदयन्न् । तन्निविद्धंं निवित्त्वम् 46

TB 2.2.8.6

आप्रीभिरामुवन्न् । तदाप्रीणांमाप्रित्वम् । तमंघ्नन्न् । तस्य यशो व्यंगृह्वत । ते ग्रहां अभवन्न् । तद्भहांणां ग्रह्त्वम् । यस्यैवं विदुषो ग्रहां गृह्यन्ते । तस्य त्वेव गृंहीताः ॥ तेंऽब्रुवन्न् । यो वै नः श्रेष्ठोऽभूत् 47

TB 2.2.8.7

तमंवधिष्म । पुनेरिमः सुंवामहा इति । तं छन्दोभि-रसुवन्त । तच्छन्दंसां छन्दुस्त्वम् । साम्रा समानंयन्न् । तथ् साम्नंः सामृत्वम् । उक्थै-रुदंस्थापयन्न् । तदुक्थानां-मुक्थृत्वम् । य एवं वेदं । प्रत्येव तिष्ठति 48

TB 2.2.8.8

सर्वमायुरेति ॥ सोमो वै यशः । य एवं विद्वान्थ्-सोममागच्छिति । यशं एवैनमृच्छिति । तस्मादाहुः । यश्चैवं वेदु यश्च न । तावुभौ सोम्-मार्गच्छतः । सोमो हि यशः । तं त्वाऽव यशं ऋच्छुतीत्यांहुः । यः सोमे सोमुं प्राहेतिं () । तस्माथ्-सोमे सोमः प्रोच्यः । यशं एवैनंमृच्छति | 49

(अभिषुण्वन्तिं - सप्तहोता - तर्पयति - षह्वोत्रा - निवित्त्व - मभूत् - तिष्ठति - प्राहेति द्वे चं) (A8)

2.2.9 अनुवाकं 9 - होतृमन्त्रोत्पत्तिकथनप्रसङ्गेन जगथ् सृष्टिः

TB 2.2.9.1

इदं वा अग्रे नैव किंचुनासींत् । न द्यौरांसीत् । न पृंथिवी । नान्तरिंक्षम् । तदसंदेव सन्मनां ऽकुरुत स्यामितिं । तदंतप्यत । तस्मौत्-तेपानाद्भूमोऽजायत । तद्-भूयोऽतप्यत । तस्मौत्-तेपानादग्नि-रंजायत । तद-भूयोऽतप्यत 50

TB 2.2.9.2

तस्मीत्-तेपानाज्ज्योतिं-रजायत । तद्-भूयोऽतप्यत । तस्मीत्-तेपानादुर्चि-रंजायत । तद्-भूयोऽतप्यत । तस्मौत्-तेपानान्मरीचयोऽजायन्त । तद्-भूयोऽतप्यत । तस्मौत्-तेपानादुंदारा अंजायन्त । तद्-भूयोऽतप्यत । तदुभ्रमिव समंहन्यत ॥ तद्-वस्तिमंभिनत् 51

TB 2.2.9.3

स संमुद्रोऽभवत् । तस्माँथ्-समुद्रस्य न पिंबन्ति । प्रजनंनिमव् हि मन्यंन्ते । तस्माँत् प्रशोर्-जायंमानादापंः पुरस्ताँद्-यन्ति ॥ तद्-दर्शहोताऽन्वंसृज्यत । प्रजापंतिर्वे दर्श होता ॥ य एवं तपंसो वीर्यं विद्वाश्स्तप्यंते । भवंत्येव ॥ तद्वा इदमापंः सिल्ल-मांसीत् । सोऽरोदीत्-प्रजापंतिः 52

TB 2.2.9.4

स कस्मां अज्ञि । यद्-यस्या अप्रंतिष्ठाया इतिं । यदुफ्स्वं-वापंचत । सा पृंथिव्यंभवत् । यद्ध्यमृष्ट । तदुन्तरिक्ष-मभवत् । यदूर्द्ध-मुदमृष्ट । सा द्यौरंभवत् । यदरोदीत् । तदुनयो रोदुस्त्वम् 53

TB 2.2.9.5

य एवं वेदं । नास्यं गृहे रुंदन्ति । एतद्वा एषां लोकानां जन्मं । य एवमेषां लोकानां जन्म वेदं । नैषु लोके-ष्वार्तिमार्च्छति । स इमां प्रतिष्ठा-मंविन्दत ॥ स इमां प्रतिष्ठां वित्त्वा ऽकांमयत् प्रजायेयेवेतिं । स तपोऽतप्यत । सोऽन्तर्वानभवत् । स जुघनादसुंरा-नसृजत 54

TB 2.2.9.6

तेभ्यो मृन्मये पात्रेऽन्नंमदुहत् । याऽस्य सा तुनूरासीत् । तामपाहत । सा तिमस्नाऽभवत् ॥ सोऽकामयत् प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत । सोऽन्तर्वा-नभवत् । स प्रजनंनादेव प्रजा अंसृजत । तस्मादिमा भूयिष्ठाः । प्रजनंनाद्भयेना असृजत 55

TB 2.2.9.7

ताभ्यों दारुमये पात्रे पर्योऽदुहत । याऽस्य सा तुनूरासींत् । तामपाहत । सा जोथ्स्नां ऽभवत् ॥ सोऽकामयत् प्रजायेयेतिं । सतपोऽतप्यत । सोऽन्तर्वा-नभवत् । स उपपक्षाभ्यां-मेवर्तूनंसृजत । तेभ्यों रजते पात्रे घृतमंदुहत् । याऽस्य सा तुनूरासीत् 56

TB 2.2.9.8

तामपाहत । सोंऽहोरात्रयोः सुन्धि-रंभवत् ॥ सोंऽकामयत् प्रजांयेयेतिं । स तपोंऽतप्यत । सोंऽन्तर्वा-नभवत् । स मुखांद्-देवा-नंसृजत । तेभ्यो हरिते पात्रे सोमंमदुहत् । याऽस्य सा तुनूरासींत् । तामपांहत । तदहंरभवत् । 57

TB 2.2.9.9

एते वै प्रजापंतेर्दोहाः । य एवं वेदं । दुह एव प्रजाः ॥ दिवा वै नोऽभूदिति । तद्-देवानां देवत्वम् । य एवं देवानां देवत्वं वेदं । देववांनेव भंवति ॥ एतद्वा अंहोरात्राणां जन्मं । य एवमंहोरात्राणां जन्म वेदं । नाहोरात्रेष्वार्तिमार्च्छति । 58

TB 2.2.9.10

असतोऽधि मनोऽसृज्यत । मनंः प्रजापंति-मसृजत । प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत । तद्वा इदं मनंस्येव पंरमं प्रतिष्ठितम् । यदिदं किंचं । तदेतच्छ्वांवस्य संनाम् ब्रह्मं ॥ व्युच्छन्तीं व्युच्छन्त्यस्मै वस्यसी वस्यसी व्युच्छिति । प्रजायते प्रजयां प्रशुभिः । प्र पंरमेष्ठिनो मात्रां-माप्नोति । य एवं वेदं () । 59

special korvai

(इदं धूमों ऽग्निर् ज्योतिं र्जिर् मरीचय उदारा स्तद्भः / स ज्घनाथ् सा तिमस्रा स प्रजनेनाथ् सा जोथ्स्ना स उपपक्षाभ्याः सो ऽहोरात्रयोः सिन्धः समुखात् तदहर् देववान् / मृन्मये दारुमये रजते हिरते तेभ्यस्ताभ्यो द्वे तेभ्योऽन्तं पयो घृतः सोमम्)

(अग्निरंजायत् तद्भूयोऽतप्यता - भिनद - रोदीत् प्रजापंती - रोदस्त्व - मंसृज् - तासृंजत -घृतमंदुहुद्याऽस्य सा तुनूरासी - दहंरभवद् - ऋच्छिति - वेदं) (A9)

2.2.10 अनुवाकं 10 - देवसृष्टिमध्येऽवस्थितस्येन्द्रस्य देवताधिपतित्वम्

TB 2.2.10.1

प्रजापंति-रिन्द्रंमसृज-तानुजावरं देवानांम् । तं प्राहिणोत् । परेहि । एतेषां देवाना-मधिपतिरेधीतिं । तं देवा अंब्रुवन्न् । कस्त्वमसिं । वयं वै त्वच्छ्रेयाश्रंसः स्मृ इतिं । सोऽब्रवीत् । कस्त्वमसिं वयं वै त्वच्छ्रेयाश्रंसः स्मृ इतिं । अथ् वा इदं तर्हे प्रजापंतौ हरं आसीत् 60

TB 2.2.10.2

यदुस्मिन्नांदित्ये । तदेनमब्रवीत् । एतन्मे प्रयंच्छ । अथाहमेतेषां देवाना-मधिपतिर्-भविष्यामीतिं । कोहंश्-स्यामित्यंब्रवीत् । एतत् प्रदायेतिं । एतथ्-स्या इत्यंब्रवीत् । यदेतद्भवीतिं । को ह् वै नामं प्रजापंतिः । य एवं वेदं 61

TB 2.2.10.3

विदुरेनं नाम्ना । तदंस्मै रुक्मं कृत्वा प्रत्यंमुञ्चत् । ततो वा इन्द्रो देवाना-मधिपति-रभवत् । य एवं वेदं । अधिपतिरेव संमानानां भवति ॥ सोऽमन्यत । किं किं वा अंकर्मितिं । स चन्द्रं म आहरेति प्रालंपत् । तच्चन्द्रमंस-श्चन्द्रमुस्त्वम् । य एवं वेदं 62

TB 2.2.10.4

चन्द्रवानेव भविति ॥ तं देवा अंब्रुवन्न् । सुवीर्यो ऽमर्या यथां गोपायत् इति । तथ् सूर्यस्य सूर्यत्वम् । य एवं वेदं । नैनं दभ्नोति ॥ कश्च नास्मिन्वा इदिमिन्द्रियं प्रत्यंस्थादितिं । तदिन्द्रं-स्येन्द्रत्वम् । य एवं वेदं । इन्द्रियार्व्येव भविति । 63

TB 2.2.10.5

अयं वा इदं परमोऽभूदिति । तत्-परमेष्ठिनेः परमेष्ठित्वम् । य एवं वेदं । परमामेव काष्ठां गच्छति ।। तं देवाः संमन्तं पर्यविशन् । वसंवः पुरस्तांत् । रुद्रा दंक्षिणतः । आदित्याः पश्चात् । विश्वे

देवा उत्तर्तः । अङ्गिरसः प्रत्यश्चम् 64

TB 2.2.10.6

साद्ध्याः पराश्चम् । य एवं वेदं । उपैनश्समानाः सं विशन्ति ॥ स प्रजापंतिरेव भूत्वा प्रजा आवंयत् । ता अंस्मै नातिष्ठन्तान्नाद्यांय । ता मुर्खं पुरस्तात्-पश्यंन्तीः । दुक्षिणतः पर्यायन्न् । स देक्षिणतः पर्यवर्तयत । ता मुर्खं पुरस्तात्-पश्यंन्तीः । मुर्खं दक्षिणतः 65

TB 2.2.10.7

पृश्चात्-पर्यायन्न् । स पृश्चात्-पर्यवर्तयत । ता मुखं पुरस्तात्-पश्यंन्तीः । मुखं दक्षिणतः । मुखं पृश्चात् । उत्तर्तः पर्यायन्न् । स उत्तर्तः पर्यवर्तयत । ता मुखं पुरस्तात्-पश्यंन्तीः । मुखं दक्षिणतः । मुखं पृश्चात् () 66

TB 2.2.10.8

मुखंमुत्तरतः । ऊर्द्धा उदायन् । स उपरिष्टान्न्यं-वर्तयत । ताः सुर्वतांमुखा भूत्वा ऽऽवंयत् । ततो वै तस्मैं प्रजा अतिष्ठन्तान्नाद्याय ॥ य एवं विद्वान् परि च वर्तयते नि चं । प्रजापंतिरेव भुत्वा प्रजा अत्ति । तिष्ठंन्तेऽस्मै प्रजा अन्नाद्याय । अन्नाद एव भविति । 67

(आसीद् - वेदं - चन्द्रमुस्तवं य एवं वेदं - न्द्रियाव्येव भवित - प्रत्यञ्च - मुखं दक्षिणतो - मुखं पृथान् - + नवं च) (A10)

2.2.11 अनुवाकं 11 - होतृमन्त्राणां पुरुषार्थप्रयोगः

TB 2.2.11.1

प्रजापंति-रकामयत बहोर्भूयांन्थ्-स्यामितिं । स एतं दर्शहोतार-मपश्यत् । तं प्रायुंङ्कः । तस्य प्रयुंक्ति बहोर्भूयांनभवत् । यः कामयेत बहोर्भूयांन्थ्-स्यामितिं । स दर्शहोतारं प्रयुंज्ञीत । बहोरेव भूयांन्-

भवति ॥ सोऽकामयत वीरो म् आजांयेतेति । स दर्शहोतुश्चतुर्,होतारं निरंमिमीत । तं प्रायुङ्क 68

TB 2.2.11.2

तस्य प्रयुक्तीन्द्रों ऽजायत । यः कामयेत वीरो म् आजांयेतेति । स चतुर्,होतार् प्रयुंञ्जीत । आऽस्यं वीरो जांयते ॥ सोऽकामयत पशुमान्थ्-स्यामिति । स चतुर्,होतुः पञ्चंहोतार् निरिममीत । तं प्रायुंङ्क । तस्य प्रयुंक्ति पशुमानंभवत् । यः कामयेत पशुमान्थ्-स्यामिति । स पञ्चंहोतारं प्रयुंञ्जीत 69

TB 2.2.11.3

प्रशुमानेव भंवति ॥ सोंऽकामयत्तर्वां मे कल्पेर्िन्निति । स पञ्चहोतुः षह्वांतारं निरंिममीत । तं प्रायुंङ्क । तस्य प्रयुंक्त्यृतवांऽस्मा अकल्पन्त । यः कामयंत्र्तवां मे कल्पेरिन्नितिं । स षह्वांतारं प्रयुंज्ञीत । कल्पंन्तेऽस्मा ऋतवंः ॥ सोंऽकामयत सोम्पः सोंमयाजी स्यां । आ में सोम्पः सोमयाजी जांयेतेतिं 70

TB 2.2.11.4

स षड्ढोतुः सप्तहोतारं निरंमिमीत । तं प्रायुंङ्क । तस्य प्रयुंक्ति सोम्पः सोमयाज्यंभवत् । आऽस्यं सोम्पः सोमयाज्यंजायत । यः कामयेत सोम्पः सोमयाजी स्याम् । आ मे सोम्पः सोमयाजी जांयेतेति । स सप्तहोतारं प्रयुंजीत । सोम्प एव सोमयाजी भंवति । आऽस्यं सोम्पः सोमयाजी जांयते ॥ स वा एष पुशुः पंञ्चधा प्रतिं तिष्ठति 71

TB 2.2.11.5

पुद्धिर्मुखंन ॥ ते देवाः पुशून्, वित्त्वा । सुवुर्गं लोकमायन् ॥ तेऽमुष्मिल् लोके व्यंक्षुद्ध्यन् । तेऽब्रुवन्न् । अमुतः प्रदानं वा उपंजिजीविमेतिं । ते सप्तहोतारं युज्ञं विधायायास्यं । आङ्गीरसं प्राहिण्वन्न् । एतेनामुत्रं कल्पयेतिं । तस्य वा इयं क्रृप्तिः 72

TB 2.2.11.6

यदिदं किञ्चं । य एवं वेदं । कल्पंतेऽस्मै । स वा अयं मंनुष्येषु युज्ञः सप्तर्होता । अमुत्रं सुद्ध्यो देवेभ्यो हुव्यं वंहति । य एवं वेदं । उपैनं युज्ञो नंमित ॥ यो वै चतुर्,होतृणां निदानं वेदं । निदानंवान् भवित । अग्निहोत्रं वै दर्शहोतुर्निदानम् () । दुर्,शुपूर्णमासौ चतुर्,होतुः । चातुर्मास्यानि पञ्चं होतुः । पुशुबन्धः षह्वोतुः । सौम्योऽद्धरः सप्तहोतुः । एतद्वै चतुर्,होतृणां निदानम् । य एवं वेदं । निदानंवान् भवित । 73

(अमिमीत तं प्रायुंङ्क - पञ्चंहोतारं प्रयुंञ्जित - जायेतेतिं - तिष्ठति - क्रृप्तिर् - दर्शहोतुर् निदानर् सप्त चं) (A11)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to11 anuvAkams:-

(प्रजापंतिरकामयत प्रजाः सृंजेयेतिं - प्रजापंतिरकामयत दर् शपूर्णमासौ सृंजेयेतिं - प्रजापंतिरकामयत् प्रजायेयेति स तपः स त्रिवृतं - प्रजापंतिरकामयत् दशंहोतारं तेनं दश्धाऽऽत्मानं - देवा वै वरुण - मन्तो वै - प्रजापंतिस्ताः सृष्टाः समिश्चिष्यन् - देवा वै चतुर्,होतृभि - रिदं वा अग्रे - प्रजापंतिरिन्द्रं - प्रजापंतिरकामयत बहोर्भूयानेकांदश)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of daSinis:-

(प्रजापंति - स्तद्ग्रहंस्य - प्रजापतिरकामयता - नयैवैनृत् - तस्य वा इयं क्रृप्ति - स्तस्मात् तेपानाज्ज्योतिर् - यद्स्मिन्नांदित्ये -सषड्ढांतुः सप्तहांतारं त्रिसंप्तिः)

first and last word - 2nd aShTakam , 2nd prapATakam :- (प्रजापंतिरकामयत - निदानंवान्भवति)

2.2 द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः - होतृब्राह्मणम् https://www.vedavms.in 37 ।। हिर्रः ॐ ।। ।। कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः ।।

==============

2.3 द्वितीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः - होतृब्राह्मणशेषः

2.3.1 अनुवाकं 1 - सर्वेषां होतृमन्त्राणां चतुर्होतृशब्देन व्यवहार

TB 2.3.1.1

ब्रह्मवादिनों वदन्ति । किं चतुर्,होतृणां चतुर्,होतृत्विमितिं । यदेवैषु चंतुर्द्धा होतारः । तेन् चतुर्,होतारः । तस्माचतुर्,होतार उच्यन्ते । तचतुर्,होतृणां चतुर्,होतृत्वम् ॥ सोमो वै चतुर्,होता । अग्निः पत्र्वहोता । धाता षड्ढोता । इन्द्रेः सुप्तहोता 1

TB 2.3.1.2

प्रजापंतिर्-दर्शहोता । य एवं चतुर् होतृणा-मृद्धिं वेदं । ऋध्नोत्येव ॥ य एषामेवं बन्धुतां वेदं । बन्धुंमान्भवति । य एषामेवं क्रुप्तिं वेदं । कल्पंतेऽस्मै । य एषामेव-मायतंनं वेदं । आयतंनवान्भवति । य एषामेवं प्रतिष्ठां वेदं 2

TB 2.3.1.3

प्रत्येव तिष्ठति ॥ ब्रह्मवादिनो वदन्ति । दशंहोता चतुर् होता । पञ्चंहोता षह्वांता सप्तहोता । अथ कस्माचतुर होतार उच्यन्त इति । इन्द्रो वै चतुर होता । इन्द्रः खळु वै श्रेष्ठो देवतांना-मुप्देशंनात् । य एविमन्द्र श्रेष्ठं देवतांना-मुप्देशंनाद-वेदं । विसंष्ठः समानानां भवित । तस्माच्छ्रेष्ठंमायन्तं प्रथमेनैवानुंबुद्ध्यन्ते () । अयमागन्नं । अयमवांसादितिं । कीर्तिरंस्य पूर्वाऽऽगंच्छिति जनतांमायतः । अथो एनं प्रथमेनैवानुं बुद्ध्यन्ते । अयमागन्नं । अयमवांसादितिं । 3

(सप्तहोंता - प्रतिष्ठां वेदं - बुद्ध्यन्ते षट्वं) (A1)

2.3.2 अनुवाकं 2 - नैमित्तिको होतृमन्त्रहोमः TB 2.3.2.1 दक्षिणां प्रतिग्रहीष्यन्थ्-सप्तदंश् कृत्वोऽपान्यात् । आत्मानंमेव सिमन्धे । तेजंसे वीर्याय । अथौं प्रजापंतिरेवैनां भूत्वा प्रतिं गृह्णाति । आत्मनो ऽनात्यें ॥ यद्येनमार्त्-विंज्याद्-वृतः सन्तं निर्,हरेरन्न् । आग्नीद्भे जुहुयाद्-दर्शहोतारम् । चृतुर्गृहीतेनाज्येन । पुरस्तात्-प्रत्यिङ्गष्ठन्नं । प्रतिलोमं विग्राहम् 4

TB 2.3.2.2

प्राणानेवास्योपंदासयति ॥ यद्येनं पुनरुप् शिक्षेयुः । आग्नींद्ध एव जुंहुयाद्-दशंहोतारम् । चतुर्गृहीतेनाज्येन । पृश्चात् प्राङासीनः । अनुलोम-मविग्नाहम् । प्राणानेवास्मै कल्पयति ॥ प्रायंश्चित्ती-वाग्घोते-त्यृंतुमुख ऋतुमुखे जुहोति । ऋतूनेवास्मै कल्पयति । कल्पंन्तेऽस्मा ऋतवेः **5**

TB 2.3.2.3

क्रृता अंस्मा ऋतव आयंन्ति ॥ षह्वांता वै भूत्वा प्रजापंतिरिदश् सर्वमसृजत । स मनांऽसृजत । मनुसोऽधि गायत्रीमंसृजत । तद्गांयत्रीं यशं आर्च्छत् । तामाऽलंभत । गायत्रिया अधि छन्दाशंस्य सृजत । छन्दोभ्योऽधि सामं । तथ् साम् यशं आर्च्छत् । तदाऽलंभत 6

TB 2.3.2.4

साम्रोऽधि यजूर्ंष्यसृजत । यजुर्भ्याऽधि विष्णुंम् । तद्-विष्णुं यशं आर्च्छत् । तमाऽलंभत । विष्णोरद्भ्योषंधीरसृजत । ओषंधीभ्योऽधि सोमंम् । तथ् सोमं यशं आर्च्छत् । तमाऽलंभत । सोमादिधं पुशूनंसृजत । पुशुभ्योऽधीन्द्रंम् 7

TB 2.3.2.5

तिदन्द्रं यशं आर्च्छत् । तदेनं नाति प्राच्यंवत । इन्द्रं इव यश्स्वी भंवति । य एवं वेदं । नैनं यशोऽति प्रच्यंवते ॥ यद्वा इदं किं चं । तथ् सर्वमुत्तान एवाङ्गीरसः प्रत्यंगृह्णात् । तदेनं प्रतिंगृहीतं नािहंनत् । यत् किंचं प्रति गृह्णीयात् । तथ्-सर्वमुत्तानस्त्वांङ्गीरसः प्रतिंगृह्णात्वत्येव प्रतिंगृह्णीयात् () । इयं वा उत्तान आंङ्गीरसः । अनयैवैनत्-प्रतिं गृह्णाति । नैनः हिनस्ति ॥ बर्.हिषा प्रतीयाद्गां ॅवाऽर्थं वा । एतद्वै पंशूनां प्रियं धार्म । प्रियेणैवैनुं धाम्ना प्रत्येति । 8

(विग्राहं - मृतव - स्तदाऽलंभ - तेन्द्रं - गृह्णीयाथ षद्वं) (A2)

2.3.3 अनुवाकं 3 - केशवपनाङ्गं पुष्टिवेदनं

TB 2.3.3.1

यो वा अविद्वान्-निवर्तयंते । विशीर्,षा सपीप्मा ऽमुष्मिल् लोके भवित । अथ् यो विद्वान्-निवर्तयंते । सशीर्,षा विपीप्मा ऽमुष्मिल् लोके भविति ॥ देवता वै सप्त पृष्टिकामा न्यंवर्तयन्त । अग्निश्चं पृथिवी चं । वायुश्चान्तिरक्षं च । आदित्यश्च द्यौश्चं चन्द्रमाः । अग्निन्यंवर्तयत । स साहस्र-मंपुष्यत् 9

TB 2.3.3.2

पृथिवी न्यंवर्तयत । सौषंधीभिर्-वन्स्पितिभि-रपुष्यत् । वायुर्न्यंवर्तयत । स मरींचीभि-रपुष्यत् । अन्तिरिक्षुं न्यंवर्तयत । तद्वयोभि-रपुष्यत् । आदित्यो न्यंवर्तयत । स रिश्मिभि-रपुष्यत् । द्यौन्यंवर्तयत । सा नक्षंत्रै-रपुष्यत् () । चन्द्रमा न्यंवर्तयत । सोऽहोरात्रै-रेर्द्धमासैर्-मासैर्, ऋतुभिः सम्वथ्सरेणां-पुष्यत् । तान्पोषांन्-पुष्यति । याश्स्तेऽपुष्यत् । य एवं विदान्नि चं वर्तयंते परिं च । 10

(अपुष्यन् - नक्षंत्रैरपुष्यत् पञ्चं च) (A3)

2.3.4 अनुवाकं 4 - प्रतिग्रहमन्त्रमहिमज्ञानम्

TB 2.3.4.1

तस्य वा अग्नेर्, हिरंण्यं प्रतिजग्रहुषंः । अर्द्धमिन्द्रियस्या-पाँक्रामत् । तदेतेनैव प्रत्यंगृह्णात् । तेन् वै साँऽर्द्धमिन्द्रिय-स्यात्मन्-नुपाधंत्त । अर्द्धमिन्द्रियस्यात्मन्-नुपाधंत्ते । य एवं विद्वान्, हिरंण्यं प्रति गृह्णातिं । अथ् यो ऽविंद्वान् प्रति गृह्णातिं । अर्द्धमंस्येन्द्रियस्यापं क्रामित ॥ तस्य वै सोमंस्य वासंः प्रतिजग्रुहुषंः । तृतींयमिन्द्रियस्या-पांकामत् 11

TB 2.3.4.2

तदेतेनैव प्रत्यंगृह्णात् । तेन् वै स तृतींयिमिन्द्रियस्यात्मन्-नुपार्धत्त । तृतींयिमिन्द्रियस्यात्मन्-नुपार्धते । य एवं विद्वान्, वासंः प्रति गृह्णातिं । अथ् योऽविद्वान् प्रति गृह्णातिं । तृतींयमस्येन्द्रियस्यापं क्रामित ॥ तस्य वै रुद्रस्य गां प्रतिजग्रहुषंः । चतुर्थिमिन्द्रियस्या-पांक्रामत् । तामेतेनैव प्रत्यंगृह्णात् । तेन् वै स चंतुर्थिमिन्द्रियस्यात्मन्-नुपार्धत्त 12

TB 2.3.4.3

चतुर्थिमिन्द्रियस्यात्मन्-नुपार्धत्ते । य एवं विद्वान् गां प्रति गृह्णातिं । अथ योऽविद्वान् प्रति गृह्णातिं । चतुर्थमस्येन्द्रियस्यापं क्रामित ॥ तस्य वै वरुणस्याश्वम् प्रतिजग्रहुषः । पञ्चमिनिद्रियस्या-पाकामत् । तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात् । तेन् वै स पंञ्चमिनिद्रियस्यात्मन्-नुपार्धत्ते । पञ्चमिनिद्रियस्यात्मन्-नुपार्धते । य एवं विद्वानश्वं प्रति गृह्णातिं 13

TB 2.3.4.4

अथ् योऽविद्वान् प्रतिगृह्णातिं । पुञ्चममंस्येन्द्रियस्यापं क्रामित ॥ तस्य वै प्रजापंतेः पुरुषं प्रतिजग्रहुषंः । षुष्ठमिन्द्रियस्या-पाकामत् । तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात् । तेन् वै स षुष्ठमिन्द्रियस्यात्मन्- नुपाधंत्त । षुष्ठमिन्द्रियस्यात्मन्- नुपाधंत्ते । य एवं विद्वान् पुरुषं प्रति गृह्णातिं । अथ् योऽविद्वान् प्रति गृह्णातिं । षुष्ठमंस्येन्द्रियस्यापं-क्रामित । 14

TB 2.3.4.5

तस्य वै मनोस्तल्पं प्रतिजग्रहुषंः । सप्तमिनिद्वयस्या-पांक्रामत् । तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात् । तेन् वै स सप्तमिनिद्वय-स्यात्मन्-नुपार्धत्त । सप्तमिनिद्वयस्यात्मन्-नुपार्धत्ते । य एवं विद्वाशस्तल्पं प्रतिगृह्णातिं । अथ योऽविद्वान् प्रति गृह्णातिं । सप्तममंस्येन्द्रियस्यापं-क्रामित ॥ तस्य वा उत्तानस्याँङ्गीरसस्या प्राणत् प्रतिजग्रहुषंः । अष्टमिनिद्रियस्या-पाँकामत् 15

TB 2.3.4.6

तदेतेनैव प्रत्यंगृह्णात् । तेन् वै सोंऽष्ट्रमिनिद्धेयस्यात्मन्-नुपाधंत्ते । अष्ट्रमिनिद्धेयस्यात्मन्-नुपाधंत्ते । य एवं विद्वान प्राणत् प्रति गृह्णाति । अथ् योऽविद्वान् प्रतिगृह्णाति । अष्ट्रममेस्येन्द्धियस्यापं क्रामित ॥ यद्वा इदं किं चं । तथ् सर्व-मुत्तान एवाङ्गीरसः प्रत्यं गृह्णात् । तदेनं प्रतिगृहीतं नाहिनत् । यत् किं चं प्रति गृह्णीयात् () । तथ् सर्व-मुत्तान-स्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिं गृह्णीयात् । इयं वा उत्तान आङ्गीरसः । अनयैवैनृत्-प्रतिगृह्णाति । नैनः हिनस्ति । 16

special korvai

(तस्य वा अग्नेर हिरंण्यक् सोमंस्य वास्रस्तद्वेतेनं रुद्रस्य गां तामेतेन वर्रणस्यार्थं प्रजापंतेः पुरुषं मनोस्तल्पं तमेतेनौत्तानस्य तदेतेनाप्राण्यद् वै) (अर्द्धं तृतीयमष्टमं तचेतुर्थं तां पश्चमक्ष षष्ठक्ष स्प्रमन्तम् । तदेतेन् द्वे तामेतेनैकं तमेतेन् त्रीणि तदेतेनैकं) (तृतीयमिन्द्रियस्यापौक्रामच् - चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाध् - त्तार्थं प्रतिगृह्णातिं - षष्ठं मस्येन्द्रियस्यापैक्राम -त्यष्टमिनद्रियस्यापौक्रामत् - प्रति गृह्णीयाच् चत्वारिं च) (A4)

2.3.5 अनुवाकं 5 - प्रश्नोत्तररूपो ब्रह्मविषयस्संवादः

TB 2.3.5.1

ब्रह्मवादिनों वदन्ति ॥ यद्-दर्शहोतारः स्त्रमासंत । केन् ते गृहपंतिना ऽऽर्द्धुवन्न् । केनं प्रजा अंसृजन्तेतिं । प्रजापंतिना वै ते गृहपंतिना ऽऽर्द्धुवन्न् । तेनं प्रजा अंसृजन्त ॥ यचतुंर् होतारः स्त्रमासंत । केन् ते गृहपंतिना ऽऽर्द्धुवन्न् । केनौषंधी-रसृजन्तेतिं । सोमेन् वै ते गृहपंतिना ऽऽर्द्धुवन्न् 17

TB 2.3.5.2

तेनौषंधी-रसृजन्त ॥ यत् पञ्चंहोतारः स्त्रमासंत । केन् ते गृहपंतिना ऽऽर्द्धुवन्न् । केनैभ्यो लोकेभ्योऽसुंरान् प्राणुंदन्त । केनैषां प्रशूनंवृञ्जतेति । अग्निना वै ते गृहपंतिना ऽऽर्द्धुवन्न् । तेनैभ्यो लोकेभ्योऽसुंरान्-प्राणुंदन्त । तेनैषां प्रशूनंवृञ्जत ॥ यथ् षष्ठ्वोतारः स्त्रमासंत । केन् ते गृहपंतिना ऽऽर्द्धुवन्न् 18

TB 2.3.5.3

केन्तूनं-कल्पयन्तेति । धात्रा वै ते गृहपंतिना ऽऽर्द्धुवन्न् । तेन्तूनंकल्पयन्त ॥ यथ् सप्तहांतारः सत्रमासंत । केन् ते गृहपंतिना ऽऽर्द्धुवन्न् । केन् सुवंरायन्न् । केन्नेमाल् लोकान्थ्-समंतन्वन्नितिं । अर्यम्णा वै ते गृहपंतिना ऽऽर्द्धुवन्न् । तेन् सुवंरायन्न् । तेन्नेमाल् लोकान्थ्-समंतन्वन्नितिं । 19

TB 2.3.5.4

एते वै देवा गृहपंतयः । तान्. य एवं विद्वान् । अप्यन्यस्यं गार्,हपते दीक्षंते । अवान्तरमेव सित्रणां-मृद्भोति ॥ यो वा अर्यमणुं वेदं । दानंकामा अस्मै प्रजा भवन्ति । यज्ञो वा अर्यमा । आर्यावसितिरिति वै तमांहुर्यं प्रशःसान्ति ॥ आर्या वसितिर्भवति । य एवं वेदं । 20

TB 2.3.5.5

यद्वा इदं किं चं । तथ् सर्वं चतुंर् होतारः । चतुंर होतृभ्योऽधिं युज्ञो निर्मिर्तः । स य एवं विद्वान्. विवदेत । अहमेव भूयों वेद । यश्चतुंर होतृन्, वेदेतिं । स होव भूयो वेदं । यश्चतुंर होतृन्, वेदं ॥ यो वै चतुंर होतृणा हे होतृन्, वेदं । सर्वासु प्रजास्वन्नमित्ति 21

TB 2.3.5.6

सर्वा दिशोऽभिजंयति । प्रजापंतिर्वे दशंहोतृणाश् होतां । सोमश्चतुर्,होतृणाश् होतां । अग्निः पर्ञ्चहोतृणाश् होतां । धाता षड्ढोतृणाश् होतां । अर्यमा सप्तहोतृणाश् होतां । एते वै चतुर्,होतृणाश् 2.3 द्वितीयाष्ट्रके तृतीयः प्रपाठकः - होतृब्राह्मणशेषः https://www.vedavms.in

44

होतांरः । तान्, य एवं वेदं । सर्वांसु प्रजास्वन्नंमत्ति । सर्वा दिशोऽभि जंयति () । 22 (आर्द्भुव - न्नाध्रुव - न्नित्ये - वं वेदां - ति - सर्वा दिशोभि जंयति वै तेनं सृत्रं केनं) (A5)

2.3.6 अनुवाकं 6 - होतृप्रशंसाप्रसङ्गेन ऋतूनामृत्विग् विशेषव्यवस्थापनं, अग्निहोत्रस्य प्राशस्त्यं च

TB 2.3.6.1

प्रजापंतिः प्रजाः सृष्ट्वा व्यंस्रश्सत । स हृदंयं भूतोंऽशयत् । आत्मृन्, हा(3) इत्यह्वंयत् । आपः प्रत्यंशृण्वन्न् । ता अग्निहोत्रेणैव यंज्ञृतुनोपं पूर्यावर्तन्त । ताः कुसिन्धमुपौहन्न् । तस्मांदग्निहोत्रस्यं यज्ञृतोः । एकं ऋत्विक् ॥ चृतुष्कृत्वोऽह्वंयत् । अग्निर्-वायु-रांदित्य-श्चन्द्रमाः 23

TB 2.3.6.2

ते प्रत्यंशृण्वन् । ते दंर् शपूर्णमासाभ्यांमेव यंज्ञ्जतुनोपं पूर्यावंर्तन्त । त उपौंहश्-श्चत्वार्यङ्गांनि । तस्माँद्-दर् शपूर्णमासयौर् यज्ञ्जतोः । चृत्वारं ऋत्विजः ॥ पृञ्च कृत्वोऽह्वंयत् । पृशवः प्रत्यंशृण्वन् । ते चांतुर्मास्यैरेव यंज्ञ्जतुनोपं पूर्यावंर्तन्त । त उपौंहुळ् लोमं छुवीं माश्समिस्थिं मृज्जानम् । तस्माँचातुर्मास्यानाँ यज्ञ्जतोः 24

TB 2.3.6.3

पञ्चर्त्विजंः ॥ षुट्कृत्वोऽह्वंयत् । ऋतवः प्रत्यंशृण्वन्न् । ते पंशुब्नन्धेनैव यंज्ञ्कृतुनोपं पूर्यावंर्तन्त । त उपौंहुन्थ्-स्तनांवाण्डौ शिक्षमवाञ्चं प्राणम् । तस्मात्-पशुब्न्धस्यं यज्ज्ञृतोः । षट्टृत्विजंः ॥ स्प्तकृत्वोऽह्वंयत् । होत्राः प्रत्यंशृण्वन्न् । ताः सौम्येनैवाद्धरेणं यज्ञृतुनोपं पूर्यावंर्तन्त 25

TB 2.3.6.4

ता उपौहन्थ्-सप्तर्शार्,षण्यान्-प्राणान् । तस्माथ्-सौम्यस्याद्धरस्यं यज्ञतोः । सप्त होत्राः प्राचीर्वषंद्धुर्वन्ति

॥ दुश्कृत्वोऽह्वयत् । तपः प्रत्यंशृणोत् । तत्-कर्मणैव संम्वथ्सरेण् सर्वैर्यज्ञृतुभिरुपं पूर्यावर्तत । तथ् सर्वमात्मान्-मपिरवर्ग्-मुपौहत् । तस्माथ्- सम्वथ्सरे सर्वे यज्ञृतवोऽवंरुद्धयन्ते ॥ तस्माद्- दशंहोता चतुर्,होता । पञ्चंहोता षष्ट्वांता सप्तहोता () । एकंहोत्रे ब्रिश्ं हंरन्ति । हर्रन्त्यस्मै प्रजा बुलिम् । ऐन्मप्रंतिख्यातं गच्छति । य एवं वेदं । 26

(चन्द्रमां - श्वातुर्मास्यानां यज्ञतो - रेद्धरेणं यज्ञतुनोपं पूर्यावर्तन्त - सप्तहोता चृत्वारिं च) (A6)

2.3.7 अनुवाकं 7 - अग्निहोत्रस्य सर्वक्रतुरुद्धावसाधनेन प्रशंसा

TB 2.3.7.1

प्रजापंतिः पुरुष-मसृजत । सौंऽग्निरंब्रवीत् । ममाय-मन्नमिस्त्वितं । सोंऽबिभेत् । सर्वं वै माऽयं प्रधंक्ष्यतीतिं । स एताश्-श्चतुंर्,होतॄनात्म-स्परंणानपश्यत् । तानंजुहोत् । तैर्वे स आत्मानं-मस्पृणोत् ।। यदंग्निहोत्रं जुहोतिं । एकहोतारमेव तद्-यंज्ञृतु-मौमोत्यग्निहोत्रम् 27

TB 2.3.7.2

कुसिंन्धं चात्मनंः स्पृणोतिं । आदित्यस्यं च सायुंज्यं गच्छति ॥ चतुरुन्नंयति । चतुर्,होतारमेव तद्-यंज्ञृतु-मामोति दर,शपूर्णमासौ । चत्वारिं चात्मनोऽङ्गानि स्पृणोतिं । आदित्यस्यं च सायुंज्यं गच्छति ॥ चतुरुन्नंयति । समित्पंञ्चमी । पञ्चंहोतारमेव तद्-यंज्ञृतु-मामोति चातुर्मास्यानिं । लोमं छवीं माश्समस्थिं मज्जानम् 28

TB 2.3.7.3

तानि चात्मनेः स्पृणोति । आदित्यस्यं च सायुंज्यं गच्छति ॥ चतुरुन्नयति । द्विर्जुहोति । षह्वोतारमेव तद्-यंज्ञ्ञतु-मामोति पशुबन्धम् । स्तनांवाण्डौ शिश्गमवाञ्चं प्राणम् । तानिं चात्मनेः स्पृणोतिं । आदित्यस्यं च सायुंज्यं गच्छति । चतुरुन्नयति । द्विर्जुहोति 29

TB 2.3.7.4

स्रामिथ् संप्तमी । स्रप्तहोतारमेव तद्-यं इकृतु-मामोति सौम्य-मंद्धरम् । स्रप्त चात्मनंः शीर् षण्यान् प्राणान्थ्-स्पृणोति । आदित्यस्यं च सायुंज्यं गच्छति ॥ चतुरुन्नंयति । द्विर्जुहोति । द्विर्निमार्षि । द्विः प्राश्नांति । दशंहोतारमेव तद्-यं इकृतु-मामोति सम्वथ्सरम् । सर्वं चात्मान्-मपरिवर्गः स्पृणोति । आदित्यस्यं च सायुंज्यं गच्छति । 30

(अ्गित्रहोत्रं - मुज्जानं - द्विर्जुहो - त्यपंरिवर्गश् स्पृणोत्येकं च) (A7)

2.3.8 अनुवाकं 8 - सृष्टिसाधनत्वेन होतृमन्त्रासामर्थ्य प्रशंसा

TB 2.3.8.1

[(अपंक्रामत गर्भिण्यः) इस् ओन्ल्य् इन्श्रुच्तिओन् , नोत् अ मन्त्र]प्रजापंति-रकामयत् प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत । सोऽन्तर्वानभवत् । स हरितः श्यावोऽभवत् । तस्माथ्-रूयंन्तर्वत्नी । हरिणी सती श्यावा भवति । स विजायंमानो गर्भेणाताम्यत् । स तान्तः कृष्णः श्यावोऽभवत् । तस्मात् तान्तः कृष्णः श्यावोऽभवत् । तस्यासुरेवाजीवत् 31

TB 2.3.8.2

तेनासुनाऽसुंरानसृजत । तदसुंराणा-मसुर्त्वम् । य एवमसुंराणा-मसुर्त्वं वेदं । असुंमानेव भंवति । नैन्मसुंर्जहाति ॥ सोऽसुंरान्थ् सृष्ट्वा पितेवांमन्यत । तदनुं पितृनंसृजत । तत्-पितृणां पितृत्वम् । य एवं पितृणां पितृत्वं वेदं । पितेवैव स्वानां भवति 32

TB 2.3.8.3

यन्त्यंस्य पितरो हवंम् ॥ स पितृन्थ् सृष्ट्वा ऽमंनस्यत् । तदन्नं मनुष्यां-नसृजत । तन्मंनुष्यांणां मनुष्यत्वम् । य एवं मनुष्यांणां मनुष्यत्वं वेदं । मनुस्व्यंव भवति । नैनुं मनुर्जहाति ॥ तस्मै

मनुष्यांन्थ् ससृजानायं । दिवां देवत्रा ऽभंवत् । तदनुं देवानंसृजत () । तद्-देवानां देवत्वम् । य एवं देवानां देवत्वं वेदं । दिवां हैवास्यं देवत्रा भंवति ॥ तानि वा एतानिं चत्वार्यम्भाश्ति । देवा मंनुष्याः पितरोऽसुंराः ॥ तेषु सर्वेष्वम्भो नभं इव भवति । य एवं वेदं । 33

(अजीवथ - स्वानां भवति - देवानंसृजत सप्त चं) (A8)

2.3.9 अनुवाकं 9 - वायुरूपत्वज्ञानेन होतृमन्त्राणां प्रशंसा

TB 2.3.9.1

[(यथास्थानं गंर्भिण्यः) इस् ऑन्ल्य् इन्स्नुच्ति ऑन् , नात् अ मन्त्र]ब्रह्मवादिनों वदन्ति । यो वा इमं विद्यात् । यतोऽयं पर्वते । यदंभि पर्वते । यदंभि सपंवते । सर्वमायुरियात् । न पुरा ऽऽयुषः प्रमीयेत । पुशुमान्थ् स्यात् । विन्देतं प्रजाम् ॥ यो वा इमं वेदं 34

TB 2.3.9.2

यतोऽयं पर्वते । यदंभि पर्वते । यदंभि सपंवते । सर्वमायुरिति । न पुराऽऽयुंषः प्रमीयते । पुरामान् भवति । विन्दते प्रजाम् ॥ अद्भयः पंवते । अपोऽभि पंवते । अपोऽभि संपंवते । 35

TB 2.3.9.3

अस्याः पंवते । इमाम्भि पंवते । इमाम्भि संपंवते । अग्नेः पंवते । अग्निम्भि पंवते । अग्निम्भि सं पंवते । अन्तरिक्षम्भि पंवते । अन्तरिक्षम्भि सं पंवते । आदित्यात् पंवते 36

TB 2.3.9.4

आदित्यमिभ पंवते । आदित्यमिभ सं पंवते । द्योः पंवते । दिवंमिभ पंवते ॥ दिवंमिभ सं पंवते । दिवंमिभ सं पंवते । दिशोऽभि पंवते । दिशोऽभि सं पंवते । स यत्-पुरस्ताद्वातिं । प्राण एव

भूत्वा पुरस्तांद्वाति 37

TB 2.3.9.5

तस्मौत्-पुरस्ता-द्वान्तम् । सर्वाः प्रजाः प्रतिं नन्दन्ति । प्राणो हि प्रियः प्रजानाम् । प्राण ईव प्रियः प्रजानां भवति । य एवं वेदं । स वा एष प्राण एव ॥ अथ यद्-दंक्षिणतो वातिं । मातुरिश्चैव भूत्वा दंक्षिणतो वाति । तस्मौद्-दक्षिणतो वान्तं विद्यात् । सर्वा दिश् आवाति 38

TB 2.3.9.6

सर्वा दिशोऽनु विवांति । सर्वा दिशोऽनु समॅ्वातीति । स वा एष मांतिरश्चैव ॥ अथ् यत्-पृश्चाद्वाति । पर्वमान एव भूत्वा पृश्चाद्वांति । पूतमंस्मा आहंरन्ति । पूतमुपंहरन्ति । पूतमंश्नाति । य एवं वेदं । स वा एष पर्वमान एव । 39

TB 2.3.9.7

अथ यदुंत्तरतो वार्ति । सृवितैव भूत्वोत्तरतो वांति । सृवितेव स्वानां भवति । य एवं वेदं । स वा एष संवितैव ॥ ते य एनं पुरस्तांदायन्तं-मुपवदंन्ति । य एवास्यं पुरस्तांत्-पाप्मानः । ताश्स्ते ऽपंघ्नन्ति । पुरस्तादितंरान्-पाप्मनः सचन्ते ॥ अथ् य एनं दक्षिणत आयन्तं-मुपवदंन्ति 40

TB 2.3.9.8

य एवास्यं दक्षिणतः पाप्मानंः । ताश्स्ते ऽपंघ्नन्ति । दक्षिणत इतंरान् पाप्मनंः सचन्ते ॥ अथ् य एनं पृश्चादायन्तं-मुप्वदंन्ति । य एवास्यं पृश्चात्-पाप्मानंः । ताश्स्ते ऽपंघ्नन्ति । पृश्चादितंरान्-पाप्मनंः सचन्ते ॥ अथ् य एनमुत्तर्त आयन्तंमुप् वदंन्ति । य एवास्यौत्तरतः पाप्मानंः । ताश्स्ते ऽपंघ्नन्ति 41

TB 2.3.9.9

उत्तर्त इतरान् पाप्मनंः सचन्ते ॥ तस्मां देवं विद्वान् । वीवं नृत्येत् । प्रेवं चलेत् । व्यस्येवाक्ष्यौ भाषित । मण्टयेदिव । ऋाथयेदिव । शृङ्गायेतेव ॥ उत मोपंवदेयुः । उत मे पाप्मान्-मपंहन्युरितिं () ॥ स यां दिशः सिनमेष्यन्थ-स्यात् । यदा तां दिशं वातो वायात् । अथ प्रवेयात् । प्र वां धापयेत् (धावयेत्) । सातमेव रंदितं व्यूढं गुन्धम्भि प्रच्यंवते । आऽस्य तं जनपदं पूर्वां कीर्तिर्गच्छति ॥दानंकामा अस्मै प्रजा भवन्ति । य एवं वेदं । 42

(वेद - संपंवत - आदित्यात् पंवते - वात्या - वात्ये - ष पर्वमान एव - दंक्षिणत आयन्तंमुप वर्दन् - त्युत्तर्तः पाप्मान्स्ताः स्ते ऽपंघ्व - न्तीत्यृष्टौ चं) (A9)

2.3.10 अनुवाकं 10 - दशहोतृमन्त्राणां काम्यप्रयोगः

TB 2.3.10.1

प्रजापंतिः सोमर् राजानमसृजत । तं त्रयो वेदा अन्वंसृज्यन्त । तान्, हस्तेंऽकुरुत । अथ ह सीतां सावित्री । सोमर् राजानं चकमे । श्रद्धामु स चंकमे । सा हं पितरं प्रजापंति-मुपंससार । तर् होवाच । नमंस्ते अस्तु भगवः । उपं त्वाऽयानि 43

TB 2.3.10.2

प्र त्वां पद्ये ॥ सोम्ं वै राजांनं कामये । श्रद्धामु स कांमयत् इति । तस्यां उ ह स्थांग्रमंलङ्कारं केल्पयित्वा । दशंहोतारं पुरस्तांद्-व्याख्यायं । चतुर्,होतारं दक्षिणतः । पञ्चं होतारं पृश्चात् । षष्ट्वांतार-मुत्तरतः । सप्तहोतार-मुपरिष्टात् । सुम्भारैश्च पत्निंभिश्च मुखेंऽलङ्कत्यं 44

TB 2.3.10.3

आऽस्यार्द्धं वंत्राज । ताश् होदीक्ष्योवाच । उप माऽऽवंर्तस्वेतिं । तश् होवाच । भोगं तु म् आचंक्ष्व । एतन् म् आचंक्ष्व । यत्ते पाणावितिं । तस्यां उ ह त्रीन्, वेदान् प्रदंदौ । तस्मादु ह स्त्रियो भोगमैव हारयन्ते ॥ स यः कामयेत प्रियः स्यामितिं 45

TB 2.3.10.4

यं वां कामयंत प्रियः स्यादिति । तस्मां एतः स्थांगर-मंलङ्कारं केल्पयित्वा । दर्शहोतारं पुरस्तांद्-व्याख्यायं । चतुर्,होतारं दक्षिणतः । पञ्चंहोतारं पृश्चात् । षङ्कोतार-मुत्तर्तः । सप्तहोता-रमुपरिष्टात् । सम्भारैश्च पत्निभिश्च मुखेंऽलङ्कृत्यं । आऽस्यार्द्धं व्रंजेत् । प्रियो हैव भवति () । 46

(अया - न्युलुङ्कृत्यं - स्यामितिं - भवति) (A10)

2.3.11 अनुवाकं 11 - दशहोत्रादिमन्त्रनाम्नां प्रवृत्तिनिमित्तम्

TB 2.3.11.1

ब्रह्मांत्मन्-वर्दसृजत । तर्दकामयत । समात्मनां पद्येयेतिं । आत्मन्-नात्मन्-नित्यामंन्त्रयत । तस्मै दश्म हूतः प्रत्यंशृणोत् । स दशंहूतोऽभवत् । दशंहूतो हु वै नामैषः । तं वा एतं दशंहूते सन्तम् । दशंहोतेत्याचंक्षते परोक्षेण । परोक्षंप्रिया इव हि देवाः । 47

TB 2.3.11.2

आत्मन्-नात्मन्-नित्यामंन्त्रयत । तस्मैं सप्तमः हूतः प्रत्यंशृणोत् । स सप्तहूंतोऽभवत् । स्प्तहूंतो ह वै नामैषः । तं वा एतः सप्तहूंतः सन्तंम् । सप्तहोतेत्याचंक्षते परोक्षेण । परोक्षंप्रिया इव हि देवाः ॥ आत्मन्-नात्मन्-नित्यामंन्त्रयत । तस्मैं षष्ठः हूतः प्रत्यंशृणोत् । स षह्रूंतोऽभवत् 48

TB 2.3.11.3

षड्ढूंतो हु वै नामैषः । तं वा एतः षड्ढूंतः सन्तम् । षड्ढोतेत्याचंक्षते परोक्षेण । परोक्षंप्रिया इव हि देवाः ॥ आत्मन्-नात्मन्-नित्यामंन्त्रयत । तस्मै पञ्चमः हूतः प्रत्यं शृणोत् । स पञ्चं हूतोऽभवत् । पञ्चंहूतो हु वै नामैषः । तं वा एतं पञ्चंहूतः सन्तम् । पञ्चंहोतेत्याचंक्षते परोक्षेण 49

TB 2.3.11.4

परोक्षंप्रिया इव् हि देवाः ॥ आत्मन्-नात्मन्-नित्यामंन्त्रयत । तस्में चतुर्थः हूतः प्रत्यंशृणोत् । स चतुर्,हूतोऽभवत् । चतुर्,हूतो ह् वै नामैषः । तं वा एतं चतुर्,हूतः सन्तम् । चतुर्,होतेत्याचंक्षते परोक्षेण । परोक्षंप्रिया इव् हि देवाः ॥ तमंब्रवीत् । त्वं वै मे नेदिष्ठः हूतः प्रत्यंश्रौषीः () । त्वयै-नानाख्यातार् इतिं । तस्मान्नु हैनाः श्वतुर्,होतार् इत्याचंक्षते । तस्मां-च्छुश्रृषुः पुत्राणाः ह्यंतमः । नेदिष्ठो ह्वयंतमः । नेदिष्ठो ब्रह्मणो भवति । य एवं वेदं । 50

(देवाः - षड्ढूंतोऽभवृत् - पर्चहोतेत्याचंक्षते प्रोक्षंणा - श्रौषीः षद्वं) (A11)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to11 anuvAkams:-

(ब्रह्मवादिनः किं - दक्षिणां - यो वा अविद्वान् - तस्य वै - ब्रह्मवादिनो यद् दर्शहोतारः - प्रजापिति व्यस्रं - प्रजापितिः पुरुषं - प्रजापितिरकामयत् स तपः सौऽन्तर्वान् - ब्रह्मवादिनो यो वा इमं विद्यात् - प्रजापितिः सोमर् राजानं - ब्रह्मांत् मुन्वदेकांदश)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of daSinis :-(ब्रह्मवादिन - स्तस्य वा अग्नेर - यद्वा इदं किंचं - प्रजापंतिरकामयत -य एवास्यं दक्षिणतः पंञ्चाशत)

first and last word - 2nd aShTakam 3rd prapATakam :- (ब्रह्मवादिनों - य एवं वेदं)

॥ हरिः 🕉 ॥॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥

2.4 द्वितीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः - उपहोमाः

2.4.1 अनुवाकं 1 - उपहोमाः

TB 2.4.1.1

जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोणे । इमं नो युज्ञमुपं याहि विद्वान् । विश्वां अग्नेऽभि युजों विहत्यं । राृत्रूयतामाभरा भोजनानि ॥ अग्ने रार्द्वं महते सौभंगाय । तवं द्युम्नान्यंत्तमानिं सन्तु । सं जांस्पत्यः सुयम्मा कृंणुष्व । राृत्रूयताम्भितिष्ठा महाःस्ति ॥ अग्ने यो नोऽभितो जनः । वृको वारो जिघाःसति 1

TB 2.4.1.2

ताश्स्त्वं वृंत्रहञ्जिहि । वस्वस्मभ्य-मार्भर ॥ अग्ने यो नोऽभिदासंति । समानो यश्च निष्ट्यः । इद्ध्मस्येव प्रक्षायंतः । मा तस्योच्छेषि किञ्चन ॥ त्विमिन्द्राभिभूरंसि । देवो विज्ञांतवीर्यः । वृत्रहा पुंरुचेतंनः ॥ अप प्राचं इन्द्र विश्वार्थं अमित्रान् 2

TB 2.4.1.3

अपापांचो अभिभूते नुदस्व । अपोदींचो अपं शूरधराचं ऊरौ । यथा तव शर्मन्मदेम ॥ तिमन्द्रं वाजयामिस । महे वृत्राय हन्तंवे । स वृषां वृष्भो भुंवत् ॥ युजे रथं गुवेषण हे हिर्रभ्याम् । उप ब्रह्माणि जुजुषाण-मंस्थुः । विबाधिष्टास्य रोदंसी महित्वा । इन्द्रों वृत्राण्यंप्रती जंघन्वान् । 3

TB 2.4.1.4

ह्व्यवाहं-मिमातिषाऽहंम् । रक्षोहणं पृतंनासु जिष्णुम् । ज्योतिष्मन्तं दीद्यंतं पुरंन्धिम् । अग्निश् स्विष्टकृतमा हुवेम ॥ स्विष्टमग्ने अभि तत् पृणाहि । विश्वां देव पृतंना अभिष्य । उरुं नः पन्थां प्रदिशन्वि भाहि । ज्योतिष्मद्भेद्धुजरंं न आयुंः ॥ त्वामंग्ने ह्विष्मंन्तः । देवं मर्तास ईडते 4

TB 2.4.1.5

मन्यें त्वा जातवेदसम् । स ह्व्या वंक्ष्याऽनुषक् ॥ विश्वांनि नो दुर्गहां जातवेदः । सिन्धुं न नावा दुंरिताऽतिंपर्,िष । अग्ने अत्रिवन् मनंसा गृणानः । अस्माकं बोद्ध्यविता तनूनांम् ॥ पूषा गा अन्वेतु नः । पूषा रंक्षुत्वर्वतः । पूषा वाजर्श्वं सनोतु नः ॥ पूषेमा आशा अनुवेद सर्वाः 5

TB 2.4.1.6

सो अस्माः अभयतमेन नेषत् । स्वस्तिदा अर्घृणिः सर्ववीरः । अप्रयुच्छन् पुर एंतु प्रजानन्न ॥ त्वमंग्ने सप्रथां असि । जुष्टो होता वरेण्यः । त्वयां यृज्ञं वितन्वते ॥ अग्नी रक्षाः सि सेधित । शुक्रशोचिरमंत्र्यः । शुचिः पावक ईड्यः ॥ अग्ने रक्षाणो अश्हंसः 6

TB 2.4.1.7

प्रतिष्म देव रीषंतः । तिपंष्ठैरुजरों दह ॥ अग्ने हश्सि न्यंत्रिणंम् । दीद्यन् मर्त्येष्वा । स्वे क्षयें शुचित्रत ॥ आ वांत वाहि भेषजम् । वि वांत वाहि यद्रपंः । त्वश्हि विश्व भेषजः । देवानांं दूत ईयंसे ॥ द्वाविमौ वातां वातः 7

TB 2.4.1.8

आ सिन्धोरा पंरावर्तः । दक्षं मे अन्य आवातुं । पराऽन्यो वांतु यद्रपः ॥ यदुदो वांत ते गृहे । अमृतंस्य निधिर्.हितः । ततों नो देहि जीवसें । ततों नो धेहि भेषजम् । ततों नो मह आवंह ॥ वातु आवांतु भेषजम् । शुम्भूर् मंयो भूनों हृदे 8

TB 2.4.1.9

प्रण आयू श्रीष तारिषत् ॥ त्वमंग्ने अयाऽसिं । अया सन्मनंसा हितः । अया सन्,ह्व्यमूंहिषे । अया नो धेहि भेषजम् ॥ इष्टो अग्निराहुंतः । स्वाहांकृतः पिपर्तु नः । स्वगा देवेभ्यं इदं नमः ॥ कामो भूतस्य भव्यंस्य । सुम्राडेको विराजिति 9

TB 2.4.1.10

स इदं प्रति पप्रथे । ऋतूनुथ् सृंजते वृशी ॥ कामुस्तद्ग्रे समेवर्त्ताधि । मनंसो रेतः प्रथमं व्यासीत् । सतो बन्धुमसंति निरंविन्दन्न । हृदि प्रतीष्यां कृवयों मनीषा ॥ त्वयां मन्यो सरथं- मारुजन्तः । हर्,षंमाणासो धृषता मंरुत्वः । तिग्मेषंव आयुंधा सर्शशानाः । उपप्रयन्ति नरो अग्निस्त्रेपाः । 10

TB 2.4.1.11

मन्युर्भगों मन्युरेवासं देवः । मन्युर्, होता वर्रणो विश्ववेदाः । मन्युं विशं ईडते देवयन्तीः । पाहि नो मन्यो तपंसा श्रमेण ॥ त्वमंग्ने व्रतभृच्छुचिः । देवाः आसांदया इह । अग्ने ह्वयाय वोढंवे ॥ व्रता न बिभ्रंद्वतपा अदांभ्यः । यजां नो देवाः अजरं सुवीरंः । दधद्-रत्नांनि सुविदानो अंग्ने () । गोपाय नो जीवसं जातवेदः । 11

(जिघार्श्स - त्युमित्रा - ञ्जघुन्वा - नींडते - सर्वा - अश्हंसो - वातो - हुदे - रांज - त्युग्निरूपाः - सुविदानो अंग्रु एकं च) (A1)

2.4.2 अनुवाकं 2 - उपहोमाः

TB 2.4.2.1

चक्षुंषो हेते मनंसो हेते । वाचों हेते ब्रह्मंणो हेते । यो मांऽघायु-रंभिदासंति । तमंग्ने मेन्याऽमेनिं कृंणु ॥ यो मा चक्षुंषा यो मनंसा । यो वाचा ब्रह्मंणा ऽघायु-रंभिदासंति । तयांऽग्ने त्वं मेन्या । अमुमंमेनिं कृंणु ॥ यत् किंचासौ मनंसा यचं वाचा । यज्ञिर जुहोति यजुंषा ह्विभिंः 12

TB 2.4.2.2

तन् मृत्युर् निर्क्तंत्या सम्विदानः । पुराऽऽदिष्टादाहुंतीरस्य हन्तु ॥ यातुधाना निर्क्तंतिरादु रक्षंः

। ते अस्यघ्नं त्वनृतेन सत्यम् । इन्द्रेषिता आज्यंमस्य मथ्नन्तु । मातथ्-समृद्धि यद्सौ क्रोतिं ॥ हन्मिं तेऽहं कृतः हुविः । यो में घोरमर्चा कृतः । अपाञ्चौ त उभौ बाहू । अपनह्याम्यास्यम् । 13

TB 2.4.2.3

अपंनह्यामि ते बाहू । अपंनह्याम्यास्यंम् । अग्नेर् देवस्य ब्रह्मंणा । सर्वं तेऽविधषं कृतम् ॥ पुरा ऽमुष्यं वषद्वारात् । युज्ञं देवेषुं नस्कृधि । स्विष्टमस्माकं भूयात् । माऽस्मान् प्रापन्-नरांतयः ॥ अन्तिं दूरे सृतो अंग्ने । भ्रातृंव्यस्या ऽभिदासंतः 14

TB 2.4.2.4

वृषद्भारेण वर्जेण । कृत्याः हिन्मे कृतामहम् ॥ यो मा नक्तं दिवां सायम् । प्रातश्चाह्नां निपीयंति । अद्या तिर्मन्द्र वर्जेण । भ्रातृंव्यं पादयामिस ॥ इन्द्रंस्य गृहोऽसि तं त्वां । प्रपंद्ये सगुः सार्थः । सह यन्मे अस्ति तेनं ॥ ईडं अग्निं विपृथितंम् 15

TB 2.4.2.5

गिरा युज्ञस्य साधनम् । श्रुष्टीवानं धितावानम् ॥ अग्नं शकेमं ते वयम् । यमं देवस्यं वाजिनंः । अति द्वेषार्शसे तरेम ॥ अवंतं मा समनसौ समोकसौ । सचेतसौ सरेतसौ । उभौ मामवतं जातवेदसौ । शिवौ भंवतमुद्य नंः ॥ स्वयं कृण्वानः सुगमप्रयावम् 16

TB 2.4.2.6

तिग्मशृंङ्गो वृष्भः शोशुंचानः । प्रत्नः स्धस्थ-मनुपश्यंमानः । आ तन्तुंम्गिर्-दिव्यं तंतान ॥ त्वं नुस्तन्तुंरुत सेतुंरग्ने । त्वं पन्थां भविस देवयानः । त्वयां ऽग्ने पृष्ठं वयमारुंहेम । अथां देवैः संधुमादं मदेम ॥ उदुंत्तमं मुंमुग्धि नः । वि पाशंं मद्भग्रमं चृंत । अवांधुमानिं जीवसं । 17

TB 2.4.2.7

वयः सोम व्रते तवं । मनंस्तुनूषु बिभ्रंतः । प्रजा वन्तो अशीमिह ॥ इन्द्राणी देवी सुभगां सुपत्नीं । उदःशेन पित्विद्ये जिगाय । त्रिःशदंस्या ज्ञ्चनं योजनानि । उपस्थ इन्द्रः स्थिवरं बिभित्ते ॥ सेनां ह नामं पृथिवी धंनञ्जया । विश्वव्यंचा अदितिः सूर्यत्वक् । इन्द्राणी देवी प्रासहा ददांना 18

TB 2.4.2.8

सा नों देवी सुहवा शर्म यच्छतु ॥ आ त्वां ऽहार्,षम्नन्तरंभूः । ध्रुवस्तिष्ठाविंचाचिलः । विशंस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु । मा त्वद्-राष्ट्र-मधिभ्रशत् ॥ ध्रुवा चौर् द्भुवा पृथिवी । ध्रुवं विश्वंमिदं जर्गत् । ध्रुवा हु पर्वता इमे । ध्रुवो राजां विशामयम् ॥ इहैवैधि मा व्यंथिष्ठाः 19

TB 2.4.2.9

पर्वत इवा विचाचिलः । इन्द्रं इवेह ध्रुवस्तिष्ठ । इह राष्ट्र-मुंधारय ॥ अभितिष्ठ पृतन्यतः । अधेरे सन्तु रात्रवः । इन्द्रं इव वृत्रहातिष्ठ । अपः क्षेत्राणि सजंयन्नं ॥ इन्द्रं एणमदीधरत् । ध्रुवं ध्रुवेणं हिवषां । तस्मै देवा अधिब्रवन्न् () । अयं च ब्रह्मणस्पतिः । 20

(ह्विर्मि - रास्यं - मिम दासंतो - विपश्चित - मप्रयावं - जीवसे - ददांना - व्यथिष्ठा - ब्रवन्नेकं च) (A2)

2.4.3 अनुवाकं 3 - उपहोमाः

TB 2.4.3.1

जुष्टीं नरो ब्रह्मणा वः पितृणाम् । अक्षंमव्ययं न किलां रिषाथ । यच्छक्वरीषु बृह्ता रवेण । इन्द्रे शुष्ममदंधाथा वसिष्ठाः ॥ पावका नः सरंस्वती । वार्जेभिर्-वाजिनीवती । युज्ञं वंष्टु धिया वंसुः ॥ सरंस्वत्यभि नों नेषि वस्यः । मा पंस्फरीः पयंसा मा न आ धंक् । जुषस्वं नः सुख्यां वेश्यां च 21

TB 2.4.3.2

मा त्वत्क्षेत्रा-ण्यरंणानि गन्म ॥ वृञ्जे ह्विर्नमंसा ब्रु.हिर्ग्नौ । अयांमि स्नुग् घृतवंती सुवृक्तिः । अम्यक्षि सद्म सदंने पृथिव्याः । अश्रायि यज्ञः सूर्ये न चक्षुः ॥ इहार्वाञ्चमतिह्नये । इन्द्रं जैत्राय जेतंवे । अस्माकंमस्तु केवंलः ॥ अर्वाञ्चमिन्द्रंमुमुतो हवामहे । यो गोजिद्-धंनुजि-दंश्वजिद्यः 22

TB 2.4.3.3

इमं नो यज्ञं विह्वे जुंषस्व । अस्य कुंर्मो हरिवो मेदिनं त्वा ॥ असंमृष्टो जायसे मातृवोः शुचिः । मन्द्रः कृविरुदंतिष्ठो विवंस्वतः । घृतेनं त्वा ऽवर्द्धयन्नग्न आहुत । धूमस्ते केतुरंभवद्-दिवि श्रितः ॥ अग्निरग्ने प्रथमो देवतानाम् । सम्याताना-मृत्तमो विष्णुरासीत् । यजमानाय परिगृह्यं देवान् । दीक्षयेदः ह्विरागंच्छतं नः । 23

TB 2.4.3.4

अग्निश्चं विष्णो तपं उत्तमं महः । दीक्षापालेभ्यो वनंतर् हि शंक्रा । विश्वेर देवैर यज्ञियैः सम्विदानौ । दीक्षामस्मै यर्जमानाय धत्तम् ॥ प्रतद्-विष्णुः स्तवते वीर्याय । मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः । यस्योरुषुं त्रिषु विक्रमंणेषु । अधिक्षियन्ति भुवंनानि विश्वां ॥ नू मर्तो दयते सिन्ष्यन्, यः । विष्णंव उरुगायाय दाशंत् 24

TB 2.4.3.5

प्र यः स्त्राचा मनंसा यजां तै । एतावंन्तुं नर्यमाविवांसात् ॥ विचंक्रमे पृथिवीमेष एताम् । क्षेत्रांय विष्णुर् मनुषे दशस्यत्र् । ध्रुवासो अस्य कीरयो जनांसः । उरुक्षितिः सुजनिंमा चकार ॥ त्रिर्देवः पृथिवीमेष एताम् । विचंक्रमे शतर्चसं महित्वा । प्र विष्णुं-रस्तु त्वसस्त वीयान् । त्वेषः ह्यंस्य स्थविंरस्य नामं । 25

TB 2.4.3.6

होतांरं चित्ररंथ-मद्ध्रस्यं । युक्स्यं यक्स्य केतुः रुशंन्तम् । प्रत्यंद्धिं देवस्यं देवस्य मृह्णा । श्रिया त्वंऽग्निमतिंथिं जनांनाम् ॥ आ नो विश्वांभिरूतिभिः सुजोषाः । ब्रह्मं जुषाणो हेर्यश्व याहि । वरींवृज्थ स्थविंरेभिः सुशिप्र । अस्मे दधद्-वृषंणः शुष्मंमिन्द्र ॥ इन्द्रः सुवर्,षा जनयन्नहांनि । जिगायोशिग्भिः पृतंना अभिश्रीः 26

TB 2.4.3.7

प्रारोचयन्मनंवे केतुमह्नाम् । अविन्दुज्ज्योतिर्-बृह्ते रणाय ॥ अश्विनाववंसे निह्नये वाम् । आ नूनं यातः सुकृतायं विप्रा । प्रात्युंक्तेनं सुवृता रथेन । उपार्गच्छत्मवसा ऽऽगंतं नः ॥ अविष्टं धीष्विश्वेना न आसु । प्रजावद्-रेतो अह्नयं नो अस्तु । आवां तोके तनेये तूर्तुजानाः । सुरत्नांसो देववीतिं गमेम । 27

TB 2.4.3.8

त्वः सोम् ऋतुंभिः सुऋतुंभूः । त्वं दक्षैः सुदक्षों विश्ववेदाः । त्वं वृषां वृष्त्वेभिर् मिह्त्वा । सुम्रेभेप् मेत् वृष्यः । अषांढं युथ्सु पृतंनासु पप्रिम् । सुवर् षाम्पस्वां वृजनंस्य गोपाम् । भरेषुजाः सुक्षितिः सुश्रवंसम् । जयंन्तुं त्वामनुं मदेम सोम ॥ भवां मित्रो न शेव्यों घृतासुंतिः । विभूतसुम्न एव्या उ सुप्रथाः 28

TB 2.4.3.9

अधां ते विष्णो विदुषांचिद्दध्यः । स्तोमां युरूस्य राद्ध्यां ह्विष्मंतः ॥ यः पूर्व्यायं वेधसे नवीयसे । सुमज्जांनये विष्णंवे ददांशित । यो जातमस्य मंहतो महि ब्रवांत् । सेदुः श्रवोंभिर्-युज्यं चिदुभ्यंसत् ॥ तम्रं स्तोतारः पूर्व्यं यथां विद ऋतस्यं । गर्भश्रं ह्विषां पिपर्तन । आऽस्यं जानन्तो नामं चिद्धिवक्तन । बृहत्तं विष्णो सुमृतिं भंजामहे । 29

TB 2.4.3.10

ड्मा धाना घृंतुस्नुवंः । हर्रो इहोपंवक्षतः । इन्द्रश्चं सुखतंमे रथें ॥ "एष ब्रह्मा1", प्र ते महे । विदर्थ राश्क्तिषश्च हरीं । य ऋत्वियः प्र ते वन्वे । वनुषो हर्यतं मदम् । इन्द्रो नामं घृतं न यः । हरिभिश्चारु सेचंते । श्रुतो गुण आ त्वां विशन्तु 30

TB 2.4.3.11

हरिवर्पसं गिरंः ॥ आचर् षणिप्रा वृष्भो जनानाम् । राजां कृष्टीनां पुरुहूत इन्द्रंः । स्तुतः श्रंवस्यन्नवसोपंमद्रिक् । युक्तवा हरी वृष्णा ऽऽयांह्यवाङ् ॥ प्र यथ् सिन्धंवः प्रस्वं यदायन्नं । आपंः समुद्रश्र रृत्थ्येव जग्मुः । अतंश्चिदिन्द्रः सदंसो वरीयान् । यदीश् सोमंः पृणातिं दुग्धो अश्रुः ॥ ह्वयांमिस् त्वेन्द्रं याह्यवाङ् 31

TB 2.4.3.12

अरं ते सोमंस्तु वं भवाति । शतंत्रतो मादयंस्वा सुतेषुं । प्रास्माः अंव पृतंनासु प्र युथ्सु ॥ इन्द्रांय सोमाः प्रदिवो विदानाः । ऋभुर्-येभिर्-वृषंपर्वा-विहायाः । प्रयम्यमाणान् प्रति षूगृंभाय । इन्द्र पिब वृषंधूतस्य वृष्णः ॥ अहेडमान् उपयाहि यज्ञम् । तुभ्यं पवन्त इन्दंवः सुतासः । गावो न विज्ञिन्थ् स्वमोको अच्छं 32

TB 2.4.3.13

इन्द्रागंहि प्रथमो यज्ञियांनाम् ॥ या तं काकुथ् सुकृंता या वरिष्ठा । यया शश्वत्पिबंसि मद्धं कुर्मिम् । तयां पाहि प्र तं अद्धर्युरंस्थात् । सं ते वज्रो वर्ततामिन्द्र गुव्युः ॥ प्रात्युंजा विबोधय । अश्विनावेह गंच्छतम् । अस्य सोमंस्य पीतये ॥ प्रात्यांवांणा प्रथमा यंजद्भम् । पुरा गृद्धादरंरुषः पिबाथः () । प्रातर्,हि युज्मिश्वना द्धांते । प्रशः सिन्ति क्वयः पूर्वभाजः ॥ प्रात्यंजद्भमिश्वनां हिनोत । न सायमंस्ति देवया अजुंष्टम् । उतान्यो अस्मद्-यंजते विचायः । पूर्वः पूर्वे यजमानो वनीयान् । 33

(चा - श्वजिद्यो-गंच्छतं नो - दाशन् - नामां - भिश्रीर् - गंमेम - सप्रथां - भजामहे - विशन्तु - याह्यंर्वाङ् - च्छं - पिबाथुः षद्वं) (A3)

2.4.4 अनुवाकं 4 - उपहोमाः

TB 2.4.4.1

नक्तं जाताऽस्योषधे । रामे कृष्णे असिंक्रि च । इदः रंजनि रजय । किलासं पिलृतं च यत् ।। किलासं च पिलृतं च । निरितो नांशया पृषंत् । आ नः स्वो अंश्रुतां वर्णः । परां श्वेतानिं पातय ॥ असिंतं ते निलयनम् । आस्थानुमसिंतुं तवं 34

TB 2.4.4.2

असिंक्रियस्योषधे । निरितो नांशया पृषंत् ॥ अस्थिजस्यं किलासंस्य । तुनूजस्यं च यत्त्वचि । कृत्ययां कृतस्य ब्रह्मंणा । लक्ष्मं श्वेतमंनीनशम् ॥ सर्रूपा नामं ते माता । सर्रूपो नामं ते पिता । सर्रूपा ऽस्योषधे सा । सर्रूपमिदं कृंधि । 35

TB 2.4.4.3

र्शुनः हुंवेम मुघवांनिमन्द्रंम् । अस्मिन्भरे नृतंमं वाजंसातौ । शृण्वन्तं-मुग्रमूतये समथ्सुं । घ्नन्तं वृत्राणि सजिंतं धनांनाम् ॥ धूनुथ द्यां पर्वतान्दाशुषे वसुं । नि वो वनां जिहते यामंनो भिया । कोपयंथ पृथिवीं पृक्षिमातरः । युधे यदुंग्राः पृषंती-रयुंग्ध्वम् ॥ प्रवेपयन्ति पर्वतान् । विविञ्चन्ति वनस्पतीन्ं 36

TB 2.4.4.4

प्रोवारत मरुतो दुर्मदां इव । देवांसः सर्वया विशा ॥ पुरुत्रा हि सद्दङ्क्षिसं । विशो विश्वा अर्च प्रभु । समर्थ्यं त्वा हवामहे ॥ समर्थस्वग्नि-मर्वसे । वाज्यन्तो हवामहे । वाजेषु चित्रराधसम् ॥ संगच्छद्धः सम्वंदद्भम् । सं वो मनाःशस्य जानताम् 37

TB 2.4.4.5

देवा भागं यथा पूर्वे । सजांनाना उपासंत ॥ समानो मन्त्रः सिनितः समानी । समानं मनेः सह चित्तमेषाम् । समानं केतो अभि-सर्श्तमद्भाम् । स्जांनेन वो हिवर्षा यजामः ॥ समानी व आकूंतिः । समाना हदंयानि वः । समानमंस्तु वो मनेः । यथां वः सुसहाऽसंति । 38

TB 2.4.4.6

स्ज्ञांनं नः स्वैः । स्ज्ञांन्मरंणैः । स्ज्ञांनंमिश्वना युवम् । इहास्मासु नियंच्छतम् ॥ स्ज्ञांनं मे बृह्स्पितः । स्ज्ञांनं सिवृता करत् । स्ज्ञांनंमिश्वना युवम् । इह मह्यं नियंच्छतम् ॥ उपंच्छायामिव घृणेः । अगंन्म शर्मं ते वयम् 39

TB 2.4.4.7

अग्ने हिरंण्यसंदशः ॥ अदंब्धेभिः सवितः पायुभिष्ट्वम् । शिवेभिर्च परिपाहि नो गयंम् । हिरंण्यजिह्वः सुविताय नव्यंसे । रक्षामाकिनों अघशर्श्स ईशत ॥ मदेमदे हि नो दुदुः । यूथा गर्वामृजुऋतुः । संगृंभाय पुरू शता । उभया हुस्त्या वस्तुं । शिशीहि राय आभेर । 40

TB 2.4.4.8

शिप्रिंन् वाजानां पते । शर्चीवस्तवं दश्सनां । आ तू नं इन्द्र भाजय । गोष्वश्वेषु शुभुषुं । सहस्रेषु तुवीमघ ॥ यद्-देवा देव हेर्डनम् । देवांसश्चकृमा वयम् । आदिंत्यास्तस्मांन्मा यूयम् । ऋतस्यर्तेनं मुञ्चत ॥ ऋतस्यर्ते-नांदित्याः 41

TB 2.4.4.9

यजंत्रा मुञ्चतेह मां । यज्ञिर्वो यज्ञ्वाहसः । आशिक्षंन्तो न शेकिम ॥ मेदंस्वता यजंमानाः । सुचाऽऽज्येन जुह्नंतः । अकामा वो विश्वे देवाः । शिक्षंन्तो नोपं शेकिम ॥ यदि दिवा यदि

नक्तंम् । एनं एन्स्योऽकरत् । भूतं मा तस्माद्भव्यं च () 42

TB 2.4.4.10

द्रुपदादिंव मुञ्चतु ॥ द्रुपदाद्विवेन्-मुंमुचानः । स्विन्नः स्नात्वी मलादिव । पूतं पवित्रेणे वाज्यम् । विश्वे मुञ्चन्तु मैनंसः ॥ उद्धयं तमंसस्परिं । पश्यंन्तो ज्योतिरुत्तंरम् । देवं देवत्रा सूर्यंम् । अर्गन्म ज्योतिरुत्तमम् । 43

(तर्व - कृधि - वनस्पती - ञ्जानता - मसंति - वयं - भरा - दित्या - श्च - +नर्व च) (A4)

2.4.5 अनुवाकं 5 - उपहोमाः

TB 2.4.5.1

वृषा सो अर्शुः पंवते हिविष्मान्थ्-सोमः । इन्द्रंस्य भाग ऋत्युः शतायुः । स मा वृषांणं वृष्भं कृंणोतु । प्रियं विशार सर्ववीर्य सुवीरंम् ॥ कस्य वृषां सुते सर्चां । नियुत्वांन् वृष्भो रंणत् । वृत्रहा सोमंपीतये ॥ यस्ते शृङ्ग वृषो नपात् । प्रणंपात् कुण्डपाय्यः । न्यंस्मिन्दद्भु आ मनः । 44

TB 2.4.5.2

तः सुद्भीचींकृतयो वृष्णियानि । पौश्स्यानि नियुतः सश्चुरिन्द्रम् । सुमुद्रं न सिन्धंव उक्थशुष्माः । उरुव्यचंसं गिर् आविंशन्ति ॥ इन्द्रांय गिरो अनिंशितसर्गाः । अपः प्रैरंयन्थ् सगंरस्य बुद्दशात् । यो अक्षेणेव चिक्रिया शचींभिः । विष्वंक्तस्तम्भं पृथिवीमुत द्याम् ॥ अक्षोदयच्छवंसा क्षामं बुद्धम् । वार्णवांतस्तिविषीभिरिन्द्रः 45

TB 2.4.5.3

दृढान्यौंघ्नादुशमांनु ओर्जः । अवांभिनत्कुकुभुः पर्वतानाम् ॥ आ नो अग्ने सुकेतुना । र्यिं

ॅविश्वायुंपोषसम् । मार्डीकं धेहि जीवसे ॥ त्वश् सोम महे भगम् । त्वं यूनं ऋतायते । दक्षं द्यासि जीवसे ॥ रथं युज्ञते मरुतंः शुभे सगम् । सूरो न मित्रावरुणा गविष्टिषु 46

TB 2.4.5.4

रजार्श्सि चित्रा वि चंरन्ति त्न्यवंः । दिवः संम्राजा पर्यसा न उक्षतम् ॥ वाचर् सु मित्रावरुणाविरावतीम् । पूर्जन्यंश्चित्रां वंदित् त्विषीमतीम् । अभ्रा वंसत मरुतः सु माययां । द्यां वंर,षयत-मरुणामरेपसम् ॥ अयुंक्त सप्त शुन्ध्युवंः । सूरो रथंस्य नृष्त्रियंः । ताभिर्याति स्वयुंक्तिभिः ॥ विहेष्ठेभिर्विहरंन्. यासि तन्तुंम् 47

TB 2.4.5.5

अव्वययन्नसितं देव वस्वः । दिविद्धतो र्श्मयः सूर्यस्य । चर्मेवावांधुस्तमो अपस्वंन्तः ॥ पूर्जन्यांय प्रगायत । दिवस्पुत्रायं मीद्धषे । स नो यवसंमिच्छतु ॥ अच्छां वद त्वसं गीर्मिराभिः । स्तुहि पूर्जन्यं नमुसा विवास । किनेक्रदद्-वृषुभो जीरदांनः । रेतो दधात्वोषंधीषु गर्भम् । 48

TB 2.4.5.6

यो गर्भमोषंधीनाम् । गर्वां कृणोत्यर्वताम् । पूर्जन्यः पुरुषीणांम् ॥ तस्मा इदास्ये हृविः । जुहोता मधुमत्तमम् । इडां नः सम्यतं करत् ॥ तिस्रो यदंग्ने श्ररदुस्त्वामित् । शुचिं घृतेन शुचंयः सपुर्यन्न । नामांनि चिद्दिधरे युज्ञियांनि । असूदयन्त तुनुवः सुजांताः । 49

TB 2.4.5.7

इन्द्रंश्च नः शुनासीरौ । इमं युज्ञं मिंमिक्षतम् । गर्भं धत्तः स्वस्तयं ॥ ययोरिदं विश्वं भुवन-माविवेशं । ययोरानुन्दो निर्हितो महंश्च । शुनांसीरावृतुभिः सम्विदानौ । इन्द्रंवन्तौ ह्विरिदं जुंषेथाम् ॥ आ घा ये अग्निमिन्धते । स्तृणन्तिं बुर्,हिरांनुषक् । येषामिन्द्रो युवा सखाँ () ॥ अग्न इन्द्रंश्च मेदिनां । हृथो वृत्राण्यंप्रति । युवः हि वृत्त्रहन्तंमा ॥ याभ्याः सुवरजंयन्नग्रं एव । यार्वातस्थतुर्-भुवंनस्य मद्ध्ये । प्रचंर्.षुणी वृंषणा वर्ज्रबाहू । अग्नी इन्द्रां वृत्रहणां हुवे वाम् । 50

(मन् - इन्द्रों - गाविष्टिषु - तन्तुं - गर्भर्ं - सुजाताः - सखां सप्त चं) (A5)

2.4.6 अनुवाकं 6 - उपहोमाः

TB 2.4.6.1

उत नंः प्रिया प्रियासुं । सप्तस्वसा सुजुंष्टा । सरंस्वती स्तोम्यां ऽभूत् ॥ इमा जुह्वांना युष्मदा नमोंभिः । प्रति स्तोमर्थं सरस्वित जुषस्व । तव शर्मन् प्रियतंमे दधांनाः । उपस्थेयाम शर्णं न वृक्षम् ॥ त्रीणिं पदा विचंक्रमे । विष्णुंर्गोपा अदांभ्यः । ततो धर्माणि धारयन्नं । 51

TB 2.4.6.2

तदंस्य प्रियम्भि पाथो अश्याम् । नरो यत्रं देवयवो मदंन्ति । उरुक्रमस्य स हि बन्धुंरित्था । विष्णोः पदे पर्मे मद्ध उथ्सः ॥ ऋत्वा दा अस्थु श्रेष्ठः । अद्य त्वां वन्वन्थ सुरेक्णाः । मर्त आनाश सुवृक्तिम् ॥ इमा ब्रह्म ब्रह्मवाह । प्रिया त आ ब्रु.हिः सीद । वीहि सूर पुरोडाशम् । 52

TB 2.4.6.3

उपं नः सूनवो गिरंः । शृण्वन्त्वमृतस्य ये । सुमृडीका भवन्तु नः ॥ अद्या नो देव सवितः । प्रजावंथ सावीः सौभंगम् । परा दुःष्विभंयः सुव ॥ विश्वांनि देव सवितः । दुरितानि परांसुव । यद्-भद्रं तन्म आसुंव ॥ शुचिंमुकैर्-बृहुस्पतिंम् 53

TB 2.4.6.4

अद्भुरेषुं नमस्यत । अनाम्योज आचंके ॥ या धारयंन्त देवा सुदक्षा दक्षंपितारा । असुर्याय प्रमंहसा ॥ स इत्क्षेति सुधित ओकंसि स्वे । तस्मा इडां पिन्वते विश्वदानी । तस्मै विशः स्वयमेवानंमन्ति । यस्मिन् ब्रह्मा राजंनि पूर्व एति ॥ सकूंतिमिन्द्र सच्युंतिम् । सच्युंतिं ज्ञघनंच्युतिम् 54

TB 2.4.6.5

कुनात्कामां न आर्भर । प्रयुपस्यित्तंव सुक्थ्यौं ॥ विनं इन्द्र् मृधों जिह । कर्नाखुनिदव सापयन्नं । अभि नः सुष्टुंतिं नय ॥ प्रजापंतिः स्त्रियां यशः । मुष्कयोरदधाथ सपैम् । कार्मस्य तृप्तिंमानन्दम् । तस्यौग्ने भाजयेह मां ॥ मोदः प्रमोद आनुन्दः 55

TB 2.4.6.6

मुष्कयोर्निहिंतः सर्पः । सृत्वेव कार्मस्य तृप्याणि । दक्षिणानां प्रतिग्रहे ॥ मनसश्चित्त-माकूंतिम् । वाचः सृत्य-मंशीमहि । पुशूनाः रूपमन्नस्य । यशः श्रीः श्रयतां मियं ॥ यथा ऽहमस्या अतृपः श्चिये पुमान् । यथा स्त्री तृप्यति पुर्सि प्रिये प्रिया । एवं भगस्य तृप्याणि 56

TB 2.4.6.7

युक्तस्य काम्यः प्रियः ॥ ददामीत्यग्निर्वदित । तथेति वायुराह् तत् । हन्तेति सृत्यं चन्द्रमाः । आदित्यः सृत्यमोमिति ॥ आपुस्तथ्-सृत्यमाभरन्न । यशो युक्तस्य दक्षिणाम् । असौ मे कामः समृद्ध्यताम् ॥ न हि स्पश्मविदन्-नन्यमुस्मात् । वैश्वानुरात् पुर एतारमग्नेः 57

TB 2.4.6.8

अर्थममन्थन्नमृत्ममूराः । वैश्वान्रं क्षेत्रजित्याय देवाः ॥ येषांमिमे पूर्वे अर्मास् आसन्नं । अयूपाः सद्म विभृता पुरूणिं । वैश्वानर् त्वया ते नुत्ताः । पृथिवी-मन्याम्भितंस्थुर्-जनांसः ॥ पृथिवीं मातरं महीम् । अन्तरिक्ष-मुपंब्रवे । बृह्तीमूतये दिवैम् ॥ विश्वं बिभर्ति पृथिवी 58

TB 2.4.6.9

अन्तरिंक्षुं विपंप्रथे । दुहे द्यौर् बृंह्ती पयंः ॥ न ता नंशन्ति न दंभाति तस्करः । नैनां अमित्रो व्यथिरादंधर्,षति । देवाश्श्य याभिर् यजंते ददांति च । ज्योगित्ताभिः सचते गोपंतिः सह ॥ न

ता अर्वा रेणुकंकाटो अश्रुते । न सर्थ स्कृतुत्र-मुपंयन्ति ता अभि । उरुगायमभयं तस्य ता अर्च । गावो मर्त्यस्य विचंरन्ति यज्वंनः । 59

TB 2.4.6.10

रात्री व्यंख्यदायती । पुरुत्रा देव्यंक्षभिः । विश्वा अधि श्रियोऽधित ॥ उपं ते गा इवाकंरम् । वृणी्ष्व दुंहितर् दिवः । रात्री स्तोमं न जिग्युषीं ॥ देवीं वार्चमजनयन्त देवाः । तां विश्वरूपाः प्रावो वदन्ति । सा नो मुन्द्रेषमूर्जं दुहाना । धेनुर्वागुस्मानुष् सुष्टुतैतुं । 60

TB 2.4.6.11

यद् वाग्वदंन्त्य-विचेत्नानि । राष्ट्री देवानां निष्सादं मुन्द्रा । चतंस्र ऊर्जं दुदुहे पयाश्ंसि । क्रं स्वि दस्याः पर्मं जंगाम ॥ गौरी मिंमाय सिल्लानि तक्षंती । एकंपदी द्विपदी सा चतुंष्पदी । अष्टापंदी नवंपदी बभूवुषी । सहस्राक्षरा पर्मे व्योमन्न ॥ तस्याश्रं समुद्रा अधि वि क्षंरन्ति । तेनं जीवन्ति प्रदिशुश्चतंस्रः 61

TB 2.4.6.12

ततंः क्षरत्यक्षरंम् । तद्-विश्व-मुपंजीवति ॥ इन्द्रा सूरां जनयंन्-विश्वकंमां । मुरुत्वारं अस्तु गणवान्थ-सजातवानं । अस्य स्नुषा-श्वशुंरस्य प्रशिष्टिम् । सपत्ना वाचं मनंसा उपांसताम् ॥ इन्द्रः सूरां अतर्द्-रजारंसि । स्नुषा सपत्नाः श्वशुंरोऽयमंस्तु । अयश् शत्रूं अयतु जर् हंषाणः । अयं वाजं जयतु वाजंसातौ () ॥ अग्निः क्षंत्रभृदिनंभृष्टमोजंः । सहस्रियों दीप्यता-मप्रयुच्छन्न । विभ्राजंमानः सिमधान उग्नः । आऽन्तिरक्षिमरुहृद-गुन्द्याम् । 62

(धारयंन् - पुरोडाशं - बृह्स्पितंं - ज्ञघनंच्युति - मानन्दो - भगंस्य तृप्या - ण्यग्नेः - पृंथिवी -यज्वंन - एतु - प्रदिश्धतंस्रो - वाजंसातौ चृत्वारिं च) (A6)

2.4.7 अनुवाकं 7 - उपहोमाः

TB 2.4.7.1

वृषां ऽस्यश्च्रार्-वृष्भायं गृह्यसे । वृषाऽयमुग्रो नृचक्षंसे । दिव्यः कंर्मण्यो हितो बृहन्नामं । वृष्भस्य या कुकुत् ॥ विषूवान्, विष्णो भवतु । अयं यो मामको वृषां । अथो इन्द्रं इव देवेभ्यः । विद्रवीतु जनभ्यः ॥ आयुष्मन्तुं वर्चस्वन्तम् । अथो अधिपतिं वि्ञाम् 63

TB 2.4.7.2

अस्याः पृथिव्या अद्भग्नंक्षम् । इमिनिन्द्र वृष्मं कृणु ॥ यः सुशृङ्गः सुवृष्मः । कृल्याणो द्रोण् आहितः । कार्,षीवलप्रगाणेन । वृष्मेणं यजामहे ॥ वृष्मेण् यजमानाः । अक्रूरेणेव सुर्पिषां । मृधंश्च सर्वा इन्द्रेण । पृतंनाश्च जयामसि । 64

TB 2.4.7.3

यस्यायमृष्मो ह्विः । इन्द्रांय परिणीयते । जयांति रात्रुमायन्तम् । अथो हन्ति पृतन्यतः ॥ नृणामहं प्रणीरसंत् । अग्रं उद्भिन्दतामंसत् ॥ इन्द्र शुष्मं तनुवा मेर्रयस्व । नीचा विश्वां अभितिष्ठाभिमांतीः । नि श्रृंणीह्याबाधं यो नो अस्ति । उरुं नो लोकं कृंणुहि जीरदानो । 65

TB 2.4.7.4

प्रेह्यभिप्रेहि प्रभंग सहंस्व । मा विवेनो वि शृंणुष्वा जनेषु । उदींडितो वृंषभ तिष्ठ शुष्मैः । इन्द्र रात्रूंन् पुरो अस्माकं युद्ध्य ॥ अग्रे जेता त्वं जंय । रात्रूंन्थ् सहस् ओजंसा । वि रात्रून्, विमृधो नुद ॥ एतं ते स्तोमं तुविजात विप्रः । रथं न धीरः स्वपां अतक्षम् । यदीदंग्रे प्रति त्वं देव हर्याः 66

TB 2.4.7.5

सुर्वर्वतीर्प एना जयेम ॥ यो घृतेनाभिर्मानितः । इन्द्र जैत्रांय जित्रषे । स नः संकांसु पारय । पृतनासाह्येषु च ॥ इन्द्रों जिगाय पृथिवीम् । अन्तिरक्षिश् सुर्वर्महत् । वृत्रहा पुरुचेतनः ॥ इन्द्रों जिगाय सहंसा सहा ईसि । इन्द्रों जिगाय पृतंनानि विश्वां 67

TB 2.4.7.6

इन्द्रों जातो वि पुरों रुरोज । स नंः पर्स्पा वरिंवः कृणोतु ॥ अयं कृत्तुरगृंभीतः । विश्वजि-दुद्धिदिथ्-सोमंः । ऋषिर् विष्रः काव्येन ॥ वायुरंग्रेगा यंज्ञुप्रीः । साकं गुन्मनंसा युज्ञम् । शिवो नियुद्धिः शिवाभिः ॥ वायों शुक्रो अंयामि ते । मद्धो अग्रं दिविष्टिषु 68

TB 2.4.7.7

आयां हि सोमंपीतये । स्वारुहो देव नियुत्वंता ॥ इमिनंद्र वर्द्धय क्षित्रयांणाम् । अयं विशां विश्पतिरस्तु राजां । अस्मा इंन्द्र मिह वर्चाः सि धेहि । अवर्चसं कृणुिह शत्रुंमस्य ॥ इममाभंज ग्रामे अश्वेषु गोषुं । निर्मुं भंज योऽमित्रों अस्य । वर्ष्ण्मन् क्षृत्रस्यं कृकुिभं श्रयस्व । ततो न उग्रो विभंजा वसूिन ॥ 69(10)ट्.भ्.2.4.7.8अस्मे द्यांवापृथिवी भूिर वामम् । सं दुंहाथां धर्मुदुधेव धेनुः । अयः राजां प्रिय इन्द्रंस्य भूयात् । प्रियो गवामोषंधीना-मुतापाम् ॥ युनिज्मं त उत्तरावन्त-मिन्द्रंम् । येन जयांसि न पराजयांसे । स त्वां ऽकरेकवृष्मः स्वानांम् । अथो राजन्नुत्तमं मानवानांम् ॥ उत्तरस्त्वमधरे ते सपत्नाः । एकवृषा इन्द्रंस्या जिगीवान् 70

TB

0

TB 2.4.7.9

विश्वा आशाः पृतंनाः सृजंयुञ्जयत्रं । अभितिष्ठ शत्रूयतः संहस्व ॥ तुभ्यं भरन्ति क्षितयो यविष्ठ । बुलिमंग्ने अन्ति त ओत दूरात् । आ भन्दिष्ठस्य सुमृतिं चिकिद्धि । बृहत्ते अग्ने मिह् शर्म भद्रम् ॥ यो देह्यो अनमयद्वधस्तैः । यो अर्यपत्नी-रुषसंश्वकारं । स निरुद्ध्या नहुषो यह्वो अग्निः । विशिश्वके बलिहृतः सहोभिः । 71

TB 2.4.7.10

प्र सद्यो अंग्रे अत्यैष्यन्यान् । आविर्यस्मै चारुंतरो बुभूथं । ईडेन्यों वपुष्यों विभावां । प्रियो विशामितिंथिर्-मानुंषीणाम् ॥ ब्रह्मं ज्येष्ठा वीर्या संभृंतानि । ब्रह्माग्रे ज्येष्ठं दिवमातंतान । ऋतस्य ब्रह्मं प्रथमोत जैज्ञे । तेनार्,हित ब्रह्मणा स्पर्द्धितुं कः ॥ ब्रह्म स्रुचों घृतवंतीः । ब्रह्मणा स्वरंवो मिताः 72

TB 2.4.7.11

ब्रह्मं युक्स्य तन्तंवः । ऋत्विजो ये हंविष्कृतः ॥ शृङ्गांणीवेच्छृङ्गिणाः संदंदिश्ररे । चृषालंवन्तः स्वरंवः पृथिव्याम् । ते देवासः स्वरंवस्तस्थिवाः सः । नमः सर्विभ्यः सन्नान्मा ऽवंगात ॥ अभिभूरिग्नरंतर्द्-रजाः सि । स्पृधों विहत्य पृतंना अभिश्रीः । जुषाणो म आहंतिं मा महिष्ट । हृत्वा सपत्नान्. वरिवस्करन्नः () ॥ ईशांनं त्वा भुवंनाना-मिभिश्रियंम् । स्तौम्यंग्न उरुकृतः सुवीरंम् । हृविर् जुषाणः सुपत्नाः अभिभूरंसि । जुहि शत्रूर्रप् मृधों नुदस्व । 73

(विशां - जंयामिस - जीरदानों - हर्या - विश्वा - दिविष्टिषु - वसूनि - जिगीवान्थ - सहोभिर - मिता - नं श्वत्वारिं च) (A7)

2.4.8 अनुवाकं 8 - उपहोमाः

TB 2.4.8.1

स प्रंतन्वन्नवीयसा । अग्नै द्युम्नेनं सम्यता । बृहत् ततन्थ भानुना ॥ नवं नु स्तोमंमुग्नये । दिवः रयेनायं जीजनम् । वसोः कुविद्वनाति नः ॥ स्वारुहा यस्य श्रियो दृशे । र्यिर्वीरवंतो यथा । अग्ने युरस्य चेतंतः ॥ अदाभ्यः पुर एता 74

TB 2.4.8.2

अग्निर्विशां मार्नुषीणाम् । तूर्णी रथः सदा नवंः ॥ नवश् सोमाय वाजिनै । आज्यं पर्यसोऽजिन । जुष्टश् शुचितम् वस्त्रं ॥ नवश्ं सोम जुषस्व नः । पीयूषंस्येह तृंप्णुहि । यस्ते भाग ऋताव्यम् ॥ नवंस्य सोम ते व्यम् । आ सुंमुतिं वृंणीमहे 75

TB 2.4.8.3

स नो रास्व सहस्रिणः ॥ नवर्धं हिवर्जुषस्व नः । ऋतुभिः सोम् भूतंमम् । तदुङ्ग प्रतिंहर्य नः । राजनैथ् सोम स्वस्तये ॥ नवर्धं स्तोमं नवर्धं हिविः । इन्द्राग्निभ्यां निवेदय । तज्जुंषेतार्धं सचेतसा ॥ शुचिं नु स्तोमं नवंजातमुद्य । इन्द्रांग्नी वृत्रहणा जुषेथांम् 76

TB 2.4.8.4

उभा हि वार्ं सुहवा जोहंवीमि । ता वाजरं सद्य उंशते धेष्ठां ॥ अग्निरिन्द्रो नवंस्य नः । अस्य ह्व्यस्यं तृप्यताम् । इह देवौ संहुम्निणौं ॥ यज्ञं न आ हि गच्छंताम् । वसुंमन्तर सुवुर्विदंम् । अस्य ह्व्यस्यं तृप्यताम् । अग्निरिन्द्रो नवंस्य नः ॥ विश्वांन देवार स्तंर्पयत 77

TB 2.4.8.5

ह्विषोऽस्य नवंस्य नः । सुव्विदो हि जिज्ञिरे ॥ एदं ब्रु.हिः सुष्टरीमा नवेन । अयं यज्ञो यजमानस्य भागः । अयं बंभूव भुवंनस्य गर्भः । विश्वे देवा इदम्द्यागंमिष्ठाः ॥ इमे न द्यावांपृथिवी समीची । तुन्वाने यज्ञं पुरुपेशंसं धिया । आऽस्मै पृणीतां भुवंनानि विश्वा । प्रजां पृष्टिम्मृतं नवेन । 78

TB 2.4.8.6

इमे धेनू अमृतं ये दुहाते । पर्यस्व-त्युत्तरामेतु पुष्टिः । इमं यज्ञं जुषमाणे नवेन । समीची द्यावापृथिवी घृताची ॥ यविष्ठो हव्यवाहेनः । चित्रभांनुर्-घृतास्रंतिः । नवंजातो विरोचसे । अग्ने तत्ते महित्वनम् ॥ त्वमंग्ने देवताभ्यः । भागे देव न मीयसे 79

TB 2.4.8.7

स एंना विद्वान्, यंक्ष्यसि । नवर् स्तोमं जुषस्व नः ॥ अग्निः प्रंथमः प्राश्नांतु । स हि वेदु यथां हिवः । शिवा अस्मभ्य-मोषंधीः । कृणोतुं विश्वचंर् षिणः ॥ भृद्रान्नः श्रेयः समंनैष्ट देवाः । त्वयांऽवसेन समंशीमिह त्वा । स नो मयोभूः पितो आविंशस्व । शं तोकायं तृनुवे स्योनः () ॥ एतमु त्यं मधुंना सम्युंतं यवंम् । सरंस्वत्या अधिमनावंचकृषः । इन्द्रं आसी्थ् सीरंपितः शृतक्रंतः । कीनाशां आसन् मुरुतः सुदानंवः । 80

(पुर एता - वृंणीमहे - जुषेथां-तर्पय-तामृतं नवेन-मीयसे-स्योन श्वत्वारिं च) (A8)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to 8 anuvAkams:-(जुष्ट - श्रक्षुंषो - जुष्टीं नरो - नक्तं जाता - वृषा स - उत नो - वृषांऽस्यश्शुः - स प्रंत्नवदृष्टौ)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of :-(जुष्टों - मन्युर् भगों - जुष्टी नरों - हरिवर्षसं गिरः - शिप्रिंन् वाजाना - मृत नों - यद् वाग्वदंन्तीं - विश्वा आशा अशीतिः)

first and last word - 2nd aShTakam 3rd prapATakam :- (जुष्टं: - सुदानंव:)

2.4 द्वितीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः - उपहोमाः https://www.vedavms.in

72

2.5 द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः - उपहोमशेषः

2.5.1 अनुवाकं 1 - उपहोमाः

TB 2.5.1.1

प्राणो रेक्षिति विश्वमेजंत् । इर्यों भूत्वा बंहुधा बहूिनं । स इथ्सर्वं व्यानशे ॥ यो देवो देवेषुं विभूरन्तः । आवृंदूदात् क्षेत्रियंद्धगृहृषां । तिमत् प्राणं मन्सो पेशिक्षत । अग्रं देवानां-िमदमंतु नो हिवः ॥ मनस्थित्तेदम् । भूतं भव्यं च गुप्यते । तिद्ध देवेष्वंिग्रियम् । 1

TB 2.5.1.2

आ नं एतु पुरश्चरम् । सह देवैरिमश् हवँम् । मनः श्रेयंसि श्रेयसि । कर्मन्. यूज्पंतिं दर्धत् ॥ जुषतां मे वागिदश् हविः । विराहेवी पुरोहिता । ह्व्यवाडनं पायिनी ॥ ययां रूपाणिं बहुधा वदंन्ति । पेशाश्रीस देवाः पंरमे जुनित्रें । सानों विराडनंपस्फुरन्ती 2

TB 2.5.1.3

वाग्देवी जुंषतामिदः ह्विः ॥ चक्षुंर् देवानां ज्योतिंर्मृते न्यंक्तम् । अस्य विज्ञानांय बहुधा निधीयते । तस्यं सुम्न-मंशीमिह । मा नो हासीद्-विचक्ष्णम् ॥ आयुरिन्नः प्रतींर्यताम् । अनंन्धा-श्रक्षंषा वयम् । जीवा ज्योतिंरशीमिह । सुवज्योतिं-रुतामृतंम् ॥ श्रोत्रेण भुद्र मुत शृंणवन्ति सृत्यम् () । श्रोत्रेण वाचं बहुधोद्य मानाम् । श्रोत्रेण मोदंश्य महंश्य श्रूयते । श्रोत्रेण सर्वा दिश् आशृंणोमि ॥ येन प्राच्यां उत दंक्षिणा । प्रतीच्ये दिशः शृणवन्त्यंत्तरात् । तदिच्छ्रोत्रं बहुधोद्यमानम् । अरान्न नेमिः परि सर्वं बभूव । 3

(अुग्नि - यमनंपस्फुरन्ती - सुत्यः सुप्त चं) (A1)

2.5.2 अनुवाकं 2 - उपहोमाः

TB 2.5.2.1

उदेहिं वाजिन्यो अस्यपस्वन्तः । इदः राष्ट्रमाविश सूनृतांवत् । यो रोहितो विश्वमिदं जजानं । स नो राष्ट्रेषु सुधितान्दधातु ॥ रोहः रोहित् आरुरोह । प्रजाभिवृद्धिं जनुषांमुपस्थम् । ताभिः सःरब्धो अविद्थ्यडुर्वीः । गातुं प्रपश्यंत्रिह राष्ट्रमाहाः ॥ आहार्,षीद्-राष्ट्रमिह रोहितः । मृधो व्यांस्थदभयं नो अस्तु 4

TB 2.5.2.2

अस्मभ्यं द्यावापृथिवी शर्करीभिः । राष्ट्रं दुंहाथामिह रेवतीभिः ॥ विमंमर्.श रोहितो विश्वरूपः । समाच्क्राणः प्ररुहो रुहंश्च । दिवंगंत्वायं महता मंहिम्ना । वि नो राष्ट्रमुनत्तु पयंसा स्वेनं ॥ यास्ते विश्वस्तपंसा संबभूवुः । गायत्रं वृथ्समनु तास्त आगुः । तास्त्वा विशन्तु महंसा स्वेनं । सं माता पुत्रो अभ्येतु रोहितः । 5

TB 2.5.2.3

यूयमुंग्रा मरुतः पृश्निमातरः । इन्द्रेण स्युजा प्रमृंणीथ रात्रून्ं । आ वो रोहिंतो अशृणोदिभद्यवः । त्रिसंप्तासो मरुतः स्वादुसंमुदः ॥ रोहिंतो द्यावांपृथिवी जंजान । तस्मिश्क्स्तन्तुं परमेष्ठी तंतान । तस्मिञ्छिश्रिये अज एकंपात् । अदृशं हृद्द्यावांपृथिवी बलेन ॥ रोहिंतो द्यावांपृथिवी अंदृश्हत् । तेनु सुवंः स्तिभृतं तेनु नाकंः 6

TB 2.5.2.4

सो अन्तरिक्षे रजसो विमानंः । तेनं देवाः सुवरन्वंविन्दन्न् ॥ सुशेवंं त्वा भानवां दीदिवाश्सम् । समंग्रासो जुह्वां जातवेदः । उक्षन्तिं त्वा वाजिनमा घृतेनं । सश्संमग्ने युवसे भोजनािन ॥ अग्ने शर्द्धं महते सौभंगाय । तवं द्युम्ना-चुंत्तमािनं सन्तु । सं जांस्पृत्यश् सुयम्माकृंणुष्व । शृत्रुयुताम्भितिंष्ठा महांसि () । 7

(अ- स्त्वेतु रोहिंतों - नाकों - महार्श्स) (A2)

2.5.3 अनुवाकं 3 - उपहोमाः

TB 2.5.3.1

पुर्नर्न इन्द्रों मुघवां ददातु । धर्नानि शुक्रो घन्यः सुराधाः । अर्वाचीनं कृणुतां याचितो मर्नः । श्रृष्टी नो अस्य ह्विषो जुषाणः ॥ यानि नो जिनन् धर्नानि । जहर्थ शूर मृन्युना । इन्द्रानुविन्द नस्तानि । अनेनं ह्विषा पुनः ॥ इन्द्र आशांभ्यः परि । सर्वाभ्योऽभयं करत् 8

TB 2.5.3.2

जेता शत्रून्, विचर्,षणिः ॥ आकूँत्यै त्वा कामांय त्वा समृधं त्वा । पुरो दंधे अमृत्त्वायं जीवसं ॥ आकूंतिम्स्यावंसे । कामंमस्य समृद्ध्ये । इन्द्रंस्य युञ्जते धियः ॥ आकूंतिं देवीं मनंसः पुरो दंधे । युज्ञस्यं माता सुहवां मे अस्तु । यदिच्छामि मनंसा सकांमः । विदेयंमेनुद्भृदंये निर्विष्टम् । 9

TB 2.5.3.3

सेदुग्निर्ग्नीश् रत्येत्यन्यान् । यत्रं वाजी तनयो वीडुपांणिः । सहस्रंपाथा अक्षरां समितिं ॥ आशांनां त्वा ऽऽशापालेभ्यः । चृतुभ्यों अमृतेभ्यः । इदं भूतस्याद्ध्यंक्षेभ्यः । विधेमं हिवषां वयम् ॥ विश्वा आशा मधुना सश्सृंजामि । अनुमीवा आप ओषंधयो भवन्तु । अयं यर्जमानो मृधो व्यस्यताम् () 10

TB 2.5.3.4

अर्गृभीताः पुशवंः सन्तु सर्वे ॥ अग्निः सोमो वरुंणो मित्र इन्द्रंः । बृह्स्पितिः सिवता यः संहुस्री । पूषा नो गोभिरवंसा सरंस्वती । त्वष्टां रूपाणि समनक्तु यज्ञिः ॥ त्वष्टां रूपाणि दर्धती सरंस्वती । पूषा भगर्थं सिवता नो ददातु । बृह्स्पितिर्-ददुदिन्द्रंः सहस्रम् । मित्रो दाता वरुंणः सोमो

अग्निः । 11

(कर्न - निर्विष्ट - मस्यतां - + नवं च) (A3)

2.5.4 अनुवाकं 4 - उपहोमाः

TB 2.5.4.1

आ नो भर भर्गमिन्द्र द्युमन्तम् । नि ते देष्णस्यं धीमिह प्ररेके । उर्व ईव पप्रथे कामो अस्मे । तमापृंणा वसुपते वसूनाम् ॥ इमं कामं मन्दया गोभिरश्वैः । चन्द्रवंता राधंसा पप्रथंश्च । सुवर्यवो मितिभिस्तुभ्यं विप्राः । इन्द्रांय वाहः कुशिकासो अऋत् ॥ इन्द्रंस्य न वीर्याणि प्रवोचम् । यानि चकारं प्रथमानि वुन्नी 12

TB 2.5.4.2

अह्-न्निह्मिन्वपस्तंतर्द । प्र वृक्षणां अभिनृत् पर्वतानाम् ॥ अहृन्निहुं पर्वते शिश्रियाणम् । त्वष्टांऽस्मै वज्रश्रं स्वर्यं ततक्ष । वाश्रा इंव धेनवः स्यन्दंमानाः । अञ्जः समुद्र-मवंजग्मुरापः ॥ वृषायमाणोऽवृणीत् सोमंम् । त्रिकंद्रुकेष्व-पिबथ् सुतस्यं । आ सायंकं मुघवां दत्त् वज्रम् । अहंन्नेनं प्रथमजा महीनाम् । 13

TB 2.5.4.3

यदिन्द्राहेन्-प्रथम्जा महीनाम् । आन्मायिनामिनाः प्रोत मायाः । आथ् सूर्यं जनयन् द्यामुषासंम् । तादीका रात्रुन्न किलाविविथ्से ॥ अहंन् वृत्रं वृत्रतरं व्यश्सम् । इन्द्रो वर्ज्रेण महता वधेने । स्कन्धार्श्तीव कुलिरोना विवृक्णा । अहिः रायत उपपृक्-पृथिव्याम् ॥ अयोद्भयेव दुर्मद् आ हि जुह्वे । महावीरं तुं विबाध-मृंजीषम् 14

TB 2.5.4.4

नातांरीरस्य समृतिं वधानांम् । सः रुजानाः पिपिष् इन्द्रंशत्रुः ॥ विश्वो विहाया अर्तिः । वसुंर्द्धे हस्ते दक्षिणे । तरणिर्न शिश्रथत् । श्रवस्यया न शिश्रथत् । विश्वंस्मा इदिषुद्ध्यसे । देवत्रा ह्व्यमूहिषे । विश्वंस्मा इथ्सुकृते वारंमृण्वति । अग्निर् द्वारा व्यृण्वति । 15

TB 2.5.4.5

उदुज्जिहांनो अभि कामंमीरयम् । प्रपृञ्चन् विश्वा भुवंनानि पूर्वथां । आ केतुना सुषंमिद्धो यजिष्ठः । कामं नो अग्ने अभिहंर्य दिग्भ्यः ॥ जुषाणो ह्व्यम्मृतेषु दूढ्यः । आ नो र्यिं बंहुलाङ् गोमंतीमिषंम् । निधेहि यक्षंद्रमृतेषु भूषन्नं ॥ अश्विना यज्ञमागंतम् । दाशुषः पुरुंदश्ससा । पूषा रंक्षतु नो र्यिम् । 16

TB 2.5.4.6

इमं युज्ञमिश्वनां वुर्द्धयंन्ता । इमौ रियं यर्जमानाय धत्तम् । इमौ पुशून् रंक्षतां विश्वतां नः । पूषा नः पातु सदम-प्रयुच्छन्न ॥ प्र तं महे संरस्वित । सुभगे वार्जिनीवित । सृत्यवाचे भरे मृतिम् ॥ इदं ते हुव्यं घृतवंथ-सरस्वित । सृत्यवाचे प्रभरेमा हुवीक्षि । इमानि ते दुरिता सौभगानि () । तेभिर्वयक्ष सुभगांसः स्याम । 17

(वज - यहीना - मृजीषं - व्यृंण्वति - रक्षतु नो र्यिश् - सौर्भगान्येकं च) (A4)

2.5.5 अनुवाकं 5 - उपहोमाः

TB 2.5.5.1

युज्ञो रायो युज्ञ ईशे वसूनाम् । युज्ञः सुस्यानांमुत सुंक्षितीनाम् । युज्ञ् इष्टः पूर्वचित्तिं द्धातु । युज्ञो ब्रह्मण्वाश् अप्येतु देवान् ॥ अयं युज्ञो वर्द्धतां गोभिरश्वैः । इयं विदिः स्वपत्या सुवीरां । इदं बर्,हिरतिं बर,हीश्ष्यन्या । इमं युज्ञं विश्वे अवन्तु देवाः ॥ भगं एव भगंवाश् अस्तु देवाः । तेनं वयं भगंवन्तः स्याम 18

TB 2.5.5.2

तं त्वां भग सर्व इज्जोहवीमि । स नो भग पुर एता भंवेह ॥ भग प्रणेतर् भग सत्यराधः । भगेमां धियमुदंव ददंत्रः । भग प्रणो जनय गोभिरश्वैः । भग प्र नृभिर् नृवन्तः स्याम ॥ शर्श्वतीः समा उपयन्ति लोकाः । शर्श्वतीः समा उपयन्त्यापः । इष्टं पूर्तः शर्श्वतीनाः समांनाः शाश्वतेनं । हिविषेष्ठा ऽनुन्तं लोकं परुमारुरोह । 19

TB 2.5.5.3

इयमेव सा या प्रंथमा व्यौच्छंत् । सा रूपाणिं कुरुते पञ्चं देवी ॥ द्वे स्वसारौ वयतस्तन्त्रंमेतत् । सनातनं वितंतर् षण्मयूखम् । अवान्यार स्तन्तून् किरतो धत्तो अन्यान् । नावंपुज्याते न गंमाते अन्तम् ॥ आ वो यन्तूदवाहासो अद्य । वृष्टिं ये विश्वे मुरुतो जुनन्ति । अयं यो अग्निर् मंरुतः सिमिद्धः । एतं जुंषद्धं कवयो युवानः । 20

TB 2.5.5.4

धारावरा मरुतो धृष्णुवोजसः । मृगा न भीमास्तिविषेभि-रूर्मिभिः । अग्नयो न शुंशुचाना ऋजीिषणः । भ्रुमिं धर्मन्त उप गा अवृण्वत ॥ "विचेऋमे1", "त्रिर्देवः2" ॥ आवेधसं नीलेपृष्ठं बृहन्तैम् । बृह्स्पतिश् सदेने सादयद्भम् । सादद्योनिं दम् आदीदिवाश्सम् । हिरंण्यवर्णमरुषश् संपेम ॥ सह शुचिंः शृतपंत्रः स शुन्ध्यः 21

TB 2.5.5.5

हिरंण्यवाशीरिषिरः सुंवर्.षाः । बृह्स्पितिः स स्वांवेश ऋष्वाः । पूरू सिर्विभ्य आ सुतिं केरिष्ठः ॥ पूषश्स्तवं व्रते वयम् । न रिष्येम कृदा चन । स्तोतारंस्त इह स्मंसि ॥ यास्ते पूषन्नावो अन्तः संमुद्रे । हिर्ण्ययीर्न्तिरक्षे चरन्ति । याभिर्यासि दूत्याश् सूर्यस्य । कामेन कृतः श्रवं इच्छमानः । 22

TB 2.5.5.6

अरंण्यान्यरंण्यान्यसौ । या प्रेव नश्यंसि । कथा ग्रामं न पृंच्छिस । न त्वा भीरिंव विन्दती(3) ॥ वृषार्वाय वदंते । यदुपावंति चिच्चिकः । आघाटीभिरिव धावयन्नं । अर्ण्यानिर्-मंहीयते ॥ उत गावं इवादन्न । उतो वेश्मेव दृश्यते 23

TB 2.5.5.7

उतो अंरण्यानिः सायम् । शुक्टीरिंव सर्जिति ॥ गामुङ्गैषु आह्वंयिति । दार्वुङ्गैषु उपांवधीत् । वसंन्नरण्यान्याः सायम् । अर्न्नुक्षृदितिं मन्यते ॥ न वा अरण्यानिर्,हंन्ति । अन्यश्चेन्नाभिगच्छंति । स्वादोः फर्लस्य जुग्ध्वा । यत्र कामुं निपंचते () ॥ आञ्चनगन्धीः सुर्भीम् । बृह्बन्नामकृषीवलाम् । प्राहं मृगाणां मातरम् । अर्ण्यानीमंशः-सिषम् । 24

(स्याम - रुरोह - युवानः - शुन्ध - यूरिच्छमानो - दृश्यते - निपंद्यते चृत्वारि च) (A5)

2.5.6 अनुवाकं 6 - उपहोमाः

TB 2.5.6.1

वार्त्रहत्याय शवंसे । पृत्ना-साह्यांय च । इन्द्रत्वा-ऽऽवंत्यामिस ॥ सुब्रह्मांणं वीरवंन्तं बृहन्तम् । उरुं गंभीरं पृथुबुंद्धमिन्द्र । श्रुतर् षिं-मुग्रमंभि-मातिषाहम् । अस्मभ्यं चित्रं वृषंण रियं दाः ॥ क्षेत्रियै त्वा निर् ऋत्यै त्वा । द्रुहो मुंञ्चामि वरुंणस्य पाशांत् । अनागसुं ब्रह्मणे त्वा करोमि 25

TB 2.5.6.2

शिवे ते द्यावापृथिवी उमे इमे ॥ शं ते अग्निः सहाद्भिरंस्तु । शं द्यावापृथिवी सहौषधीभिः । शमुन्तरिक्षः सह वार्तेन ते । शं ते चर्तस्रः प्रदिशों भवन्तु ॥ या दैवीश्चर्तस्रः प्रदिशेः । वार्तपत्नीर्भि सूर्यों विच्ष्टे । तासां त्वा जरस् आदंधामि । प्र यक्ष्मं एतु निर्,ऋतिं पराचैः ॥ अमोचि यक्ष्मांद्-दुरिता-दवंत्ये 26

TB 2.5.6.3

द्रुहः पाशान्तिर्, ऋंत्यै चोर्दमोचि । अहा अवंर्तिमविंदथ् स्योनम् । अप्यंभूद्-भुद्रे सुंकृतस्यं लोके ।। सूर्यमृतं तमसो ग्राह्या यत् । देवा अमुंञ्च-न्नसृंजन्त्र्यंनसः । एवमहिम्मं क्षेंत्रियाज्जांमिशः सात् । द्रुहो मुंञ्चािम् वरुंणस्य पाशांत् ॥ बृहंस्पते युविमन्द्रश्च वस्वः । दिव्यस्येशाथे उत पार्थिवस्य । ध्तः रियः स्तुंवते कीरये चित् 27

TB 2.5.6.4

यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः ॥ देवायुधमिन्द्रमाजोहंवानाः । विश्वावृधंमभि ये रक्षंमाणाः । येनं हता दीर्घमद्धांनमायत्रं । अनुन्तमर्थमिनवर्थ-स्यमानाः ॥ यत्ते सुजाते हिमवंथ्सु भेषजम् । मयोभूः शंतमा यद्भृदोऽसि । ततो नो देहि सीबले ॥ अदो गिरिभ्यो अधि यत्प्रधावंसि । सर्शोभमाना कुन्येव शुभ्रे 28

TB 2.5.6.5

तां त्वा मुद्गंला ह्विषां वर्द्धयन्ति । सा नंः सीबले रियमाभाजयेह ॥ पूर्वं देवा अपरेणानुपश्यञ्जन्मेभिः । जन्मान्यवंरैः पराणि । वेदांनि देवा अयमस्मीति माम् । अहश् हित्वा शरीरं
जरसंः परस्तात ॥ प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रम् । वाचं मनिस् संभृताम् । हित्वा शरीरं जरसंः
परस्तात् । आ भूतिं भूतिं व्यमश्रवामहै () ॥ इमा एव ता उषसो याः प्रथमा व्यौच्छन्नं । ता
देव्यंः कुर्वते पञ्चं रूपा । शर्थतीर्नावंपृज्यन्ति । न गमन्त्यन्तम् । 29

(करों - म्यवंत्यें - चि - च्छुभ्रे - ऽश्नवामहै चृत्वारिं च) (A6)

2.5.7 अनुवाकं 7 - उपहोमाः

TB 2.5.7.1

वसूंनां त्वाऽऽधीतेन । रुद्राणांमूर्म्या । आदित्यानां तेर्जसा । विश्वेषां देवानां ऋतुंना । मुरुतामेम्नां जुहोमि स्वाहां ॥ अभिभूति-रहमार्गमम् । इन्द्रंसखा स्वायुधंः । आस्वाशांसु दुष्पहंः ॥ इदं वर्चो अग्निनां दत्तमार्गात् । यशो भर्गः सह ओजो बलं च 30

TB 2.5.7.2

दीर्घायुत्वायं शतशांरदाय । प्रतिंगृभ्णामि मह्ते वीर्याय ॥ आयुंरसि विश्वायुंरसि । सर्वायुंरसि सर्वमायुंरसि । सर्वं म आयुंर्भ्यात् । सर्वमायुंर्गेषम् ॥ भूर्भुवः सुवंः ॥ अग्निर्धर्मणान्नादः । मृत्युर्-धर्मेणान्नेपतिः । ब्रह्मं क्षुत्रश्र स्वाहां । 31

TB 2.5.7.3

प्रजापंतिः प्रणेता । बृह्स्पतिः पुर एता । यमः पन्थाः । चन्द्रमाः पुनर्सुः स्वाहां ॥ अग्निरंन्नादोऽन्नंपतिः । अन्नाद्यंमस्मिन्, यज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहां ॥ सोमो राजा राजंपतिः । राज्यमस्मिन्, यज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहां ॥ वरुंणः सम्राट् थ्सम्रादंतिः । साम्राज्यमस्मिन्, यज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहां । 32

TB 2.5.7.4

मित्रः क्षृत्रं क्षृत्रपंतिः । क्षृत्रमस्मिन्, युज्ञे यर्जमानाय ददातु स्वाहाँ ॥ इन्द्रो् बल्लं बलंपितः । बलंमस्मिन्, युज्ञे यर्जमानाय ददातु स्वाहाँ ॥ बृह्स्पित्र् ब्रह्म ब्रह्मंपितः । ब्रह्मास्मिन्, युज्ञे यर्जमानाय ददातु स्वाहाँ ॥ स्विता राष्ट्रश्र राष्ट्रपंतिः । राष्ट्रमस्मिन्, युज्ञे यर्जमानाय ददातु स्वाहाँ ॥ पूषा विशां विद्वंतिः । विशंमस्मिन्, युज्ञे यर्जमानाय ददातु स्वाहाँ () ॥ सरंस्वती पुष्टिः पुष्टिंपत्नी । पुष्टिंमस्मिन्, युज्ञे यर्जमानाय ददातु स्वाहाँ ॥ त्वष्टां पशूनां मिथुनानाः रूप्कृद्-रूपपंतिः । रूपेणास्मिन्, युज्ञे यर्जमानाय पुशून् दंदातु स्वाहाँ । 33

special korvai

(अग्निः सोमो वर्रणो मित्र इन्द्रो बृह्स्पितिः सिवृता पूषा सरस्वती त्वष्टा दर्श) (च - स्वाहा - साम्रीज्यमस्मिन्, युज्ञे यर्जमानाय ददातु स्वाहा - विशंमस्मिन्, युज्ञे यर्जमानाय ददातु स्वाहां चृत्वारिं च) (A7)

2.5.8 अनुवाकं 8 - उपहोमाः

TB 2.5.8.1

स ईं पाहि य ऋजीषी तरुंत्रः । यः शिप्रवान् वृष्भो यो मंतीनाम् । यो गाँत्रभिद्-वंज्रभृद्यो हंरिष्ठाः । स ईन्द्र चित्राः अभितृंन्धि वाजान्ं ॥ आ ते शुष्मो वृष्भ एतु पृश्चात् । ओत्तरादंधरागा पुरस्तौत् । आ विश्वतो अभि समैत्वर्वाङ् । इन्द्रं द्युम्नः सुवंवद्धेह्यस्मे ॥ प्रोष्वंस्मै पुरोर्थम् । इन्द्रांय शूषमंर्चत 34

TB 2.5.8.2

अभीके चिद्र लोककृत् । सङ्गे समथ्सं वृत्रहा । अस्माकं बोधि चोदिता । नर्भन्ता-मन्यकेषाँम् । ज्याका अधि धन्वंसु ॥ इन्द्रं वयः शुंनासीरंम् । अस्मिन्, यज्ञे हंवामहे । आवाजैरुपं नो गमत् ॥ इन्द्रांय शुनासीरांय । सुचा जुंहुत नो हुविः 35

TB 2.5.8.3

जुषतां प्रति मेधिरः ॥ प्र ह्व्यानि घृतवंन्त्यस्मै । हर्यश्वाय भरता स्रजोषाः । इन्द्रर्तुभिर् ब्रह्मणा वावृधानः । शुनासीरी ह्विरिदं जुंषस्व ॥ वयः सुपूर्णा उपसेदुरिन्द्रम् । प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः । अपं ध्वान्तमूर्णुहि पूर्द्धि चक्षुः । मुमुग्ध्यंस्मान् निधयेव बद्धान् ॥ बृहदिन्द्रांय गायत 36

TB 2.5.8.4

मरुंतो वृत्रहन्तंमम् । येन् ज्योति-रर्जनयन्नृतावृधंः । देवं देवाय जागृंवि ॥ का मिहैकाः क इमे पंतुङ्गाः । मान्थालाः कुलि परि मा पतन्ति । अनांवृतैनान्-प्रधंमन्तु देवाः । सौपंणां चक्षुंस्तुनुवां विदेय ॥ एवा वन्दस्व वरुंणां बृहन्तंम् । नुमुस्या धीरंमुमृतंस्य गोपाम् । स नः शर्म त्रिवरूंथं वियर्ंसत् 37

TB 2.5.8.5

यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः ॥ नार्क सुपूर्णमुप् यत्-पतंन्तम् । हृदा वेनंन्तो अभ्यचंक्षत त्वा । हिरंण्यपक्षुं वरुंणस्य दूतम् । यमस्य योनौ शकुनं भुंरुण्युम् ॥ शं नो देवीरिभष्टंये । आपो भवन्तु पीतये । शं योर्भिस्रंवन्तु नः ॥ ईशांना वार्याणाम् । क्षयंन्ती-श्चर् षणीनाम् 38

TB 2.5.8.6

अपो यांचािम भेषजम् ॥ अपसु में सोमों अब्रवीत् । अन्तर् विश्वांनि भेषजा । अग्निं चं विश्वराम्भुवम् । आपंश्च विश्वभेषजीः ॥ यदुफ्सु तं सरस्वति । गोष्वश्वेषु यन्मधुं । तेनं मे वाजिनीवति । मुर्खमिङ्ग्धि सरस्वति ॥ या सरस्वती वैशम्भुल्या 39

TB 2.5.8.7

तस्यां मे रास्व । तस्यांस्ते भक्षीय । तस्यांस्ते भूयिष्टभाजां भूयास्म ॥ अहं त्वदंस्मि मदंसि त्वमेतत् । ममांसि योनिस्तव योनिरस्मि । ममेव सन्वहं ह्व्यान्यंग्ने । पुत्रः पित्रे लोककुज्जांतवेदः ॥ इहैव सन्तत्र सन्तंं त्वा ऽग्ने । प्राणेनं वाचा मनंसा बिभर्मि । तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहांसीत् 40

TB 2.5.8.8

ज्योतिषा त्वा वैश्वानरेणोपितिष्ठे ॥ अयं ते योनिर् ऋत्वियः । यतो जातो अरोचथाः । तं जानन्नयः आरोह । अथां नो वर्द्धया रियम् ॥ या ते अग्ने यिज्ञियां तुनूस्तये-ह्यारोहात्माऽऽत्मानम् । अच्छा वसूनि कृण्वन्नस्मे नर्या पुरूणि । यज्ञो भृत्वा यज्ञमासीद स्वां योनिम् । जातंवेदो भुव आजायंमानः

सक्षंय एहिं ॥ उपावंरोह जातवेदुः पुनुस्त्वम् 41

TB 2.5.8.9

देवेभ्यों हुव्यं वंह नः प्रजानन्न् । आयुंः प्रजाश्र रियमस्मासुं धेहि । अजंस्रो दीदिहि नो दुरोणे ॥ तिमन्द्रं जोहवीमि मघवानमुग्रम् । सृत्राद्धान-मप्रतिष्कुतश्र शवाशिस । मश्हिंष्ठो गीर्भिरा च यज्ञियो ऽववर्तत् । राये नो विश्वां सुपथां कृणोतु वृज्जी ॥ त्रिकंद्रुकेषु मिह्षो यवाशिरं तुविशुष्मंस्तृपत् । सोमंमिपिबद्-विष्णुंना सुतं यथावंशत् । स ईं ममाद् मिह् कर्म् कर्तवे महामुरुम् 42

TB 2.5.8.10

सैन र्स्थर्-देवं देवः स्त्यिमन्दु र्स्त्य इन्द्रंः ॥ विद्यतीं स्रमां रुग्णमद्रेः । मिह् पार्थः पूर्व्य सिद्ध्येकः । अग्रं नयथ् सुपद्यक्षंराणाम् । अच्छा रवं प्रथमा जानती गाँत् ॥ विदद्-गव्य र्स्सरमां दृढमूर्वम् । येना नुकं मानुषी भोजंते विट् । आ ये विश्वां स्वपत्यानि चुकुः । कृण्वानासो अमृत्त्वार्य गातुम् ॥ त्वं नृभिनृपते देवहूंतौ 43

TB 2.5.8.11

भूरीणि वृत्वा हंर्यश्व हश्सि । त्वं निदंस्युं चुमुंरिम् । धुनिं चास्वापयो दुभीतंये सुहन्तुं ॥ एवा पाहि प्रत्नथा मन्दंतु त्वा । श्रुधि ब्रह्मं वावृधस्वोत गीभिंः । आविः सूर्यं कृणुहि पीपिहीषः । जिहि शत्रूश्रंपि गा इंन्द्र तृन्धि ॥ अग्ने बार्धस्व विमृधो नुदस्व । अपामीवा अप रक्षाश्रंसि सेध । अस्माथ्-संमुद्राद्-बृंहुतो दिवो नंः 44

TB 2.5.8.12

अपां भूमान्मुपं नः सृजेह ॥ यज्ञ् प्रतितिष्ठ सुमृतौ सुशेवा आ त्वाँ । वसूनि पुरुधा विंशन्तु । दीर्घमायुर् यर्जमानाय कृण्वन्न । अथामृतेन जिर्तारंमिङ्ग्ध ॥ इन्द्रः शुनावद्-वितंनोति सीरंम् । सम्वथ्सरस्यं प्रतिमाणंमेतत् । अर्कस्य ज्योतिस्तिदिदांस ज्येष्ठंम् । सम्वथ्सरः शुनवथ्सीरंमेतत्

शब्य राधः प्रयंतं पुरु तमना () । तदंर्करूपं विमिमानमेति । द्वादंशारे प्रतितिष्ठतीद्-वृषां
 अश्वायन्तो गुव्यन्तो वाजयंन्तः । हवांमहे त्वोपंगन्त वा उं । आभूषंन्तस्त्वा सुमृतौ नवांयाम्
 । व्यमिन्द्र त्वा शुन् हुवेम । 45

(अर्चत - हिवर - गांयत - यश्सच - चर्.षणीनां - वैशम्भल्या - हांसीत् - त्व - मुरुं - देवहूंतौ - नः - त्मना षट् चं) (A8)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to 8 anuvAkams :- (प्राण - उदेहि - पुनर्न् - आ नो भर - युज्ञो रायो - वार्त्रहत्याय - वसूना : - स ई पाह्य ष्टौ)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of daSinis:-(प्राणो रंक्षु - त्यर्गृभीता - धारावरा मुरुतो - दीर्घायुत्वाय - ज्योतिषा त्वा पञ्चेचत्वारिश्शत्)

first and last word 2nd aShTakam 5th prapAtakam :-(प्राणः - शुनश् हुंवेम)

॥ हिर्रः ॐ ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ Appendix ट्.भ्.2.5.5.4 - "विचंक्रमे 1", "त्रिर्देवः2" विचंक्रमे पृथिवीमेष एताम् । क्षेत्रांय विष्णुर् मर्नुषे दश्स्यन् । ध्रुवासो अस्य कीरयो जनांसः । उरुक्षितिः सुजिनमा चकार ॥ 1 त्रिर्देवः पृथिवीमेष एताम् । विचंक्रमे शतर्चसं महित्वा । प्र विष्णुं-रस्तु त्वसस्त वीयान् । त्वेषः ह्यंस्य स्थिवेरस्य नामं ॥ 2 Both appearing in T.B.2.4.3.5

2.6 द्वितीयाष्ट्रके षष्टः प्रपाठकः - सौत्रामणिः कौकिली होत्रं च

2.6.1 अनुवाकं 1 - ग्रहाः

TB 2.6.1.1

स्वाद्वीं त्वौ स्वादुनौ । तीव्रां तीव्रेणं । अमृतां-मुमृतंन । मधुंमतीं मधुंमता । सृजामि सः सोमंन । सोमोंऽस्यिश्वयां पच्यस्व । सर्रस्वत्यै पच्यस्व । इन्द्रांय सुत्राम्णे पच्यस्व ॥ परीतोषिञ्चता सुतम् । सोमो य उत्तमः हुविः 1

TB 2.6.1.2

दुधन्वा यो नर्यो अपस्वंन्तरा । सुषाव सोम्मिद्रिंभिः ॥ पुनातुं ते परि्स्रुतंम् । सोम<u>ः</u> सूर्यस्य दुिहता । वारेण शर्थता तना । वायुः पूतः पवित्रेण । प्राङ्ख्सोमो अतिंद्रुतः । इन्द्रंस्य युज्यः सखा ॥ वायुः पूतः पवित्रेण । प्रत्यङ्ख्सोमो आतिंद्रुतः 2

TB 2.6.1.3

इन्द्रंस्य युज्यः सखाँ ॥ ब्रह्मं क्षुत्रं पंवते तेजं इन्द्रियम् । सुरंया सोमः सुत आसंतो मदांय । शुक्रेणं देव देवताः पिपृग्धि । रसेनान्नं यजंमानाय धेहि ॥ कुविदुङ्ग यवंमन्तो यवं चित् । यथा दान्त्यंनुपूर्वं वियूयं । इहेहैषां कृणुत् भोजंनानि । ये ब्र्.हिषो नमोवृक्तिं न ज्ग्मः ॥ उपयाम-गृहीतोऽस्यश्विभ्यां त्वा जुष्टं गृह्णामि 3

TB 2.6.1.4

सरंस्वत्या इन्द्रांय सुत्राम्णें ॥ एष ते योनिस्तेर्जसे त्वा । वीर्याय त्वा बलाय त्वा ॥ तेर्जोऽसि तेजो मियं धेहि । वीर्यमिस वीर्यं मियं धेहि । बलंमिस बलं मियं धेहि ॥ नाना हि वां देविहंतर् सदंः कृतम् । मा सर्श्वंक्षाथां पर्मे व्योमन्न् । सुरा त्वमिसं शुष्मिणी सोमं एषः । मा मां हिश्सीः स्वां योनिमाविशन्न् । 4

TB 2.6.1.5

उपयामगृंहीतोऽस्याश्चिनं तेर्जः । सार््यतं वीर्यंम् । ऐन्द्रं बलंम् ॥ एष ते योनिर्मोदांय त्वा । आन्नन्दायं त्वा महंसे त्वा ॥ ओजोऽस्योजो मियं धेहि । मन्युरंसि मन्युं मियं धेहि । महोऽसि महो मियं धेहि । सहोऽसि सहो मियं धेहि ॥ या व्याघ्रं विषूचिका () । उभौ वृकं च रक्षंति । श्येनं पंतुत्रिणशं सिश्हम् । सेमं पात्वश्हंसः ॥ सं पृचंः स्थ सं मां भुद्रेणं पृङ्क । विपृचंः स्थ वि मां पाप्मनां पृङ्क । 5

(हविः - प्रत्यङ्ख्सोमो आतिंद्रुतो - गृह्णा - म्याविशन् - विषूचिका पर्श्व च) (A1)

2.6.2 अनुवाकं 2 - ग्रहोपस्थानम्

TB 2.6.2.1

सोमो राजाऽमृतर्थं सुतः । ऋजीषेणांजहान्मृत्युम् । ऋतेनं सत्यिमंन्द्रियम् । विपानर्थं शुक्रमन्धंसः । इन्द्रंस्येन्द्रियम् । इदं पयोऽमृतं मधुं ॥ सोमंमुद्ध्यो व्यंपिबत् । छन्दंसा हर्सः शुंचिषत् । ऋतेनं सत्यिमंन्द्रियम् । अद्भयः क्षीरं व्यंपिबत् 6

TB 2.6.2.2

क्रुङ्कांङ्गिर्सो धिया । ऋतेनं सत्यिमंन्द्रियम् । अन्नात् परिस्रुतो रसंम् । ब्रह्मंणा व्यंपिबत् क्ष्त्रम् । ऋतेनं सत्यिमंन्द्रियम् ॥ रेतो मूत्रं विजंहाति । योनिं प्रविश्विदिन्द्रियम् । गर्भो जरायुणाऽऽवृंतः । उल्बं जहाति जन्मंना । ऋतेनं सत्यिमंन्द्रियम् 7

TB 2.6.2.3

वेदेन रूपे व्यंकरोत् । सृतासृती प्रजापंतिः । ऋतेनं सृत्यिमंन्द्रियम् ॥ सोमंन सोमौ व्यंपिबत् । सुतासुतौ प्रजापंतिः । ऋतेनं सृत्यिमंन्द्रियम् । दृष्ट्वा रूपे व्याकरोत् । सृत्यानृते प्रजापंतिः ।

अश्रंद्धा-मनृतेऽदंधात् । श्रद्धाः सृत्ये प्रजापंतिः () । ऋतेनं सृत्यिमंन्द्रियम् ॥ दृष्ट्वा पंरि्स्रुतो रसंम् । शुक्रेणं शुक्रं व्यंपिबत् । पयः सोमं प्रजापंतिः । ऋतेनं सृत्यिमंन्द्रियम् । विपानः शुक्रमन्धंसः । इन्द्रंस्येन्द्रियम् । इदं पयोऽमृतं मधुं । 8

special korvai

(सोमो राजा विपान सोमंमुद्भयोऽन्नाद् रेतो मूत्रं वेदेन सतासती सोमेन सुतासुतौ दृष्ट्वा रूपे दृष्ट्वा पंरिस्रुतो रसं विपानं दर्श)

(अद्भयः क्षीरं व्यंपिब - ज्जन्मंनुर्तेनं सुत्यमिन्द्रियः - श्रुद्धाः सुत्ये प्रजापंतिरृष्टौ चं) (A2)

2.6.3 अनुवाकं 3 - ग्रहहोमः

TB 2.6.3.1

सुरांवन्तं बर् हिषदर्शं सुवीरंम् । युज्ञ्श् हिन्वन्ति मिह्षा नमोभिः । दर्धानाः सोमं दिवि देवतांसु । मदेमेन्द्रं यर्जमानाः स्वर्काः ॥ यस्ते रसः संभृत ओषधीषु । सोमस्य शुष्मः सुरया सुतस्य । तेनं जिन्व यर्जमानं मदेन । सरंस्वती-मुश्चिना-विन्द्रं-मुग्निम् ॥ यमुश्चिना नमुंचेरासुराद्धिं । सरंस्वत्यसंनोदिन्द्रियायं 9

TB 2.6.3.2

इमं तः शुक्रं मधुमन्त-मिन्दुंम् । सोमः राजांनिम्ह भंक्षयामि ॥ यदत्रं रिप्तः रिसनः सुतस्यं । यदिन्द्रो अपिंबच्छर्चांभिः । अहं तदंस्य मनंसा शिवेनं । सोमः राजांनिम्ह भंक्षयामि ॥ पितृभ्यः स्वधाविभ्यः स्वधा नमः । पितामहेभ्यः स्वधाविभ्यः स्वधा नमः । प्रितामहेभ्यः स्वधाविभ्यः स्वधा नमः । अक्षंन् पितरः 10

TB 2.6.3.3

अमीमदन्त पितरंः । अतीतृपन्त पितरंः । अमीमृजन्त पितरंः । पितंरुः शुन्धंद्भम् ॥ पुनन्तुं मा

पितरंः सोम्यासंः । पुनन्तुं मा पितामहाः । पुनन्तु प्रपितामहाः । पिवित्रेण शतायुंषा । पुनन्तुं मा पितामहाः । पुनन्तुं प्रपितामहाः 11

TB 2.6.3.4

प्वित्रंण श्तायुंषा ॥ विश्वमायुर्-व्यंश्नवै ॥ अग्नु आयूर्षेष पवसे ३॥ "ऽग्ने पर्वस्व4॥ ॥ पर्वमानः सुवर्जनं:5॥ "पुनन्तुं मा देवजना:6॥ ॥ जातंवेदः प्वित्रंवद्रण ॥ यत्तं प्वित्रंमर्चिषि ॥ ॥ उभाभ्यां देव सवितर् ॥ "वैश्वदेवी पुनती १०॥ ॥ ये संमानाः समनसः । पितरो यम्राज्ये । तेषां लोकः स्वधा नमः । युज्ञो देवेषुं कल्पताम् । 12

TB 2.6.3.5

ये संजाताः समंनसः । जीवा जीवेषुं मामकाः । तेषा श्रीमीयं कल्पताम् । अस्मिळ् लोके शतश्समाः ॥ द्वे स्रुती अंशृणवं पितृणाम् । अहं देवानांमुत मर्त्यानाम् । याभ्यांमिदं विश्वमेज्रथ्-समेति । यदंन्तरा पितरं मातरं च ॥ इदश्हिवः प्रजनंनं मे अस्तु । दशंवीरश्स्वरंणश्स्वस्तये () । आत्मसिनं प्रजासिनं । प्रशुसन्यभयसिनं लोक्सिनं । अग्निः प्रजां बंहुलां में करोतु । अन्नं पयो रेतो अस्मास्त्रं धत्त । रायस्पोष्-मिषुमूर्जमस्मास्त्रं दीधरुथ्-स्वाहां । 13

(इन्द्रियार्य - पितरंः - शतायुंषा पुनन्तुं मा पितामहाः पुनन्तु प्रपितामहाः-कल्पताश-स्वस्तये पर्च च) (A3)

2.6.4 अनुवाकं 4 - उपहोमाः

TB 2.6.4.1

सीसेन तन्त्रं मनसा मनीिषणः । ऊर्णासूत्रेणं कवयो वयन्ति । अश्विनां यज्ञश् संविता सरस्वती । इन्द्रंस्य रूपं वरुंणो भिषज्यन्न ॥ तदंस्य रूपममृतश् शचीभः । तिस्रो दंधुर्देवताः सश्ररगणाः । लोमानि शर्षौर् बहुधा न तोक्मंभिः । त्वगंस्य माश्समंभवन्न लाजाः ॥ तदिश्वनां भिषजां

रुद्रवर्तनी । सरंस्वती वयति पेशो अन्तरः 14

TB 2.6.4.2

अस्थिं मृज्जानुं मासंरैः । कारोतरेण दर्धतो गर्वां त्वचि ॥ सरंस्वती मनंसा पेशलं वस्तुं । नासंत्याभ्यां वयित दर्श्वतं वर्षुः । रसंं परि्स्रुता न रोहितम् । नुग्रहुर्द्धीर्स्तसंरं न वेमं ॥ पर्यसा शुक्रम्मृतंं जिनित्रम् । सुरंया मूत्रौज्जनयन्ति रेतः । अपामितिं दुर्मितिं बार्धमानाः । ऊर्वद्भयं वातर्थं सुबुवं तदारात् । 15

TB 2.6.4.3

इन्द्रंः सुत्रामा हृदयेन सृत्यम् । पुरोडारोन सिवता जंजान । यकृत् क्कोमानं वरुणो भिष्ज्यन्न । मतस्त्रे वायव्यैर्न मिनाति पित्तम् ॥ आन्त्राणि स्थाली मधु पिन्वमाना । गुदा पात्राणि सुदुघा न धेनुः । रथेनस्य पत्रं न फ्रीहा राचीभिः । आसन्दी नाभिरुदरं न माता ॥ कुम्भो विनिष्ठुर्जनिता राचीभिः । यस्मिन्नग्रे योन्यां गर्भो अन्तः 16

TB 2.6.4.4

स्राशीर्व्यक्तः शतधार् उथ्सः । दुहे न कुम्भीश स्वधां पितृभ्यः ॥ मुखश् सदंस्य शिर् इथ्सदेन । जिह्वा पिवर्त्रमिश्वना सश् सरंस्वती । चप्पं न पायुर्भिषगंस्य वालः । वस्तिर्न शेपो हरंसा तर्स्वी ॥ अश्विभ्यां चक्षुरमृतं ग्रहाँभ्याम् । छागेन तेजो ह्विषां शृतेनं । पक्ष्माणि गोधूमैः केलैरुतानि । पेशो न शुक्रमसितं वसाते । 17

TB 2.6.4.5

अविर्न मेषो नृसि वीर्याय । प्राणस्य पन्थां अमृतो ग्रहाँभ्याम् । सरंस्वृत्युपवाकैंर्व्यानम् । नस्यानि बर्.हिर् बदंरैर्-जजान ॥ इन्द्रंस्य रूपमृष्भो बलाय । कर्णाभ्याः श्रोत्रंममृतं ग्रहाँभ्याम् । यवा न बर्.हिर् भ्रुवि केसंराणि । कुर्कन्धुं जज्ञे मधुं सार्घं मुखाँत् ॥ आत्मन्नुपस्थे न वृकंस्य लोमं ।

मुखे रमश्रूणि न व्याघ्रलोमम् 18

TB 2.6.4.6

केशा न शीर्.षन्. यशंसे श्रियै शिखाँ । सिश्हस्य लोम् त्विषिं-रिन्द्रियाणि ॥ अङ्गांन्यात्मन्-भिषजा तद्धिनाँ । आत्मानमङ्गैः समधाथ सरंस्वती । इन्द्रंस्य रूपः शतमानमायुः । चन्द्रेण ज्योतिर्मृतं दर्धाना ॥ सरंस्वती योन्यां गर्भमन्तः । अधिभ्यां पत्नी सुकृतं बिभर्ति । अपाः रसेन् वर्रणो न साम्नां । इन्द्रः श्रियै जनयंत्रपसु राजां () ॥ तेजः पश्नुनाः ह्विरिन्द्रियावंत् । परिस्रुता पर्यसा सार्घं मधुं । अधिभ्यां दुग्धं भिषजा सरंस्वत्या सुतासुताभ्यांम् । अमृतः सोम् इन्दुः । 19

(अन्तर - आरा - दुन्तर् - वंसाते - व्याघ्रलोमः - राजां चृत्वारिं च) (A4)

2.6.5 अनुवाकं 5 - अभिषेकः

TB 2.6.5.1

मित्रोंऽसि वरुंणोऽसि । समृहं विश्वैंदेंवैः ॥ क्षृत्रस्य नाभिंरसि । क्षृत्रस्य योनिंरसि ॥ स्योनामासींद । सुषदामासींद । मा त्वां हिश्सीत् । मा मां हिश्सीत् ॥ निषंसाद धृतव्रंतो वरुंणः । पुस्त्यांस्वा 20

TB 2.6.5.2

साम्रीज्याय सुऋतुः ॥ देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंसवे । अश्विनौर् बाहुभ्यौम् । पूष्णो हस्तौभ्याम् । अश्विनौर्-भैषंज्येन । तेजंसे ब्रह्मवर्चसायाभिषिञ्चामि ॥ देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंसवे । अश्विनौर्-बाहुभ्यौम् । पूष्णो हस्तौभ्याम् । सरंस्वत्यै भैषंज्येन 21

TB 2.6.5.3

वीर्यायान्नाद्यांयाभिषिञ्चामि ॥ देवस्यं त्वा सिवतुः प्रस्वे । अश्विनौर् बाहुभ्यांम् । पूष्णो हस्तांभ्याम्

। इन्द्रंस्येन्द्रियेणं । श्रियै यशंसे बलायाभिषिञ्चामि ॥ कोऽसि कतुमोऽसि । कस्मैं त्वा कार्य त्वा ॥ सुश्लोकॉ(4) सुमंङ्गलॉ(4) सत्यंराजा(3)न् ॥ शिरों में श्रीः 22

TB 2.6.5.4

यशो मुखंम् । त्विषिः केशांश्च श्मश्रूणि । राजां मे प्राणोंऽमृतंम् । सुम्राट् चक्षुः । विराट्छ्रोत्रंम् । जिह्वा में भुद्रम् । वाङ्गहः । मनों मुन्युः । स्वराङ्गामः । मोदाः प्रमोदा अङ्गलीरङ्गांनि 23

TB 2.6.5.5

चित्तं में सहंः । बाहू में बर्लिमिन्द्रियम् । हस्तौं में कर्म वीर्यंम् । आत्मा क्षूत्रमुरो ममं । पृष्टीर्में राष्ट्रमुदर्मश्सौं । ग्रीवाश्च श्रोण्यौं । ऊरू अंरत्नी जानुंनी । विशो मेऽङ्गांनि सुर्वतः । नाभिर्मे चित्तं विज्ञानम् । पायुर्मेऽपंचितिर्भुसत् 24

TB 2.6.5.6

आनुन्दुनुन्दावाण्डौ में । भगः सौभाँग्यं पसंः ॥ जङ्गाँभ्यां पुद्भ्यां धर्मोंऽस्मि । विशि राजा प्रतिष्ठितः ॥ प्रतिं क्षुत्रे प्रतितिष्ठामि राष्ट्रे । प्रत्यश्चेषु प्रतितिष्ठामि गोषुं । प्रत्यङ्गेषु प्रतितिष्ठाम्यात्मन्न । प्रतिं प्राणेषु प्रतितिष्ठामि पुष्टे । प्रति द्यावांपृथिव्योः । प्रतितिष्ठामि युज्ञे । 25

TB 2.6.5.7

त्रया देवा एकांदश । त्रयस्त्रिश्शाः सुराधंसः । बृह्स्पितं पुरोहिताः । देवस्यं सिवृतुः सवे । देवा देवैरंवन्तु मा । प्रथमा द्वितीयैः । द्वितीयांस्तृतीयैः । तृतीयाः सत्येनं । सत्यं यज्ञेनं ।यज्ञो यजुंभिः 26

TB 2.6.5.8

यजूर्शेषु सामंभिः । सामान्युग्भिः । ऋचो याज्यांभिः । याज्यां वषद्भारैः । वृषद्भारा आहुंतिभिः

। आहुंतयो मे कामान्थ् समर्द्धयन्तु ॥ भूः स्वाहाँ ॥ लोमांनि प्रयंतिर्ममं । त्वङ्म आनंतिरागंतिः । मार्श्सं मु उपनितिः () । व स्वस्थिं । मुज्जा मु आनंतिः । 27

(पुस्त्यांस्वा - सरंस्वत्यै भैषंज्येन - श्री - रङ्गांनि - भुसद् - युज्ञे - युज्ञो यजुंर्भि - रुपंनतिर्द्धे चं) (A5)

2.6.6 अनुवाकं 6 - अवभृथः

TB 2.6.6.1

यद्-देवा देवहेर्डनम् । देवांसश्चकृमा वयम् । अग्निर्मा तस्मादेनंसः । विश्वांन् मुञ्चत्वश्हंसः ॥ यदि दिवा यदि नक्तंम् । एनाशंसि चकृमा वयम् । वायुर्मा तस्मादेनंसः । विश्वांन् मुञ्चत्वश्हंसः ॥ यदि जाग्रद्-यदि स्वप्तं । एनाशंसि चकृमा वयम् 28

TB 2.6.6.2

सूर्यो मा तस्मादेनंसः । विश्वांन् मुञ्चत्वश्हंसः ॥ यद्ग्रामे यदरंण्ये । यथ् सभायां यदिन्द्रिये । यच्छूद्रे यद्र्ये । एनंश्चकृमा वयम् । यदेक्स्याधि धर्मणि । तस्यांवयजनमिस ॥ यदापो अघ्निया वरुणेति रापांमहे । ततो वरुण नो मुञ्ज । 29

TB 2.6.6.3

अवंभृथ निचङ्कुण निचेरुरंसि निचङ्कुण । अवं देवैर्-देवकृतमेनोऽयाट् । अव मर्त्यैर्मर्त्यकृतम् । उरोरा नो देव रिषस्पाहि ॥ सुमित्रा न आप ओषंधयः सन्तु । दुर्मित्रास्तस्मै भुयासुः । योऽस्मान् द्वेष्टिं । यं चं व्यं द्विष्मः ॥ द्रुपदादिवेन्-मुंमुचानः । स्विन्नः स्नात्वी मलांदिव 30

TB 2.6.6.4

पूतं प्वित्रेणेवाज्यंम् । आपंः शुन्धन्तु मैनंसः ॥ उद्वयं तमंसस्परिं । पश्यंन्तो ज्योतिरुत्तंरम् । देवं देवत्रा सूर्यंम् । अगंन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥ प्रतियुतो वरुणस्य पाशः । प्रत्यंस्तो वरुणस्य

पार्शः ॥ एधाँऽस्येधिषीमहिं । सुमिदंसि 31

TB 2.6.6.5

तेजोंऽसि तेजो मियं धेहि ॥ अपो अन्वंचारिषम् । रसेन समसृक्ष्मिह । पर्यस्वाः अग्न आऽगंमम् । तं मा सःसृंज वर्चसा । प्रजयां च धनेन च ॥ समावंवित पृथिवी । समुषाः । समु सूर्यः । समु विश्वंमिदं जगत् () । वैश्वान्र ज्योतिर्-भूयासम् । विभुं कामुं व्यंश्नवै ॥ भूः स्वाहाँ । 32

(स्वमु एना श्रीस चकुमा वयं - मुंञ्च - मलांदिव - सुमिद्रिस - जगुत् त्रीणिं च) (A6)

2.6.7 अनुवाकं 7 - ऐन्द्रे प्रश्नौ प्रयाजानामेकादश मैत्रावरुणप्रैषाः

TB 2.6.7.1

होतां यक्षथ्-समिधेन्द्रं-मिडस्पदे । नाभां पृथिव्या अधि । दिवो वर्ष्मन्थ् सिमंद्ध्यते । ओजिंष्ठश्चर्,षणी्सहान् । वेत्वाज्यंस्य होत्र्यजं ॥ होतां यक्ष्तननूनपातम् । ऊतिभिर्-जेतांर्-मपंराजितम् । इन्द्रं देवश् सुंवुर्विदंम् । पृथिभिर् मधुंमत्तमैः । नराशश्सेन तेजंसा 33

TB 2.6.7.2

वेत्वाज्यंस्य होत्यंजं ॥ होतां यक्ष्विडांभि-रिन्द्रं-मीडितम् । आजुह्वांन-मर्मर्त्यम् । देवो देवैः सवीर्यः । वज्रंहस्तः पुरंदुरः । वेत्वाज्यंस्य होत्यंजं ॥ होतां यक्षद्-बर्.हिषीन्द्रं निषद्वरम् । वृष्मं नर्यापसम् । वसुंभी रुद्रैरांदित्यैः । स्युग्भिंर्-बर्.हिरा ऽसंदत् 34

TB 2.6.7.3

वेत्वाज्यंस्य होत्यंजं ॥ होतां यक्ष्दोजो न वीर्यंम् । सहो द्वार् इन्द्रंमवर्द्धयन्न् । सुप्रायणा विश्रंयन्तामृतावृधंः । द्वार् इन्द्रांय मीद्धुषं । वियन्त्वाज्यंस्य होत्यंजं ॥ होतां यक्षदुषे इन्द्रंस्य धेनू । सुदुषे मातरौं मही । सवातरौ न तेजंसी । वृथ्समिन्द्रं-मवर्द्धताम् 35

TB 2.6.7.4

वीतामाज्यंस्य होत्यंजं ॥ होतां यक्ष्द् दैव्या होतांरा । भिषजा सखांया । हिविषेन्द्रं भिषज्यतः । कवी देवौ प्रचेतसौ । इन्द्रांय धत्त इन्द्रियम् । वीतामाज्यंस्य होत्यंजं ॥ होतां यक्षत्तिस्रो देवीः । त्रयंस्त्रिधातंवोऽपसंः । इडा सरंस्वती भारंती 36

TB 2.6.7.5

महीन्द्रंपत्नीर्.-ह्विष्मंतीः । वियन्त्वाज्यंस्य होत्यंजं ॥ होतां यक्ष्त्त्वष्टांर्-मिन्द्रंं देवम् । भिषजः स्युयजं घृत्रिश्रयंम् । पुरुरूपः सुरेतंसं मघोनिम् । इन्द्रांय त्वष्टा दधंदिन्द्रियाणि । वेत्वाज्यंस्य होत्यंजं ॥ होतां यक्ष्द्-वनुस्पतिम् । शुमितारः शृतक्रंतुम् । धियो जोष्टारं-मिन्द्रियम् 37

TB 2.6.7.6.

मद्धां समुञ्जन्पथिभिः सुगेभिः । स्वदांति हुव्यं मधुंना घृतेनं । वेत्वाज्यंस्य होत्र्यजं ॥ होतां यक्षुदिन्द्रश्च स्वाहाऽऽज्यंस्य । स्वाहा मेदंसः । स्वाहां स्तोकानाम् । स्वाहा स्वाहांकृतीनाम् । स्वाहां हुव्यसूँक्तीनाम् । स्वाहां देवाश् आज्यपान् । स्वाहेन्द्रश्चे होत्राज्जुंषाणाः () । इन्द्र आज्यंस्य वियन्तु । होत्र्यजं । 38

special korvai

(समिधेन्द्रं तनूनपातिमिडांभिर् बुर्.हिष्योजं उषे दैव्यां तिस्रस्त्वष्टांर् वनस्पितिमिन्द्रंम् । समिधेन्द्रं चतुर्वेत्वेकां वियन्तु द्विर्वीतामेकां वियन्तु द्विर्वेत्वेकां वियन्तु होत्र्यजं) (तेजसा-ऽसद-दवर्द्धतां-भारंती-न्द्रियं-जुंषाणा द्वे चं) (A7)

2.6.8 अनुवाकं 8 - ऐन्द्रे प्रश्नौ प्रयाजयाज्याः TB 2.6.8.1 सिमंद्ध इन्द्रं उषसामनीके । पुरोरुचां पूर्वकृद्धांवृधानः । त्रिभिर्देवैस्त्रिश्चराता वर्ज्ञबाहुः । ज्ञघानं वृत्रं वि दुरो ववार ॥ नराशक्ष्सः प्रति शूरो मिमानः । तनूनपात्-प्रति यज्ञस्य धामं । गोभिर्-वृपावान्-मधुना समुञ्जन्न । हिरंण्यैश्चन्द्री यंजित प्रचेताः ॥ ईडितो देवैर्,हरिवाक्ष अभिष्टिः । आजुह्णांनो हुविषा शर्द्धमानः 39

TB 2.6.8.2

पुरदंरो मघवान्, वर्ज्रबाहुः । आयांतु य्रमुपं नो जुषाणः ॥ जुषाणो बर्.हिर्.हरिवान्च इन्द्रेः । प्राचीनश्रं सीदत्प्रदिशां पृथिव्याः । उरुव्यचाः प्रथमानश्र स्योनम् । आदित्यैर्क्तं वसंभिः सजोषाः ॥ इन्द्रं दुरंः कवृष्यो धावमानाः । वृषांणं यन्तु जनयः सुपत्नीः । द्वारो देवीर्भितो विश्रयन्ताम् । सुवीरां वीरं प्रथमाना महोभिः । 40

TB 2.6.8.3

उषासा नक्तां बृह्ती बृहन्तंम् । पर्यस्वती सुदुघे शूर्मिन्द्रंम् । पेशंस्वती तन्तुंना सम्ब्ययंन्ती । देवानां देवं यंजतः सुरुक्मे ॥ दैव्या मिमाना मनसा पुरुत्रा । होताराविन्द्रं प्रथमा सुवाचां । मूर्द्धन्, युरुस्य मधुना दर्धाना । प्राचीनं ज्योतिर,ह्विषां वृधातः ॥ तिस्रो देवीर,ह्विषा वर्द्धमानाः । इन्द्रं जुषाणा वृषेणं न पत्नीः 41

TB 2.6.8.4

अच्छिन्नं तन्तुं पर्यसा सरंस्वती । इडां देवी भारंती विश्वतूँर्तिः ॥ त्वष्टा द्धदिन्द्रांय शुष्मंम् । अपाकोऽचिंष्टुर्य्शसं पुरूणि । वृषा यज्ञन् वृषेणं भूरिंरेताः । मूर्द्धन्. य्र्ह्स्य समंनक्तु देवान् ॥ वनस्पित-रवंसृष्टो न पाशैः । त्मन्यां सम्ञञ्छंमिता न देवः । इन्द्रंस्य ह्व्यैर्जुठरं पृणानः । स्वदांति ह्व्यं मधुंना घृतेनं () ॥ स्तोकानामिन्दुं प्रति शूर् इन्द्रंः । वृषायमाणो वृष्भ-स्तुंराषाट् । घृत्प्रुषा मधुंना ह्व्यमुन्दन्न् । मूर्द्धन्. य्र्ह्स्यं जुषताः स्वाहां । 42

(रार्डमानो - महोभि: - पत्नीर - घृतेनं चृत्वारिं च) (A8)

2.6.9 अनुवाकं 9 - ऐन्द्रे प्रश्नौ वपादीनां याज्यानुवाक्याः

TB 2.6.9.1

"आचंर् षण्पिप्रा11", "विवेष यन्माँ 12" ॥ "तः सद्भीचीः 13" ॥ सत्यिमत्तन्न त्वावाः अन्यो अस्ति । इन्द्रं देवो न मर्त्यो ज्यायान् । अहन्निहं परिशयां नुमर्णः । अवांसृजोऽपो अच्छां समुद्रम् ॥ प्रसंसाहिषे पुरुहूत् शत्रून् । ज्येष्ठंस्ते शुष्मं इह रातिरंस्तु । इन्द्राभंर दक्षिणेना वसूनि । पितः सिन्धूं नामिस रेवर्तानाम् () ॥ स शेवृंधमिधिधा द्युम्नम्समे । मिहं क्षृत्रं जनाषािडेन्द्र तव्यम् । रक्षां च नो मुघोनः पाहि सूरीन् । राये च नः स्वपृत्या इषे धाः । 43

(रेवतीनां चत्वारिं च) (A9)

2.6.10 अनुवाकं 10 - ऐन्द्रे प्रश्नौ अनुयाजानामेकादश मैत्रावरुणप्रैषाः

TB 2.6.10.1

देवं बर्,हिरिन्द्रश्रं सुदेवं देवैः । वीरवंथ्-स्तीणं वैद्यांमवर्द्धयत् । वस्तौंर्वृतं प्राक्तौंर्भृतम् । राया बर्,हिष्मतोऽत्यंगात् । वसुवने वसुधेयंस्य वेतु यजं ॥ देवीर्द्वार् इन्द्रश्रं संघाते । विङ्वीर्यामंत्रवर्द्धयत्र । आ वृथ्सेन् तरुणेन कुमारेणं च मीविता अपार्वाणम् । रेणुकंकाटं नुदन्ताम् । वसुवने वसुधेयंस्य वियन्तु यजं । 44

TB 2.6.10.2

देवी उषासा नक्तां । इन्ह्रं यज्ञे प्रयत्यंह्वेताम् । दैवीविशः प्रायांसिष्टाम् । सुप्रीते सुधिते अभूताम् । वसुवने वसुधेयंस्य वीतां यजं ॥ देवी जोष्ट्री वसुधिती । देविमन्द्रंमवर्द्धताम् । अयांव्यन्याऽघा द्वेषाः सि । आऽन्या वांक्षीद् वसु वार्याणि । यजमानाय शिक्षिते 45

TB 2.6.10.3

वसुवनं वसुधेयंस्य वीतां यर्ज ॥ देवी ऊर्जाहंती दुघं सुदुघं । पयसेन्द्रंमवर्द्धताम् । इष्मूर्जम्नया ऽवांक्षीत् । सिग्धिः सपीतिमन्या । नवेन पूर्वं दयंमाने । पुराणेन नवंम् । अधाता-मूर्जमूर्जाहंती वसु वार्याणि । यर्जमानाय शिक्षिते । वसुवनं वसुधेयंस्य वीतां यर्ज ॥ 46(10)ट्.भ्.2.6.10.4देवा दैव्या होतारा । देविमन्द्रंमवर्द्धताम् । हृताघंशः सावाभांष्टां वसु वार्याणि । यर्जमानाय शिक्षितौ । वसुवनं वसुधेयंस्य वीतां यर्ज ॥ देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीः । पितिमन्द्रंमवर्द्धयन्न् । अस्पृक्षद्भारती दिवंम् । रुद्रैर्युज्ञः सरंस्वती । इडा वस्रंमती गृहान् 47

TB

0

TB 2.6.10.5

वसुवनं वसुधेयंस्य वियन्तु यजं ॥ देव इन्द्रो नराशश्संः । त्रिव्रह्थ-स्निवन्धुरः । देविमन्द्रंमवर्द्धयत् । श्रतेनं शितिपृष्ठानामाहितः । सहस्रंण प्रवंतिते । मित्रावरुणेदंस्य होत्रमर्,हेतः । बृह्स्पितिः स्तोत्रम् । अश्विनाऽऽद्धर्यवम् । वसुवनं वसुधेयंस्य वेतु यजं । 48

TB 2.6.10.6

देव इन्द्रो वनस्पतिः । हिरंण्यपणों मधुंशाखः सुपिप्पलः । देविमन्द्रंमवर्द्धयत् । दिवमग्रेणाप्रात् । आऽन्तिरिक्षं पृथिवीमंद्दश्चीत् । वसुवने वसुधेयंस्य वेतु यजं ॥ देवं बर्.हिर्वारितीनाम् । देविमन्द्रंमवर्द्धयत् । स्वासस्थ-मिन्द्रेणासंत्रम् । अन्या बर्.हीश्ष्यभ्यंभूत् () । वसुवने वसुधेयंस्य वेतु यजं ॥ देवो अग्निः स्विष्टकृत् । देविमन्द्रंमवर्द्धयत् । स्विष्टं कुर्वन्थ् स्विष्टकृत् । स्विष्टम् करोतु नः । वसुवने वसुधेयंस्य वेतु यजे । 49

special korvai

देवं बर्.हर् देवीर्द्वारों देवी उषासा नक्तां देवी जोष्ट्री देवी ऊर्जाहुंती देवा दैव्या होतारा शिक्षितौ देवीस्तिस्रस्तिस्रों देवीः पतिं देव इन्द्रों नराशक्ष्मों देव इन्द्रों वनस्पतिर देवं बर्,हिर्वारितीनां देवो अग्निः स्विष्टकृद् देवम् । वेतु वियन्तु चतुर्वीतामेको वियन्तु चतुर्वेतु । अवर्द्धयदवर्द्धयन् त्रिरंवर्द्धतामेको ऽवर्द्धयक्ष्यद्वर्द्धयत् । वस्तोरा वृथ्सेन दैवीरयावीष हतास्पृक्षच्छतेन दिविमन्द्र स्वास्स्थक्ष स्विष्टम् । शिक्षिते शिक्षिते शिक्षितौ ।

(वियन्तु यर्ज - शिक्षिते - शिक्षिते वंसुवर्न वसुधेयंस्य वीतां यर्ज-गृहान्.-वेतु यर्जा-भूथ षद्वं) (A10)

2.6.11 अनुवाकं 11 - पशुत्रये प्रय जार्था मैत्रावरुणप्रैषाः

TB 2.6.11.1

होतां यक्षथ्-सिमधाऽग्नि-मिडस्पदे । अधिनेन्द्रश्च सरंस्वतीम् । अजो धूम्रो न गोधूमैः केलैर्भेषजम् । मधु शष्पैर्न तेजं इन्द्रियम् । पयः सोमः परिस्रुतां घृतं मधुं । वियन्त्वाज्यंस्य होत्र्यजं ॥ होतां यक्ष्तनृनपाथ् सरंस्वती । अविर्मेषो न भेषुजम् । पथा मधुमता ऽऽभरन्न् । अधिनेन्द्रांय वीर्यंम् 50

TB 2.6.11.2

बदंरैरुप्वाकांभिर् भेषुजं तोक्मंभिः । पयः सोमंः परि्रम्जतां घृतं मधुं । वियन्त्वाज्यंस्य होत्र्यजं ॥ होतां यक्षृत्रराशक्ष्यनं नृग्नहुँम् । पतिक् सुराय भेषुजम् । मेषः सरंस्वती भिषक् । रथो न चन्द्र्यिश्वनोर्व्पा इन्द्रंस्य वीर्यम् । बदंरैरुप्वाकांभिर् भेषुजं तोक्मंभिः । पयः सोमंः पर्स्रितां घृतं मधुं । वियन्त्वाज्यंस्य होत्र्यजं । 51

TB 2.6.11.3

होतां यक्षद्रिडेड्नित आजुह्वांनुः सरंस्वतीम् । इन्द्रं बलेन वर्द्धयन्नं । ऋष्मेण् गर्वेन्द्रियम् । अधिनेन्द्रांय वीर्यंम् । यवैः कुर्कन्धुंभिः । मधुं लाजैर्न मासंरम् । पयः सोमः परिस्रुतां घृतं मधुं । वियन्त्वाज्यंस्य होत्यंजं ॥ होतां यक्षद्-बर्.हिः सुष्टरीमोऽर्णम्रदाः । भिषङ्गासंत्या 52

TB 2.6.11.4

भिषजाऽश्विनाऽश्वा शिशुंमती । भिषग्धेनुः सरंस्वती । भिषग्दुह इन्द्रांय भेषजम् । पयः सोमंः परि्स्रुतां घृतं मधुं । वियन्त्वाज्यंस्य होत्र्यजं ॥ होतां यक्ष्दुरो दिशः । कृव्ष्यो न व्यचंस्वतीः । अश्विभ्यां न दुरो दिशः । इन्द्रो न रोदंसी दुघं । दुहे कामान्थ् सरंस्वती 53

TB 2.6.11.5

अधिनेन्द्रांय भेषजम् । शुक्रं न ज्योतिंरिन्द्रियम् । पयः सोमः परिस्रुतां घृतं मधुं । वियन्त्वाज्यंस्य होत्यंजं ॥ होतां यक्षथ् सुपेशंसोषे नक्तं दिवां । अधिनां संजानाने । समंञ्जाते सरंस्वत्या । त्विषिमिन्द्रे न भेषजम् । श्येनो न रजंसा हृदा । पयः सोमः परिस्रुतां घृतं मधुं 54

TB 2.6.11.6.

वियन्त्वाज्यंस्य होत्वर्यजं ॥ होतां यक्ष्दैव्या होतांरा भिषजाऽिश्वनां । इन्द्रं न जागृंवी दिवा नक्तं न भेषजैः । शूषक् सरंस्वती भिषक् । सीसेन दुह इन्द्रियम् । पयः सोमः परिस्रुतां घृतं मधुं । वियन्त्वाज्यंस्य होत्वर्यजं ॥ होतां यक्षत् तिस्रो देवीर्न भेषजम् । त्रयंस्त्रिधातंवोऽपसः । रूपिमन्द्रे हिर्ण्ययंम् 55

TB 2.6.11.7

अधिनेडा न भारंती । वाचा सरंस्वती । मह इन्द्रांय द्धुरिन्द्रियम् । पयः सोमंः परिस्रुतां घृतं मधुं । वियन्त्वाज्यंस्य होत्र्यजं ॥ होतां यक्ष्त्त्वष्टांर-मिन्द्रंमुधिनां । भिषजुं न सरंस्वतीम् । ओजो न जूतिरिन्द्रियम् । वृको न रंभुसो भिषक् । यशः सुरंया भेषुजम् 56

TB 2.6.11.8

श्रिया न मासंरम् । पयः सोमंः परि्स्नुतां घृतं मधुं । वियन्त्वाज्यंस्य होत्यर्जा ॥ होतां यक्षुद्-वनुस्पतिम् । शुमितारर्थं शुतर्ऋतुम् । भीमं न मुन्युर्श् राजांनं व्याघ्रं नमंसाऽश्विना भामं । सरंस्वती

भिषक् । इन्द्रांय दुह इन्द्रियम् । पयः सोमंः परि्स्नुतां घृतं मधुं । वियन्त्वाज्यंस्य होत्र्यजं । 57

TB 2.6.11.9

होतां यक्षदुग्निः स्वाहाऽऽज्यंस्य स्तोकानांम् । स्वाहा मेदंसां पृथंक् । स्वाहा छागंमिश्वभ्यांम् । स्वाहां मेषः सरंस्वत्यै । स्वाहांर्.षभ-मिन्द्रांय सिःहाय सहंसेन्द्रियम् । स्वाहाऽग्निं न भेषजम् । स्वाहा सोमंमिन्द्रियम् । स्वाहेन्द्रः सुत्रामांणः सिवतारं वरुणं भिषजां पितंम् । स्वाहा वनस्पितं प्रियं पाथो न भेषुजम् । स्वाहां देवाः आज्यपान् 58

TB 2.6.11.10

स्वाह्यऽग्निश् ह्येत्राज्जुंषाणो अग्निर् भेषजम् । पयः सोमः परिस्रुतां घृतं मधुं । वियन्त्वाज्यंस्य होत्यंजं ॥ होतां यक्षद्धिना सरंस्वतीमिन्द्रश्रं सुत्रामाणम् । इमे सोमाः सुरामाणः । छागैर्न मेषेर् ऋष्भः सुताः । राष्पैर्न तोक्मंभिः । लाजैर्महंस्वन्तः । मदा मासंरेण परिष्कृताः । राष्ट्राकाः पर्यस्वन्तोऽमृताः () । प्रस्थिता वो मधुश्चतः । तान्धिना सरंस्वतीन्द्रः सुत्रामां वृत्रहा । जुषन्ताश्रं सौम्यं मधुं । पिबंन्तु मदंन्तु वियन्तु सोमम् । होत्यंजं । 59

special korvai

स्मिधाऽग्निः षट् । तनूनपाँथ् सप्त । नराशः समृषिः । इडेडितो यवैर्ष्टौ । बर्, हिः सप्त । दुरोऽिश्वनां शुक्रन्नवं । सुपेशंसोषे नक्तमृषिः । दैव्या होतांरा सीसेन रसः । तिस्नस्त्वष्टांरमृष्टावंष्टौ । वनस्पितमृषिः । अग्निं त्रयोदश । अश्विना द्वादंश त्रयोदश । स्मिधाऽग्निं बदंरैर् बदंरैर् यवैर्श्विना त्विषिम्श्विना न भेषुजः रूपमृश्विनां भीमं भामम् । (वीर्यं - वियन्त्वाज्यंस्य होत्र्यज् - नासंत्या - सरंस्वती - मधुं - हिर्ण्ययं - भेषुजं - वियन्त्वाज्यंस्य होत्र्यजा - नमृताः पञ्चं च) (A11)

2.6.12 अनुवाकं 12 - पशुत्रये प्रयाजयाज्या आप्रियः

TB 2.6.12.1

सिमंद्धो अग्निरंश्विना । तृप्तो घर्मो विराट्थ् सुतः । ढुहे धेनुः सरंस्वती । सोमर्श्र शुक्रिमिहेन्द्रियम् ।। तुनूपा भिषजां सुते । अश्विनोभा सरंस्वती । मद्धा रजार्श्सीन्द्रियम् । इन्द्रांय पृथिभिर् वहान् ।। इन्द्रांयेन्दुर्श्व सरंस्वती । नरा्शर्श्सेन नुग्नहुंः 60

TB 2.6.12.2

अधांतामिश्वना मधुं । भेषजं भिषजां सुते ॥ आजुह्वांना सरंस्वती । इन्द्रांयेन्द्रियाणिं वीर्यंम् । इडांभिरिश्वनाविषंम् । समूर्जर् स॰ रृपिं दंधुः ॥ अश्विंना नमुंचेः सुतम् । सोमर्॰ शुक्रं पीरे्स्रुतौं । सरंस्वती तमाभरत् । बुर् हिषेन्द्रांय पातंवे । 61

TB 2.6.12.3

कृवृष्यों न व्यचंस्वतीः । अश्विभ्यां न दुरो दिशः । इन्द्रो न रोदंसी दुघै । दुहे कामान्थ्-सरंस्वती ।। उषासा नक्तंमिश्वना । दिवेन्द्रई सायिमिन्द्रियैः । सृजांनाने सुपेशंसा । समंञ्जाते सरंस्वत्या ।। पातं नो अश्विना दिवौ । पाहि नक्तई सरस्वित 62

TB 2.6.12.4

दैव्यां होतारा भिषजा । पातिमन्द्रश्च सर्चां सुते ॥ तिस्रस्रेधा सरंस्वती । अश्विना भारतीडाँ । तीव्रं परिस्रुता सोमंम् । इन्द्रांय सुषवुर्मदंम् ॥ अश्विना भेषजं मधुं । भेषजं नः सरंस्वती । इन्द्रे त्वष्टा यशः श्रियंम् । रूपः रूपमधुः सुते () ॥ ऋतुथेन्द्रो वनस्पितः । शश्चमानः परिस्रुतां । कीलालंमश्विभ्यां मधुं । दुहे धेनुः सरंस्वती ॥ गोभिर्न सोमंमश्विना । मासंरेण परिष्कृतां । समंधाताः सरंस्वत्या । स्वाहेन्द्रे सुतं मधुं । 63

(नुग्रहु: - पातंवे - सरस्व - त्यधु: सुतैऽष्टौ चं) (A12)

2.6.13 अनुवाकं 13 - पशुत्रये वपादीनां याज्यानुवाक्याः

TB 2.6.13.1

अधिनां हिविरिन्द्रियम् । नर्मुचेर्द्धिया सरंस्वती । आ शुक्रमांसुराद्वसु । मघिनन्द्रांय जिभ्ररे ॥ यमिधिना सरंस्वती । हिविषेन्द्र-मवर्द्धयन्न् । स बिंभेद बलं (वलं) मघम् । नर्मुचावासुरे सचौ । तिमन्द्रं पुरावः सचौ ॥ अधिनोभा सरंस्वती 64

TB 2.6.13.2

दर्धाना अभ्यंनूषत । ह्विषां युज्ञिमंन्द्रियम् ॥ य इन्द्रं इन्द्रियं दुधुः । सुविता वरुंणो भगः । स सुत्रामां ह्विष्पंतिः । यजंमानाय सश्चत ॥ सुविता वरुंणो दर्धत् । यजंमानाय दाशुंषे । आदंत्त नमुंचेर्वसुं । सुत्रामा बरुंमिन्द्रियम् । 65

TB 2.6.13.3

वरुंणः क्षुत्रमिंन्द्रियम् । भर्गेन सिवता श्रियंम् । सुत्रामा यशंसा बलँम् । द्धांना य्रज्ञमांशत ॥ अश्विंना गोभिरिन्द्रियम् । अश्वेभिर् वीर्यं बलँम् । हिविषेन्द्रश् सरंस्वती । यजंमान-मवर्द्धयन्न् ॥ ता नासंत्या सुपेशंसा । हिरंण्यवर्तनी नरौ () । सरंस्वती हिविष्मंती । इन्द्र कर्मर्सु नोऽवत ॥ ता भिषजां सुकर्मणा । सा सुदुधा सरंस्वती । स वृंत्रहा श्तक्रंतुः । इन्द्रांय द्धुरिन्द्रियम् । 66

(उभा सरंस्वती - बर्लमिन्द्रियं - नरा षद्वं) (A13)

2.6.14 अनुवाकं 14 - पशुत्रये अनुयाजप्रैषाः

TB 2.6.14.1

देवं ब्रु.हिः सरंस्वती । सुदेविमन्द्रं अिश्वनां । तेजो न चक्षुंरक्ष्योः । ब्रु.हिषां दधुरिन्द्रियम् । वसुवनं वसुधेयंस्य वियन्तु यजं ॥ देवीर्द्वारां अिश्वनां । भिषजेन्द्रे सरंस्वती । प्राणं न वीर्यं निस् । द्वारां दधुरिन्द्रियम् । वसुवनं वसुधेयंस्य वियन्तु यजं । 67

TB 2.6.14.2

देवी उषासांविश्वनां । भिषजेन्द्रे सरंस्वती । बलुं न वाचंमास्ये । उषाभ्यां दधिरिन्द्रियम् । वसुवने वसुधेयंस्य वियन्तु यर्ज ॥ देवी जोष्ट्री अश्विनां । सुत्रामेन्द्रे सरंस्वती । श्रोत्रं न कर्णयोर्यशः । जोष्ट्रीभ्यां दधिरिन्द्रियम् । वसुवने वसुधेयंस्य वियन्तु यर्ज । 68

TB 2.6.14.3

देवी ऊर्जाहुंती दुघं सुदुघं । पयसेन्द्रश् सरंस्वत्यिश्वनां भिषजांऽवत । शुक्रं न ज्योतिः स्तनंयोराहुंती धत्त इन्द्रियम् । वसुवनं वसुधेयंस्य वियन्तु यजं ॥ देवा देवानां भिषजां । होतांराविन्द्रं-मिश्वनां । वषद्भारैः सरंस्वती । त्विष्टं न हदंये मृतिम् । होतृंभ्यां दधुरिन्द्रियम् । वसुवनं वसुधेयंस्य वियन्तु यजं । 69

TB 2.6.14.4

देवी-स्तिस्र-स्तिस्रो देवीः । सरंस्वत्यिश्वना भारतीडाँ । शूष् न मद्ध्ये नाभ्याम् । इन्द्रांय द्धिरिन्द्रियम् । वसुवनं वसुधेयंस्य वियन्तु यजं ॥ देव इन्द्रो नराशःसंः । त्रिव्रहृथः सरंस्वत्या ऽश्विभ्यांमीयते रथः । रेतो न रूपममृतं जिनित्रम् । इन्द्रांय त्वष्टा दधिदिन्द्रियाणि । वसुवनं वसुधेयंस्य वियन्तु यजं । 70

TB 2.6.14.5

देव इन्द्रो वनस्पतिः । हिरंण्यपर्णो अधिभ्याम् । सरंस्वत्याः सुपिप्पलः । इन्द्रांय पच्यते मधुं । ओजो न ज़ूतिमृष्भो न भामम् । वनस्पतिनी दर्धदिन्द्रियाणि । वसुवने वसुधेयंस्य वियन्तु यर्ज ॥ देवं बर्,हिर्वारितीनाम् । अद्धरे स्तीर्णमुधिभ्याम् । ऊर्णम्रदाः सरंस्वत्याः 71

TB 2.6.14.6.

स्योनिमंन्द्र ते सदंः । ईशायै मन्युः राजांनं बुर्,हिषां द्धुरिन्द्रियम् । वसुवनं वसुधेयंस्य वियन्तु यजं ॥ देवो अग्निः स्विष्टकृत् । देवान्,यंक्षद्-यथायथम् । होतांरा-विन्द्रंमिश्वनां । वाचा वाचः सरंस्वतीम् । अग्निः सोमः स्विष्टकृत् । स्विष्ट इन्द्रः सुत्रामां सिवृता वरुंणो भिषक् । इष्टो देवो वन्स्पितः () । स्विष्टा देवा आज्यपाः । इष्टो अग्निर्ग्निनां । होतां होत्रे स्विष्टकृत् । यशो न दर्धदिन्द्रियम् । ऊर्जुमपंचितिः स्वधाम् । वसुवनं वसुधेयंस्य वियन्तु यजं । 72

special korvai

(देवं बर् हिर् देवीर् द्वारों देवी उषासांविश्वनां देवी जोष्ट्रं देवी ऊर्जाहूंती देवा देवानां भिषजां वषद्वारेर् देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीः सरंस्वती देव इन्द्रो नराशश्सो देव इन्द्रो वनस्पितंर्देवं बर् हिर्वारितीनां देवोअग्निः स्विष्टकृद् देवान्) ।

special korvai

(स्मिधाऽग्निं देवं ब्रु.हिः सरंस्वत्याधिना सर्वं वियन्तु । द्वारंस्तिस्नः संवं वियन्तु । अज इन्द्रमोजोऽग्निं परः सरंस्वतीम् । नक्तंपूर्वः सरंस्वति । अन्यत्र सरंस्वति । भिषक् पूर्वं दुह इन्द्रियं । अन्यत्रं द्वप्तिन्द्रियम् । सौत्रामण्याः स्तंतासुती । अञ्जन्त्ययं यजमानः) (द्वारो द्वप्तिन्द्रियं वंसुवने वसुधेयंस्य वियन्तु यज् - जोष्ट्रीभ्यां द्वप्तिन्द्रियं वंसुवने वसुधेयंस्य वियन्तु यज् - होतृंभ्यां द्वप्तिन्द्रियं वंसुवने वसुधेयंस्य वियन्तु यजं - न्द्रियाणि वसुवने वसुधेयंस्य वियन्तु यज् - सरंस्वत्या - वन्तस्पतिः षद्वं) (A14)

2.6.15 अनुवाकं 15 - सूक्तवाकप्रैषः

TB 2.6.15.1

अग्निम् होतांरमवृणीत । अयः स्रंतासुती यजंमानः । पर्चन् प्रक्तीः । पर्चन् पुरोडाशान्ं । गृह्णन् ग्रहान्ं । बुद्धृन्नश्चिभ्यां छागः सरंस्वत्या इन्द्रांय । बुद्धृन्थ् सरंस्वत्यै मेषिमिन्द्रांयाश्चिभ्याम् । बुद्धृन्निन्द्रांयर्,ष्भ-मश्चिभ्याः सरंस्वत्यै । सूप्स्था अद्य देवो वनस्पतिरभवत् । अश्विभ्यां छागेन् सरंस्वत्या इन्द्रांय 73

TB 2.6.15.2

सरंस्वत्यै मेषेणेन्द्रांयाधिभ्यांम् । इन्द्रांयर्ष्मभणाधिभ्याः सरंस्वत्यै । अक्षःस्तान्मेंदुस्तः प्रतिं पचताऽग्रंभीषुः । अवीवृधन्त ग्रहैः । अपातामधिना सरंस्वतीन्द्रः सुत्रामां वृत्रहा । सोमान्थ-सुराम्णः । उपो उक्थामदाः श्रौद्विमदां अदन्न । अवीवृधन् ताङ्कृषैः । त्वामद्यर्षं आर्षेयर्षणां नपादवृणीत । अयः स्रुंतासुती यजमानः () । बहुभ्य आसंगंतेभ्यः । एष में देवेषु वसु वार्या यक्ष्यत् इतिं । ता या देवा देवदानान्यदुः । तान्यंस्मा आ च शास्वं । आ चं गुरस्व । इषितश्चं होत्ररसिं भद्रवाच्यांय प्रेषितो मान्नंषः । सूक्तवाकायं सूक्ता ब्रूंहि । 74

(इन्द्रांय - यजंमानः सप्त चं) (A15)

2.6.16 अनुवाकं 16 - पितृयज्ञ्याज्यानुवाक्याः

TB 2.6.16.1

"उ्शन्तंस्त्वा हवामह्14", "आ नो अग्ने सुकेतुनां15" । "त्वश् सोम महे भगं16","त्वश् सोम प्रचिकितो मनीषा17" । "त्वया हि नी पितरी सोम पूर्वे18", "त्वश् सोम पितृभि सम्विदान:19" । "बर्हिषदः पितर्20", "आऽहं पितृन्21" । "उपहूताः पितरो22", "ऽग्निष्वात्ताः पितर:23" ॥ अग्निष्वात्तानृतुमतो हवामहे । नराशश्से सोमपीथं य आशुः । ते नो अर्वन्तः सुहवां भवन्तु । शं नो भवन्तु द्विपदे शं चतुंष्पदे ॥ ये अग्निष्वात्ता येऽनिग्निष्वात्ताः 75

TB 2.6.16.2

अर्होमुर्चः पितरंः सोम्यासंः । परेऽवंरेऽमृतांसो भवंन्तः । अधिब्रुवन्तु ते अवन्त्वस्मान् ॥ वान्यांयै दुग्धे जुषमाणाः कर्म्भम् । उदीरांणा अवंरे परे च । अग्निष्वात्ता ऋतुभिः सम्विदानाः । इन्द्रंवन्तो हिविरिदं जुंषन्ताम् ॥ "यदंग्ने कव्यवाहन्24, "त्वमंग्न ईडितो जांतवेदः25" । "मार्तलीकृव्यैः26" ॥ ये तांतृपुर्देवत्रा जेहंमानाः () । होत्रावृधः स्तोमंतष्टासो अर्कैः । आऽग्ने

याहि सुविदत्रेभिर्वाङ् । सत्यैः कृव्यैः पितृभिर्-घर्मसिद्धेः ॥ हृव्यवाहंमुजरं पुरुष्रियम् । अग्निं घृतेनं हिवषां सपूर्यत्र् । उपांसदं कव्यवाहं पितृणाम् । स नः पूजां वीरवंती स्पर्यत्र् । उपांसदं कव्यवाहं पितृणाम् । स नः पूजां वीरवंती समृण्वतु । 76

(अनिग्निष्वात्ता - जेहंमानाः सप्त चं) (A16)

2.6.17 अनुवाकं 17 - ऐन्द्रो पशौ एकादश प्रयाजाः

TB 2.6.17.1

होतां यक्षिदुडस्पदे । सिम्धानं महद्यशः । सुषंमिद्धं वरेण्यम् । अग्निमिन्द्रं वयोधसंम् । गायत्रीं छन्दं इन्द्रियम् । त्र्यविं गां वयो दर्धत् । वेत्वाज्यंस्य होत्र्यजं ॥ होतां यक्ष्च्छुचिंव्रतम् । तनूनपातमुद्भिदंम् । यं गर्भमदिंतिर्द्धे 77

TB 2.6.17.2

शुचिमिन्द्रं वयोधसम् । उष्णिहं छन्दं इन्द्रियम् । दित्यवाहं गां वयो दर्धत् । वेत्वाज्यंस्य होत्र्यजं ॥ होतां यक्षदीडेन्यम् । ईडितं वृत्रहन्तमम् । इडाभिरीड्यक्ष् सहः । सोम्मिन्द्रं वयोधसम् । अनुष्टुमं छन्दं इन्द्रियम् । त्रिवृथ्सं गां वयो दर्धत् 78

TB 2.6.17.3

वेत्वाज्यंस्य होत्यंजं ॥ होतां यक्षथ् सुबर्,िह्षदंम् । पूष्णवन्त-मर्मर्त्यम् । सीदंन्तं बर्,िहिषं प्रिये । अमृतेन्द्रं वयोधसम् । बृह्तीं छन्दं इन्द्रियम् । पञ्चाविं गां वयो दर्धत् । वेत्वाज्यंस्य होत्यंजं ॥ होतां यक्षद् व्यचंस्वतीः । सुप्रायणा ऋतावृधंः 79

TB 2.6.17.4

द्वारों देवीर्.हिंरुण्ययीः । ब्रह्माण् इन्द्रं वयोधसंम् । पुङ्कं छन्दं इहेन्द्रियम् । तुर्यवाहं गां वयो दर्धत् । वेत्वाज्यंस्य होत्र्यजं ॥ होतां यक्षथ्-सुपेशंसे । सुशिल्पे बृंहती उभे । नक्तोषासा न 2.6 द्वितीयाष्ट्रके षष्टः प्रपाठकः - सौत्रामणिः कौकिली होत्रं च https://www.vedavms.in 108

दंर्.शृते । विश्वमिन्द्रं वयोधसंम् । त्रिष्टुमुं छन्दं इन्द्रियम् 80

TB 2.6.17.5

पृष्ठवाहुं गां वयो दर्धत् । वेत्वाज्यंस्य होतुर्यजं ॥ होतां यक्षृत् प्रचेतसा । देवानांमुत्तमं यशः । होतांरा दैव्यां कवी । सयुजेन्द्रं वयोधसंम् । जर्गतीं छन्दं इहेन्द्रियम् । अनुङ्वाहुं गां वयो दर्धत् । वेत्वाज्यंस्य होतुर्यजं ॥ होतां यक्षत् पेशंस्वतीः 81

TB 2.6.17.6.

तिस्रो देवीर् हिंरुण्ययीः । भारंतीर्-बृह्तीर्म्हीः । पितिमिन्द्रं वयोधसम् । विराजं छन्दं इहेन्द्रियम् । धेनुं गां न वयो दर्धत् । वेत्वाज्यंस्य होत्र्यजं ॥ होतां यक्षथ् सुरेतंसम् । त्वष्टांरं पृष्टिवर्द्धनम् । रूपाणि बिभ्रंतुं पृथंक् । पृष्टिमिन्द्रं वयोधसम् 82

TB 2.6.17.7

द्विपदं छन्दं इहेन्द्रियम् । उक्षाणं गां न वयो दर्धत् । वेत्वाज्यंस्य होत्वर्यजं ॥ होतां यक्षच्छतक्रंतुम् । हिरंण्यपर्ण-मुक्थिनम् । र्श्नां बिभ्रंतं विशिष् । भगमिन्द्रं वयोधसम् । कुकुमं छन्दं इहेन्द्रियम् । वृशां वेहतं गां न वयो दर्धत् । वेत्वाज्यंस्य होत्वर्यजं () ॥ होतां यक्ष्य्-स्वाहांकृतीः । अग्निं गृहपंतिं पृथंक् । वरुणं भेषजं किवम् । क्षुत्रमिन्द्रं वयोधसम् । अतिंच्छन्दसं छन्दं इन्द्रियम् । बृहद्ष्मं गां वयो दर्धत् । वेत्वाज्यंस्य होत्वर्यजं । 83

special korvai

इडस्प्रदेऽग्निं गांयत्रीं त्र्यिवम् । शुचिंव्रतश् शुचिंमुष्णिहं दित्यवाहंम् । ईडेन्यश् सोमं-मन्षुभं त्रिव्थसम् । सुब्रु.हिषदंममृतेन्द्रं बृह्तीं पञ्चाविम् । व्यचंस्वतीः सुप्रायणा द्वारों ब्राह्माणाः पाङ्किमिह तुंर्यवाहंम् । सुपेशंसे विश्वमिन्द्रं त्रिष्टुभं पष्टवाहंम् । प्रचंतसा स्युजेन्द्रं जगंतीमिहानुङ्गाहंम् । पेशंस्वतीस्तिस्त्रो भारतीः पतिं विराजंमिह धेनुं न । सुरेतंसं त्वष्टांरं पुष्टिं द्विपदंमिहोक्षाणं न ।

शतक्रंतुं भगमिन्द्रं कुकुभंमिह वृशां वेहतं गां न । स्वाहांकृतीः क्षत्रमितंच्छन्दसं बृहद्देषभं गां वर्यः । इन्द्रियमुषिवसुनवंदुशेहेन्द्रियमष्टं नव दश गां न वयो दध्य सर्ववेतु । (दुधे - दर्धद् - ऋतावृधं - इन्द्रियं - पेशंस्वतीर् - वयोधसुं - वेत्वाज्यंस्य होतुर्यजं सुप्त चं) (A17)

2.6.18 अनुवाकं 18 - ऐन्द्रो पशौ प्रयाजयाज्याः

TB 2.6.18.1

सिमंद्धो अग्निः सिमधा । सुषंमिद्धो वरेण्यः । गायत्री छन्दं इन्द्रियम् । त्र्यविर्गीर्वयो दधुः ॥ तनूनपा-च्छुचित्रतः । तनूनपाच्च (तनूपाच) सर्रस्वती । उष्णिक्छन्दं इन्द्रियम् । दित्यवाङ्गौर्वयो दधुः ॥ इडांभिर्ग्निरीड्यः । सोमो देवो अमेर्त्यः 84

TB 2.6.18.2

अनुष्टुप्छन्दं इन्द्रियम् । त्रिवृथ्सो गौर्वयो दधुः ॥ सुबुर् हिर्ग्निः पूष्णवान् । स्तीर्ण-बंर् हिरमंत्र्यः । बृह्ती छन्दं इन्द्रियम् । पञ्चांविर् गौर्वयो दधुः ॥ दुरो देवीर्दिशो महीः । ब्रह्मा देवो बृह्स्पितेः । पृङ्किः छन्दं इहेन्द्रियम् । तुर्यवाड् गौर्वयो दधुः । 85

TB 2.6.18.3

उषे यह्वी सुपेशंसा । विश्वे देवा अमंत्याः । त्रिष्टुप् छन्दं इन्द्रियम् । पृष्ठवाद्गौर्वयो दधुः ॥ दैव्यां होतारा भिषजा । इन्द्रेण सयुजां युजा । जगंती छन्दं इहेन्द्रियम् । अनुङ्वान्-गौर्वयो दधुः ॥ तिस्र इडा सरंस्वती । भारंती मुरुतो विशेः 86

TB 2.6.18.4

विराद्धन्दं इहेन्द्रियम् । धेनुर्गोर्न वयो दधुः ॥ त्वष्टां तुरीपो अद्भुंतः । इन्द्राग्नी पुंष्टिवर्द्धना । द्विपाच्छन्दं इहेन्द्रियम् । उक्षा गौर्न वयो दधुः ॥ शुमिता नो वनस्पतिः । सृविता प्रंसुवन्भगम् । कुकुच्छन्दं इहेन्द्रियम् । वृशा वेहद्गौर्न वयो दधुः () ॥ स्वाहां यृज्ञं वरुणः । सुक्षुत्रो भेषुजं 2.6 द्वितीयाष्ट्रके षष्ठः प्रपाठकः - सौत्रामणिः कौकिली होत्रं च https://www.vedavms.in 110

करत् । अतिः छन्दाः छन्दं इन्द्रियम् । बृहद्देष्मो गौर्वयो दधुः । 87

(अमर्त्य - स्तुर्यवाङ्गोर्वयां द्धुर् - विशों - वृशा वेहद्गौर्न वयां द्धुश्चत्वारिं च) (A18)

2.6.19 अनुवाकं 19 - ऐन्द्रो पशौ वपादीनां यज्यानुवाक्याः

TB 2.6.19.1

वसन्तेन्तुनां देवाः । वसंविश्ववृतां स्तुतम् । रथन्तुरेण् तेजंसा । हिविरिन्द्रे वयां दधुः ॥ ग्रीष्मेणं देवा ऋतुनां । रुद्राः पंञ्चदुशे स्तुतम् । बृह्ता यशंसा बलंम् । हिविरिन्द्रे वयां दधुः ॥ वर्.षाभिर्. ऋतुनांऽऽदित्याः । स्तोमं सप्तदुशे स्तुतम् 88

TB 2.6.19.2

वैरूपेणं विशोजंसा । ह्विरिन्द्रे वयों दधुः ॥ शार्देनुर्तुनां देवाः । एक्विश्वश ऋभवंः स्तुतम् । वैराजेनं श्रिया श्रियंम् । ह्विरिन्द्रे वयों दधुः ॥ हेमन्तेनुर्तुनां देवाः । मुरुतंश्चिण्वं स्तुतम् । बलेन शर्करीः सहंः । ह्विरिन्द्रे वयों दधुः () ॥ शैशिरेणुर्तुनां देवाः । त्रयश्चिश्शे ऽमृतशे स्तुतम् । सुत्येनं रेवतीः क्षुत्रम् । ह्विरिन्द्रे वयों दधुः । 89

special korvai

(वसन्तेनं ग्रीष्मेणं वर्,षाभिः शार्देनं हेमन्तेनं शैशिरेण षट्) (स्तोमं सप्तद्रशे स्तुतः - सहं हिविरिन्द्रे वयो दधुश्चत्वारिं च) (A19)

2.6.20 अनुवाकं 20 - ऐन्द्रो पशौ अनूयाजानां मैत्रावरिणप्रैषाः

TB 2.6.20.1

देवं बर्.हिरिन्द्रं वयोधसंम् । देवं देवमंवर्द्धयत् । गायृत्रिया छन्दंसेन्द्रियम् । तेज इन्द्रे वयो दर्धत् । वसुवने वसुधेर्यस्य वेतु यर्ज ॥ देवीर्द्धारो देविमन्द्रं वयोधसंम् । देवीर्देव-मंवर्द्धयन्न् । उष्णिहा 2.6 द्वितीयाष्ट्रके षष्ठः प्रपाठकः - सौत्रामणिः कौकिली होत्रं च https://www.vedavms.in 111

छन्दंसेन्द्रियम् । प्राणिमन्द्रे वयो दर्धत् । वसुवनं वसुधेर्यस्य वियन्तु यर्ज । 90

TB 2.6.20.2

देवी देवं वंयोधसंम् । उषे इन्द्रंमवर्द्धताम् । अनुष्टुभा छन्दंसेन्द्रियम् । वाच्मिन्द्रे वयो दर्धत् । वसुवनं वसुधेयंस्य वीतां यर्ज ॥ देवी जोष्ट्री देवमिन्द्रं वयोधसंम् । देवी देवमंवर्द्धताम् । बृह्त्या छन्दंसेन्द्रियम् । श्रोत्रमिन्द्रे वयो दर्धत् । वसुवनं वसुधेयंस्य वीतां यर्ज । 91

TB 2.6.20.3

देवी ऊर्जाहुंती देविमन्द्रं वयोधसंम् । देवी देवमंवर्द्धताम् । पृङ्क्या छन्दंसेन्द्रियम् । शुक्रिमिन्द्रे वयो दर्धत् । वसुवनं वसुधेयंस्य वीतां यर्ज ॥ देवा दैव्या होतारा देविमन्द्रं वयोधसंम् । देवा देवमंवर्द्धताम् । त्रिष्टुभा छन्दंसेन्द्रियम् । त्विषिमिन्द्रे वयो दर्धत् । वसुवनं वसुधेयंस्य वीतां यर्ज । 92

TB 2.6.20.4

देवी-स्तिस्र-स्तिस्रो देवीर्वयोधसँम् । पतिमिन्द्रं-मवर्द्धयन्न् । जगंत्या छन्दंसेन्द्रियम् । बल्मिन्द्रे वयो दर्धत् । वसुवने वसुधेयंस्य वियन्तु यर्ज ॥ देवो नराशश्सो देविमिन्द्रं वयोधसँम् । देवो देवमंवर्द्धयत् । विराजा छन्दंसेन्द्रियम् । रेत् इन्द्रे वयो दर्धत् । वसुवने वसुधेयंस्य वेतु यर्ज । 93

TB 2.6.20.5

देवो वन्स्पतिर्-देविमन्द्रं वयोधसंम् । देवो देवमंवर्द्धयत् । द्विपदा छन्दंसेन्द्रियम् । भगमिन्द्रे वयो दर्धत् । वसुवनं वसुधेयंस्य वेतु यर्ज ॥ देवं बर्.हिर्वारितीनां देविमन्द्रं वयोधसंम् । देवो (देवं) देवमंवर्द्धयत् । कुकुभा छन्दंसेन्द्रियम् । यश् इन्द्रे वयो दर्धत् । वसुवनं वसुधेयंस्य वेतु यर्ज () ॥ देवो अग्निः स्विष्टकृद्-देविमन्द्रं वयोधसंम् । देवो देवमंवर्द्धयत् । अतिच्छन्दसा छन्दंसेन्द्रियम् । क्षुत्रमिन्द्रे वयो दर्धत् । वसुवनं वसुधेयंस्य वेतु यर्ज । 94

special korvai

(देवं बर्.हर् गांयत्रिया तेजंः । देवीर्द्वारं उष्णिहाँ प्राणम् । देवी देवमुषे अंनुष्टुभा वाचंम् । देवी जोष्ट्री बृह्त्या श्रोत्रंम् । देवी ऊर्जाहूंती पुङ्क्या शुक्रम् । देवा दैव्या होतांरा त्रिष्टुभा त्विषिम् । देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीः पितं जगत्या बलंम् । देवो नराशश्सो विराजा रेतः । देवो वनस्पितंर् द्विपदा भगम् । देवं बर्.हर् वारितीनां कुकुभा यशः । देवो अग्निः स्विष्टकृदितिच्छन्दसा क्ष्त्रम् । वेतु वियन्तु चतुर् वीतामेको वियन्तु चतुर्वेतु । अवर्द्धयद्वर्द्धयश् श्रुत्तरंवर्द्धतामेको ऽवर्द्धयश्र्यत्र्यत् ।)

(वियन्तु यर्ज - वीतां यर्ज-वीतां यर्ज-वेतु यर्ज-वेतु यर्ज पर्श्व च) (A20)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to 20 anuvAkams:-

(स्वाद्वीं त्वा - सोमः - सुरावन्तर् - सीसेन - मित्रोऽसि - यद् देवा - होतां यक्षथ् सिमधेन्द्रर् - सिमंद्ध इन्द्र - आचंर्,षणिप्रा - देवं बुर्,हिरिन्द्रर् सुदेवर - होतां यक्षथ् सिमधाऽग्निर - सिमंद्धो अग्निरिश्वना - ऽश्विनां हिविरिन्द्रियं - देवं बुर्,हिः सरस्व - त्याग्निम् - द्योशन्तो - होतां यक्षदिडस्पदे - सिमंद्धो अग्निः सुमिधां - वसुन्तेनं - देवं बुर्,हिरिन्द्रं वयोधसं विश्शतिः)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of daSinis:-

(स्वाद्वीं त्वाऽ - मी मदन्त पितरः - साम्रीज्याय - पूतं पवित्रेणे वाज्यं - मुषासानक्ता - बदेरै -रधांतामुश्चिनां - देव इन्द्रो वनुस्पतिः - पष्टवाहुं गां - देवी देवं वंयोधसुं चतुर्नवितः)

first and last word 2nd aShTakam 6th prapAtakam :- (स्वाद्वीन्त्वां - वेतु यर्ज)

॥ हरिः 🕉 ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्टः प्रपाठकः समाप्तः ॥

Appendix (of Expansions) ट्.भ्.२.६.३.४ "अग्न आयूर्शेष पवसे ३","ऽग्ने पर्वस्व४" अग्न आयूर्शेष पवस् आ सुवोर्जुमिषं च नः । आरे बांधस्व दुच्छुनां ॥ ३

अग्ने पर्वस्व स्वर्पा अस्मे वर्चः सुवीर्यं । दधत् पोषर्ं र्यिं मियं ॥ 4 (Appearing in T.S.1.3.14.8) ट्.भ्.2.6.3.4 "पर्वमानः सुवर्जनंः 5" "पुनन्तुं मा देवजनाः 6" पर्वमानः सुवर्जनंः । पिवर्त्रेण विचर्,षणिः । यः पोता स पुनातु मा ॥ 5

पुनन्तुं मा देवजनाः । पुनन्तु मनं वो धिया । पुनन्तु विश्वं आयर्वः ॥ 6 (Both appearing in T.B.1.4.8.1)

ट्.भ्.2.6.3.4 "जातंवेदः प्वित्रंवद्7" "यतं प्वित्रंमिर्चिषिठ" जातंवेदः प्वित्रंवत् । प्वित्रंण पुनाहि मा । शुक्रेणं देव दीद्यंत् । अग्ने कत्वा कत्र्ररन्नं ॥ ७ यत्तं प्वित्रं-मर्चिषिं । अग्ने वितंतमन्तरा । ब्रह्म तेनं पुनीमहे ॥ ८ (Both appearing in T.B.1.4.8.2)

ट्.भ्.2.6.3.4 "उभाभ्याँ देव सवितर्9" "वैश्वदेवी पुंनती10" उभाभ्याँ देव सवितः । पृवित्रेण सुवेनं च । इदं ब्रह्मं पुनीमहे ॥ 9

वैश्वदेवी पुंनती देव्यागाँत । यस्यें बुद्धी-स्तुच्चों वीतपृष्ठाः । तया मदंन्तः सध्माचेषु । वयश् स्याम् पतंयो रयीणाम् ॥ 10 (Both appearing in T.B.1.4.8.2) ट्.म्.2.6.9.1 "आचंर्,षणिप्रा11" आचंर्,षणिप्रा वृष्ठमो जनांनाम् । राजां कृष्टीनां पुंरुहूत इन्द्रः । स्तुतः श्रंवस्यन्नवसोपंमिद्रिक् । युक्तवा हरी वृष्णा ऽऽयाँद्ध्वांङ् ॥ 11 (Appearing in T.B.2.4.3.11) ट्.म्.2.6.9.1 "विवेषु यन्मां 12" विवेषु यन्मां धिषणां जजान् स्तवें पुरा पार्यादिन्द्व मह्नः । अश्हंसो यत्रं पीपर्द्यथां नो नावेव यान्तं मुभयें हवन्ते ॥ 12 (Appearing in T.S.1.6.12.3) ट्.म्.2.6.9.1 "तश् सुधीचीः 13" तश् सुधीचीं कृतयों वृष्णियानि । पौश्स्यांनि नियुतः सश्चरित्द्रम् । सुमुद्रं निसन्धंव उक्थश्चंष्माः । उक्व्यचंस्रिगेंर् आविंशन्ति ॥ 13 (Appearing in T.B.2.4.5.2) ट्.म्.2.6.16.1 "उशन्तंस्त्वा हवामह 14" उशन्तंस्त्वा हवामह उशन्तः सिमिधीमिह । उशन्नुंशत आ वंह पितृन् ह्विषे अत्तवे ॥ 14 (Appearing in T.S. 2.6.12.1) ट्.म्.2.6.16.1 "आ नो अग्ने सुकेतुनाँ 15""त्वश् सोम मृहे भगं16" आ नो अग्ने सुकेतुनाँ । र्यिं विश्वायुंपोषसम् । मार्डीकं धेहि जीवसे ॥ 15

त्वश् सोम महे भगम । त्वं यूनं ऋतायते । दक्षं दधासि जीवसे ॥ 16 (Both appearing in T.B.2.4.5.3) ट्.भ्.2.6.16.1 "त्वश् सोम प्रचिंकितो मनीषा17", "त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे18" त्वश् सोम प्रचिंकितो मनीषा त्वश् रजिष्ठमन्नं नेषि पन्थां । तव प्रणीती पितरो न इन्दो देवेषु रत्नम भजन्त धीराः ॥ 17

त्वया हि नंः पितरंः सोम् पूर्वे कर्माणि चुक्रुः पंवमान् धीराः । वन्वन्नवांतः परिधीः रपौर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवां भवा नः ॥ 18 (Both appearing in T.S.2.6.12.1) ट्.भ्.2.6.16.1 "त्वः सोम पितृभिः सम्विदानः19" त्वः सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ तंतन्थ । तस्मै त इन्दो ह्विषां विधेम वयः स्याम् पत्यो रयीणां ॥ 19 (Appearing in T.S.2.6.12.2) ट्.भ्.2.6.16.1 "बर्.हिषदः पितर्20", "आऽहं पितृन्21", "उपंहूताः पितरो22" बर्.हिषदः पितर ऊत्यंविगिमा वो हुव्या चंकृमा जुषध्वं । त आ गृताऽवंसा शं तंमेनाथास्मभ्यः शं योरंप्पो दंधात ॥ 20 (Appearing in T.S.2.6.12.2)

आऽहं पितृन्थ् सुंविदत्रार्थं अविध्सि नपातं च विक्रमणं च विष्णोः । बुर्,हिषदो ये स्वधयां सुतस्य भर्जन्त पित्वस्त इहाऽऽ गीमिष्ठाः ॥ 21 (Appearing in T.S.2.6.12.3) उपहूताः पितरः सोम्यासो बर्,हिष्येषु निधिषुं प्रियेषुं । त आ गीमन्तु त इह श्रुंवन्त्विधं ब्रुवन्तु ते अवन्त्वस्मान् ॥ 22 (Appearing in T.S.2.6.12.3)

2.7 द्वितीयाष्ट्रके सप्तमः प्रपाठकः - सवा एकाहविशेषाः

2.7.1 अनुवाकं 1 - बृहस्पतिसवः

TB 2.7.1.1

त्रिवृथ्-स्तोमों भवति । ब्रह्मवर्चसं वै त्रिवृत् । ब्रह्मवर्चसमेवावंरुन्धे ॥ अग्निष्टोमः सोमों भवति । ब्रह्मवर्चसं वा अग्निष्टोमः । ब्रह्मवर्चसमेवावंरुन्धे ॥ रथतंर सामं भवति । ब्रह्मवर्चसं वै रंथन्तरम् । ब्रह्मवर्चसमेवावंरुन्धे ॥ प्रिस्चजी होतां भवति 1

TB 2.7.1.2

अरुणो मिर्मिरस्त्रिशुंकः । एतद् वै ब्रंह्मवर्चसस्यं रूपम् । रूपेणैव ब्रंह्मवर्चसमवंरुन्धे ॥ बृह्स्पितं-रकामयत देवानां पुरोधां गंच्छेयमितिं । स एतं बृहस्पितस्वमंपश्यत् । तमाऽहंरत् । तेनांयजत । ततो वै स देवानां पुरोधा-मंगच्छत् । यः पुरोधाकांमः स्यात् । स बृहस्पितस्वनं यजेत 2

TB 2.7.1.3

पुरोधामेव गंच्छिति ॥ तस्यं प्रातस्सवने सन्नेषुं नाराशः सेषुं । एकांदश दक्षिणा नीयन्ते । एकांदश माद्ध्यंदिंने सर्वने सन्नेषुं नाराशः सेषुं । एकांदश तृतीयसवने सन्नेषुं नाराशः सेषुं । त्रयंश्विश्शाथ- संपंचन्ते । त्रयंश्विश्शाद् वै देवताः । देवतां एवावंरुन्धे ॥ अर्थश्वतुश्विश्शः । प्राजापत्यो वा अर्थः 3

TB 2.7.1.4

प्रजापंति-श्चतुस्त्रिश्चाो देवतांनां । यावंतीरेव देवताः । ता एवावंरुन्धे ॥ कृष्णाजिने ऽभिषिञ्चति । ब्रह्मणो वा एतद्-रूपम् । यत् कृष्णाजिनम् । ब्रह्मवर्चसेनैवैनश् समर्द्धयति ॥ आज्येनाभिषिञ्चति । तेजो वा आज्येम् । तेजं एवास्मिन् दधाति () । 4

2.7 द्वितीयाष्ट्रके सप्तमः प्रपाठकः - सवा एकाहविशेषाः https://www.vedavms.in 116

(होतां भवति - यजेत् - वा अश्वां - द्धाति) (A1)

2.7.2 अनुवाकं 2 - वैश्यसवः

TB 2.7.2.1

यदाँग्नेयो भवंति । अग्निमुंखा ह्युद्धिः ॥ अथ् यत् पौष्णः । पुष्टिर्वे पूषा । पुष्टिर्-वैश्यंस्य । पुष्टिमेवावंरुन्धे ॥ प्रस्वायं सावित्रः ॥ अथ् यत् त्वाष्ट्रः । त्वष्टा हि रूपाणि विक्रोतिं ॥ निर्वृरुणत्वायं वारुणः 5

TB 2.7.2.2

अथो य एव कश्च सन्थ्सूयते । स हि वांरुणः ॥ अथ् यद् वैश्वदेवः । वैश्वदेवो हि वैश्वयंः ॥ अथ् यद् मांरुतः । मारुतो हि वैश्वयंः ॥ स्रितानिं ह्वीःषिं भवन्ति । सप्तगणा वै मरुतः ॥ पृश्विः पष्ठौही मांरुत्यालंभ्यते । विङ्वै मुरुतः () ॥ विश्वं एवैतन्-मंद्भ्यतोऽभिषिंच्यते । तस्माद् वा एष विशः प्रियः । विशो हि मंद्भ्यतोऽभिषिच्यते ॥ ऋष्भच्मेंऽद्भ्यभिषिंञ्चति । स हि प्रंजनियता ॥ दुद्धाऽभिषिंञ्चति । ऊर्ग्वा अन्नाद्यं दिष्ठं । ऊर्जेवैनं-मन्नाद्येन समंद्भयति । 6

(वारुणो - विड्वे मुरुतोऽष्टौ च) (A2)

2.7.3 अनुवाकं 3 - ब्राह्मणसवः

TB 2.7.3.1

यदाँग्नेयो भवंति । आग्नेयो वै ब्राँह्मणः ॥ अथ् यथ् सौम्यः । सौम्यो हि ब्राँह्मणः ॥ प्रस्वायैव सांवित्रः ॥ अथ् यद् बांर्,हस्पत्यः । एतद्वै ब्राँह्मणस्यं वाक्पतीयम् ॥ अथ् यदंग्नीषोमीयः । आग्नेयो वै ब्राँह्मणः । तौ यदा सुगंच्छेते ७

TB 2.7.3.2

अर्थ वीर्यावत्तरो भवति ॥ अथ् यथ् सारस्वतः । एतद्धि प्रत्यक्षं ब्राह्मणस्यं वाक्पतीयंम् ॥ निर्वरुणत्वायैव वारुणः । अथो य एव कश्च सन्थ्सूयते । स हि वारुणः ॥ अथ् यद् द्यांवापृथिव्यः । इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदंयच्छत् । तं द्यावापृथिवी नान्वंमन्येताम् । तमेतेनैव भागधेयेना-न्वंमन्येताम् ।

TB 2.7.3.3

वज्रंस्य वा एषोंऽनुमानायं । अनुंमतवज्रः सूयाता इतिं ॥ अष्टावेतानिं ह्वीश्षिं भवन्ति । अष्टाक्षंरा गायत्री । गायत्री ब्रह्मवर्च्सम् । गायत्रियैव ब्रह्मवर्च्समवरुन्धे ॥ हिरंण्येन घृतमुत् पुंनाति । तेजंस एव रुचे ॥ कृष्णाजिनेऽभिषिञ्चति । ब्रह्मणो वा एतद्दंख्सामयो रूपम् () । यत् कृष्णाजिनम् । ब्रह्मंत्रेवैनं-मुख्सामयो-रद्ध्यभिषिञ्चति ॥ घृतेना-भिषिञ्चति । तथां वीर्यावत्तरो भवति । 9

(सगंच्छेते - भाग्धेयेनान्वंमन्येताश- रूपं चृत्वारि च) (A3)

2.7.4 अनुवाकं 4 - सोमसवः

TB 2.7.4.1

न वै सोमेन सोमंस्य स्वौंऽस्ति । हृतो ह्येषः । अभिषुंतो ह्येषः । न हि हृतः सूयते । सौमीश् सूतवंशामालंभते । सोमो वै रेतोधाः । रेतं एव तद्-दंधाति ॥ सौम्यर्चा ऽभिषिञ्चति । रेतोधा ह्यंषा । रेतः सोमः () । रेतं एवास्मिन् दधाति ॥ यत् किञ्च राजसूर्यमृते सोमम् । तथ् सर्वं भवति ॥ अषांढं युथ्सु पृतंनासु पप्रिम् । सुवर् षामुफ्स्वां वृजनंस्य गोपाम् । भरेषुजाश् सुंक्षितिश् सुश्रवंसम् । जयन्तुं त्वामनुं मदेम सोम । 10

(रेतुः सोर्मः सुप्त चं) (A4)

2.7.5 अनुवाकं 5 - पृथिसवः

TB 2.7.5.1

यो वै सोमेन सूयते । स देवस्वः । यः पृशुनां सूयते । स देवस्वः । य इष्ट्यां सूयते । स मंजुष्यस्वः । एतं वै पृथंये देवाः प्रायंच्छन्न । ततो वै सोऽप्यांरुण्यानां पशूनामंसूयत । यावंतीः कियंतीश्च पृजा वाचुं वदंन्ति । तासार् सर्वासार् सूयते 11

TB 2.7.5.2

य एतेन यजंते । य उं चैनमेवं वेदं ॥ नाराशः स्यर्चा ऽभिषिञ्चति । मनुष्यां वै नराशः संः । निह्नुत्य वावैतत् । अथाभिषिञ्चति ॥ यत् किञ्चं राजसूयं-मनुत्तरवेदीकं म् । तथ् सर्वं भवति ॥ ये में पञ्चाशतं दुदुः । अश्वांनाः स्धस्तुंतिः () । द्युमदंग्ने मिह्न श्रवंः । बृहत् कृंधि मुघोनांम् । नृवदंमृत नृणाम् । 12

(सूयते - स्धस्तुंतिस्त्रीणिं च) (A5)

2.7.6 अनुवाकं 6 - गोसवः

TB 2.7.6.1

एष गोस्वः । षुद्रिश्च उक्थ्यो बृहथ् सांमा । पर्वमाने कण्वरथन्तरं भवति ॥ यो वै वांजुपेयः । स संम्राट्थ्स्वः । यो रांजुसूयः । स वंरुणस्वः । प्रजापंतिः स्वारांज्यं परमेष्ठी । स्वारांज्यं गौरेव ॥ गौरिव भवति 13

TB 2.7.6.2

य एतेन् यजंते । य उं चैनमेवं वेदं ॥ उभे बृंहद्-रथन्तरे भंवतः । तद्धि स्वाराज्यम् ॥ अयुतं दक्षिणाः । तद्धि स्वाराज्यम् ॥ प्रतिधुषा ऽभिषिञ्चति । तद्धि स्वाराज्यम् ॥ अनुद्धते वेद्यै दक्षिणत आंहवनीयंस्य बृह्तः स्तोत्रं प्रत्यभिषिञ्चति । इयं वाव रंथन्तरम् 14

TB 2.7.6.3

असौ बृहत् । अनयोरेवैन-मनंन्तर्,हित-मुभिषिञ्चिति ॥ पुशुस्तोमो वा एषः । तेनं गोसवः । षुद्रिश्राः सर्वः ॥ रेवज्जातः सर्हसा वृद्धः । क्षुत्राणां क्षत्रभृत्तंमो वयोधाः । महान् महित्वे तंस्तभानः । क्षुत्रे राष्ट्रे चं जागृहि । प्रजापंतेस्त्वा परमेष्ठिनः स्वारांज्येनाभिषिञ्चा-मीत्यांह () ॥ स्वारांज्य-मेवैनं गमयति । 15

(इव भवति - रथन्तर - माहैकं च) (A6)

2.7.7 अनुवाकं 7 - ओदनसवमन्त्राः

TB 2.7.7.1

सिश्हे व्याघ्र उत या पृदांको । त्विषिरुग्नौ ब्रांह्मणे सूर्ये या । इन्द्रं या देवी सुभगां जुजानं । सा न आगृन वर्चसा सम्विदाना ॥ या रांजन्ये दुन्दुभावायंतायाम् । अश्वंस्य ऋन्द्ये पुरुंषस्य मायौ । इन्द्रं या देवी सुभगां जुजानं । सा न आगृन वर्चसा सम्विदाना ॥ या हुस्तिनिं द्वीपिनि या हिरंण्ये । त्विष्-रश्वेषु पुरुंषेषु गोषुं 16

TB 2.7.7.2

इन्द्रं या देवी सुभगां जजानं । सा न आग्न वर्चसा सम्विदाना ॥ रथे अक्षेषुं वृष्भस्य वाजें । वाते पर्जन्ये वरुणस्य शुष्में । इन्द्रं या देवी सुभगां जजानं । सा न आग्न वर्चसा सम्विदाना ॥ राडंसि विराडंसि । सुम्राडंसि स्वराडंसि ॥ इन्द्रांय त्वा तेर्जस्वते तेर्जस्वन्तः श्रीणामि । इन्द्रांय त्वौर्जस्वतु ओजंसवन्तः श्रीणामि । इन्द्रांय त्वौर्जस्वतु ओजंसवन्तः श्रीणामि 17

TB 2.7.7.3

इन्द्रांय त्वा पर्यस्वते पर्यस्वन्तः श्रीणामि । इन्द्रांय त्वाऽऽयुंष्मत् आयुंष्मन्तः श्रीणामि ॥ तेजोऽसि । तत् ते प्रयंच्छामि । तेजंस्वदस्तु मे मुखंम् । तेजंस्वच्छिरो अस्तु मे । तेजंस्वान्. विश्वतंः प्रत्यङ् । तेजंसा संपिपृग्धि मा ॥ ओजोऽसि । तत् ते प्रयंच्छामि 18

TB 2.7.7.4

ओर्जस्वदस्तु में मुर्खंम् । ओर्जस्विच्छरों अस्तु मे । ओर्जस्वान्, विश्वतः प्रत्यङ् । ओर्जसा संपिपृग्धि मा ॥ पयोऽसि । तत्ते प्रयंच्छामि । पर्यस्वदस्तु में मुर्खंम् । पर्यस्विच्छरों अस्तु मे । पर्यस्वान्, विश्वतः प्रत्यङ् । पर्यसा संपिपृग्धि मा । 19

TB 2.7.7.5

आयुंरिस । तत् ते प्रयंच्छामि । आयुंष्मदस्तु मे मुखंम् । आयुंष्मच्छिरो अस्तु मे । आयुंष्मान्. विश्वतः प्रत्यङ् । आयुंषा संपिपृग्धि मा ॥ इममंग्र आयुंषे वर्चसे कृधि । प्रियः रेतो वरुण सोम राजन्न । मातेवासमा अदिते शर्म यच्छ । विश्वे देवा जरंदिष्ट्रर्यथा ऽसंत् । 20

TB 2.7.7.6

आयुंरिस विश्वायुंरिस । सूर्वायुंरिस सर्वमायुंरिस ॥ यतो वातो मनो जवाः । यतः क्षरंन्ति सिन्धंवः । तासाँ त्वा सर्वासाः रुचा । अभिषिञ्चामि वर्चसा ॥ समुद्र इंवासि गृह्मना । सोमं इवास्यदाँभ्यः । अग्निरिंव विश्वतः प्रत्यङ् । सूर्यं इव ज्योतिषा विभूः । 21

TB 2.7.7.7

अपां यो द्रवेणे रसंः । तम्हम्स्मा आंमुष्यायणायं । तेजंसे ब्रह्मवर्च्सायं गृह्णामि । अपां य ऊर्मों रसंः । तम्हम्स्मा आंमुष्यायणायं । ओजंसे वीर्याय गृह्णामि । अपां यो मंद्भ्यतो रसंः । तम्हम्स्मा आंमुष्यायणायं । पृष्ट्यै पृजनंनाय गृह्णामि । अपां यो यिज्ञयो रसंः () । तम्हम्स्मा आंमुष्यायणायं । आयुंषे दीर्घायुत्वायं गृह्णामि । 22

(गोष् - वोर्जस्वन्तः श्रीणा - म्योजोऽसि तत्ते प्रयंच्छामि - पयंसा संपिपृग्धि मा-संद् - विभूर् -

2.7 द्वितीयाष्ट्रके सप्तमः प्रपाठकः - सवा एकाहविशेषाः https://www.vedavms.in 121

युज्ञियो रसो द्वे च) (A7)

2.7.8 अनुवाकं 8 - ओदनसवगता स्थारोहणमन्त्राः

TB 2.7.8.1

अभिप्रेहिं वी्रयंस्व । उग्रश्चेत्तां सपत्नहा ॥ आतिष्ठ मित्रवर्द्धनः । तुभ्यंं देवा अधिब्रवन्न् ॥ "अङ्कौ न्यङ्कावभित्27" "आतिष्ठ वृत्रह्न्-रथंम्28" ॥ आतिष्ठंन्तं परि विश्वे अभूषन्न् । श्रियं वसानश्चरित् स्वरोचाः । मृहत्-तदुस्यासुंरस्य नामं । आ विश्वरूपो अमृतांनि तस्थौ ॥ अनु त्वेन्द्रो मद्त्वनु बृह्स्पितः 23

TB 2.7.8.2

अनु सोमो अन्विग्नरांवीत् । अनुं त्वा विश्वं देवा अंवन्तु । अनुं सप्त राजांनो् य उताभिषिंकाः ।। अनुं त्वा मित्रावरुंणाविद्दावंतम् । अनु द्यावांपृथिवी विश्वशंभूं । सूर्यो अहोभिरनुं त्वाऽवतु । चन्द्रमा नक्षंत्रैरनुं त्वाऽवतु ॥ द्यौद्यं त्वा पृथिवी च प्रचेतसा । शुक्रो बृहद्-दक्षिंणा त्वा पिपर्तु । अनुं स्वधा चिंकिताः सोमों अग्निः () । आऽयं पृंणक्तु रजसी उपस्थंम् । 24

(बृहस्पतिः - सोमों अग्निरेकं च) (A8)

2.7.9 अनुवाकं 9 - ओदनसवः

TB 2.7.9.1

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत । ता अंस्माथ्-सृष्टाः परांचीरायन्न् । स एतं प्रजापंतिरोद्दन-मंपश्यत् । सोऽन्नं भूतोऽतिष्ठत् । ता अन्यत्रान्नाद्यमविंत्त्वा । प्रजापंतिं प्रजा उपावंर्तन्त । अन्नमेवेनं भूतं पश्यन्तीः प्रजा उपावंर्तन्ते । य एतेन् यजंते । य उं चैनमेवं वेदं ॥ सर्वाण्यन्नांनि भवन्ति 25

TB 2.7.9.2

सर्वे पुरुषाः । सर्वांण्येवान्नान्यवंरुन्धे । सर्वान् पुरुषान् ॥ राडंसि विराड्सीत्यांह । स्वारांज्यमेवैनं गमयति ॥ यद्धिरंण्यं ददांति । तेजस्तेनावंरुन्धे । यत्तिंसृधन्वम् । वीर्यं तेनं । यद्षृांम् 26

TB 2.7.9.3

पुष्टिं तेनं । यत्-कंमण्डल्लंम् । आयुष्टेनं ॥ यद्धिरंण्यमाबुद्धातिं । ज्योतिर्वे हिरंण्यम् । ज्योतिरेवास्मिन्-द्धाति । अथो तेजो वै हिरंण्यम् । तेजं एवात्मन् धंते ॥ यदोदुनं प्राक्षातिं । एतदेव सर्वमवुरुद्ध्यं 27

TB 2.7.9.4

तदंस्मिन्-नेक्धाऽधात् ॥ रोहिण्यां कार्यः । यद्ग्राह्मण एव रोहिणी । तस्मादेव । अथो वर्ष्मैवैनर्श्र समानानां करोति ॥ उद्यता सूर्येण कार्यः । उद्यन्तं वा एतश् सर्वाः प्रजाः प्रतिनन्दन्ति ॥ दिदृक्षेण्यो दर् रानीयो भवति । य एवं वेदं ॥ ब्रह्मवादिनो वदन्ति 28

TB 2.7.9.5

अवेत्योऽवभृथा(3) ना(3) इति । यद्-दंर्भपुञ्जीलैः प्वयंति । तथ् स्विंद्रेवावैति । तन्नावैति ॥ त्रिभिः पंवयति । त्रयं इमे लोकाः । एभिरेवैनं लोकैः पंवयति । अथो अपाँ वा एतत् तेजो वर्चः । यद्-दुर्भाः । यद्-दंर्भपुञ्जीलैः प्वयंति () । अपामेवैनं तेजंसा वर्चसाऽभिषिञ्चति । 29

(भुव - न्त्यष्ट्रां - मवुरुद्ध्यं - वदन्ति - दुर्भा यद् दंर्भपुञ्जीलैः पुवयुत्येकं च) (A9)

2.7.10 अनुवाकं 10 - पञ्चशारदीयविधिः

TB 2.7.10.1

प्रजापंतिरकामयत बहोर्भूयांन्थ्-स्यामितिं । स एतं पंञ्चशार्दीयं-मपश्यत् । तमाऽहंरत् । तेनांयजत । ततो वै स बहोर्भूयां-नभवत् । यः कामयेत बहोर्भूयांन्थ्-स्यामितिं । स पंञ्चशार्दीयेन यजेत 2.7 द्वितीयाष्ट्रके सप्तमः प्रपाठकः - सवा एकाहविशेषाः https://www.vedavms.in 123

। बुहोरेव भूयांन भवति ॥ मुरुथ स्तोमो वा एषः । मुरुतो हि देवानां भूयिष्ठाः । 30

TB 2.7.10.2

बहुर्भविति । य एतेन् यजंते । य उं चैनमेवं वेदं ॥ पृञ्चशारदीयों भवित । पञ्च वा ऋतवंः सम्वथ्सरः । ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतितिष्ठति । अथो पञ्चौक्षरा पृङ्किः । पाङ्को यृज्ञः । यृज्ञमेवावंरुन्धे ॥ सृष्ठदुशः स्तोमा नातियन्ति () । सृष्ठदुशः पृजापंतिः । पृजापंतेराह्ये । 31

(भूयिष्ठा - यन्ति द्वे च) (A10)

2.7.11 अनुवाकं 11 - पञ्चशारदीयगतपशुविधिः

TB 2.7.11.1

अगस्यों मुरुद्ध्यं उक्ष्णः प्रौक्षंत् । तानिन्द्र आदंत्त । त एंनुं वर्ज्रमुद्यत्याभ्यायन्त । तान्गस्त्यंश्चैवेन्द्रंश्च कयाशुभीयेनाशमयताम् । ताञ्छान् तानुपाँह्वयत । यत् कयाशुभीयं भवंति शान्त्ये ॥ तस्मांदेत एंन्द्रा मारुता उक्षाणः सवनीयां भवन्ति । त्रयः प्रथमेऽहुन्नालंभ्यन्ते । एवं द्वितीये । एवं तृतीये 32

TB 2.7.11.2

एवं चंतुर्थे । पञ्चौत्तमेऽह्नालंभ्यन्ते । वर्.षिष्ठिमिव ह्येतदहंः ॥ वर्.षिष्ठः समानानां भवति । य एतेन् यर्जते । य उं चैनमेवं वेदं ॥ स्वाराज्यं वा एष यज्ञः । एतेन् वा एक्यावां कान्द्रमः स्वाराज्य-मगच्छत् ॥ स्वाराज्यं गच्छति । य एतेन यर्जते 33

TB 2.7.11.3

य उं चैनमेवं वेदं ॥ मारुतो वा एष स्तोमंः । एतेन वै मरुतों देवानां भूयिष्ठा अभवन्न । भूयिष्ठः समानानां भवति । य एतेन यर्जते । य उं चैनमेवं वेदं ॥ पृञ्जशारदीयो वा एष यृज्ञः । आ पंञ्जमात्-पुरुषादन्नमित्त । य एतेन यर्जते । य उं चैनमेवं वेदं () ॥ सृष्ठदुशः स्तोमा नातियन्ति

2.7 द्वितीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः - सवा एकाहविशेषाः https://www.vedavms.in 124

। सुष्ठदुशः प्रजापंतिः । प्रजापंतेरेव नैतिं । 34

special korvai

(अगस्त्यः स्वारांज्यं मारुतः पंञ्चशार्दीयो वा एष यज्ञः संप्तदुशंप्रजापंतेरेव नैतिं) (तृतीयं - गच्छित् य एतेन् यजंते - ऽत्ति य एतेन् यजंते य उं चैनमेवं वेद त्रीणिं च) (A11)

2.7.12 अनुवाकं 12 - अग्निष्टुचागे ग्रहाणां पुरोरुचः

TB 2.7.12.1

अस्याजरांसो दुमा मिरित्राः । अर्चर्सूमासो अग्नयः पावकाः । श्विचीचयः श्वात्रासो भुरण्यवः । वनर्.षदो वायवो न सोमाः ॥ यजां नो मित्रावरुंणा । यजां देवाः ऋतं बृहत् । अग्ने यिक्ष स्वं दमम् ॥ अश्विना पिबंतः सुतम् । दीद्यंग्नी शुचि व्रता । ऋतुनां यज्ञ्वाहसा । 35

TB 2.7.12.2

द्वे विर्रूपे चरतः स्वर्धे । अन्याऽन्यां वृथ्समुपंधापयेते । हरिंर्न्यस्यां भवंति स्वृधावान्ं । शुक्रो अन्यस्यां दृहशे सुवर्चाः ॥ पूर्वापुरं चरतो माययैतौ । शिशू क्रीडंन्तौ परियातो अद्भूरम् । विश्वान्यन्यो भुवंनाऽभिचष्टे । ऋतून्न्यो विद्धंज्ञायते पुनः ॥ त्रीणि शृता त्रीषृहस्राण्यग्निम् । त्रिक्शचं देवा नवं चासपर्यन्न 36

TB 2.7.12.3

औक्षंन्-घृतैरास्तृंणन्-ब्रु्ह्रिरंस्मै । आदिद्धोतांरं न्यंषादयन्त ॥ अग्निनाऽग्निः सिमंद्भ्यते । कृविर्-गृहपंतिर्युवां । हृव्यवाड्-जु्ह्हांस्यः ॥ अग्निर्-देवानां जठरंम् । पूतदंक्षः कृविक्रंतुः । देवो देवेभिरागंमत् ॥ अग्निश्रियो मुरुतां विश्वकृष्टयः । आ त्वेषमुग्रमवं ईमहे वयम् 37

TB 2.7.12.4

ते स्वानिनों रुद्रियां वर्.षिर्णिजः । सिश्हा न हेषक्रंतवः सुदानंवः ॥ यदुंत्तमे मरुतो मद्भ्यमे वां । यद्वांऽवमे सुंभगासो दिविष्ठ । ततों नो रुद्रा उत वाऽन्वस्यं । अग्ने वित्ताद्धविषो यद्यजांमः ॥ ईडें अग्निश् स्ववंसं नमोभिः । इह प्रंसप्तो विचंयत्कृतं नः । रथैरिव प्रभरे वाज्यद्भिः । प्रदृक्षिणिन्-म्रुताश् स्तोमंमृद्भ्याम् । 38

TB 2.7.12.5

श्रुधि श्रुंत्कर्ण् विह्निभिः । देवैरंग्ने स्यावंभिः । आसींदन्तु ब्र्र्.हिषिं । मित्रो वरुंणो अर्यमा । प्रात्यावांणो अद्भुरम् ॥ विश्वंषा-मिदंतिर्-यृज्ञियांनाम् । विश्वंषा-मितंथिर्-मानुंषाणाम् । अग्निर्-देवानामवं आवृणानः । सुमृडीको भवतु विश्ववंदाः ॥ त्वे अंग्ने सुमृतिं भिक्षंमाणाः 39

TB 2.7.12.6

दिवि श्रवो दिधरे यिज्ञियांसः । नक्तां च चुक्रुरुषसा विरूपे । कृष्णं च वर्णमरुणं च सन्धुः ॥ त्वामंग्न आदित्यासं आस्यम् । त्वां जिह्वाः शुचंयश्चिक्ररे कवे । त्वाः रातिषाचां अद्धरेषुं सिश्चरे । त्वे देवा हिवरंदुन्त्याहुंतम् ॥ नि त्वां युज्ञस्य सार्धनम् । अग्ने होतार-मृत्विजंम् । वृनुष्वद्-देव धीमिह् प्रचेतसम् () । जीरं दूतममंत्र्यम् । 40

(युज्जवाहुसा - ऽसुपूर्यन् - वय - मृद्ध्यां - भिक्षंमाणाः - प्रचेतसुमेकं च) (A12)

2.7.13 अनुवाकं 13 - इन्द्रस्तुद्यागे ग्रहाणां पुरोरुचः

TB 2.7.13.1

तिष्ठा हरी रथ आ युज्यमांना याहि । वायुर्न नियुतों नो अच्छं । पिबास्यन्धों अभिसृष्टो अस्मे । इन्द्र स्वाहां रिरमा ते मदाय ॥ कस्य वृषां सुते सचां । नियुत्वांन वृष्भो रणत् । वृत्रहा सोमंपीतये ॥ इन्द्रं व्यं मंहाधने । इन्द्रमर्भे हवामहे । युजं वृत्रेषुं वृज्जिणंम् । 41

TB 2.7.13.2

द्वितायो वृंत्रहन्तमः । विद इन्द्रंः शतक्रंतुः । उपं नो हरिंभिः सुतम् ॥ स सूर् आजनयञ्ज्योतिरिन्द्रंम् । अया धिया तरिण्रिद्रंबर्,हाः । ऋतेनं शुष्मीनवमानो अर्केः । व्युंस्तिधो अस्रो अद्रिंबिभेद ॥ उत त्यदाश्विध्यम् । यदिन्द्र नाहुंषी्ष्वा । अग्रें विक्षु प्रतीदंयत् । 42

TB 2.7.13.3

भरेष्विन्द्रई सुहवई हवामहे । अर्ह्येमुचई सुकृतं दैव्यञ्जनंम् । अग्निं मित्रं वर्रण सातये भगम् । द्यावांपृथिवी मुरुतः स्वस्तये ॥ मृहि क्षेत्रं पुरुश्चन्द्रं विविद्वान् । आदिथ् सर्विभ्यश्च रथर् समैरत् । इन्द्रो नृभिरजनुद्-दीद्यानः साकम् । सूर्यमुषसं गातुमृग्निम् ॥ उरुं नो लोकमन्नेविष विद्वान् । सुर्वर्व-ज्योतिरभयर स्वस्ति 43

TB 2.7.13.4

ऋष्वा तं इन्द्र स्थिवरस्य बाहू । उपंस्थेयाम रार्णा बृहन्तां ॥ आ नो विश्वांभिरूतिभिः सजोषाः । ब्रह्मं जुषाणो हंर्यश्व याहि । वरींवृज्य स्थिवरिभः सुिराप्र । अस्मे दधद्-वृषंण र् शुष्मंमिन्द्र ॥ इन्द्रांय गावं आिरोरंम् । दुदुहे वृज्रिणे मधुं । यथ सीमुपह्बरेऽविदत् ॥ तास्ते विज्ञन् धेनवो जोजयुर्नः () 44

TB 2.7.13.5

गर्भस्तयो नियुतो विश्ववाराः । अहरहुर्भूय इज्जोगुंवानाः । पूर्णा ईन्द्र क्षुमतो भोजनस्य ॥ इमां ते धियं प्रभरे महो महीम् । अस्य स्तोत्रे धिषणा यत्तं आनुजे । तर्मुथ्सवे चं प्रस्वे चं सासहिम् । इन्द्रं देवासः शवंसा मदुन्ननुं । 45

(वुज्रिणं - मयथ् - स्वस्ति - जोजयुर्नः - +सप्त चं) (A13)

2.7.14 अनुवाकं 14 - अप्तोर्यामाविधिः

TB 2.7.14.1

प्रजापंतिः पुशूनंसृजत । तेंऽस्माथ् सृष्टाः पराञ्च आयन्न् । तानिग्निष्टोमेन् नामौत् । तानुक्थ्येन् नामौत् । तान्थ् षोडिशना नामौत् । तान्नात्रिया नामौत् । तान्थ् सन्धिना नामौत् । सौऽग्निमंब्रवीत् । इमान्मं ईफ्सेतिं । तानिग्निस्चिवृता स्तोमेन् नामौत् 46

TB 2.7.14.2

स इन्द्रंमब्रवीत् । इमान्मं ईपसेतिं । तानिन्द्रः पञ्चदुशेन् स्तोमेन् नाप्तेत् । स विश्वांन् देवा-नंब्रवीत् । इमान्मं ईपस्तेतिं । तान्. विश्वं देवाः संप्तदुशेन् स्तोमेन् नाप्तंवन्न् । स विष्णुंमब्रवीत् । इमान्मं ईपसेतिं । तान्. विष्णुंरेकविश्शेन् स्तोमेनाप्तोत् । वार्वन्तीयेनावारयत () 47

TB 2.7.14.3

इदं विष्णुर् विचंक्रम् इति व्यंक्रमत ॥ यस्मौत् पृशवः प्र प्रेव भ्रश्शेरन्न् । स एतेनं यजेत ॥ यदामौत् । तद्प्तोर्यामंस्याप्तोर्यामृत्वम् ॥ एतेन् वै देवा जैत्वांनि जित्वा । यं काम्-मकांमयन्त् तमौप्रुवन्न् । यं कामंं कामयंते । तमेतेनौप्तोति । 48

(स्तोमेन नाप्नों - द्वारयत - + नवं च) (A14)

2.7.15 अनुवाकं 15 - राजाभिषेकः

TB 2.7.15.1

व्याघ्रोंऽयमुग्नौ चंरित प्रविष्टः । ऋषींणां पुत्रो अभिशस्तिपा अयम् । नुमुस्कारेण नर्मसा ते जुहोमि । मा देवानां मिथुया कंर्म भागम् ॥ सावीर्.हि देव प्रस्वायं पित्रे । वृष्मीणंमस्मै विर्माणंमस्मै । अथास्मभ्यश्रं सवितः सूर्वतांता । दिवे दिव आसुंवा भूरिंपश्वः ॥ भूतो भूतेषुं चरित प्रविष्टः । स्ताना-मिधंपितर्-बभूव 49

TB 2.7.15.2

तस्यं मृत्यौ चंरित राज्रसूयंम् । स राजां राज्य-मर्नुमन्यतामिदम् ॥ येभिः शिल्पैः पप्रथानामद्दश्वत् । येभिक्र्याम्भ्यिपश्रेशत्-प्रजापंतिः । येभिर्वाचं विश्वरूपाश् समव्यंयत् । तेनेममंग्न इह वर्चसा समंङ्ग्धि ॥ येभिरादित्यस्तपंति प्रकेतुभिः । येभिः सूर्यो दृदृशे चित्रभांनुः । येभिर्वाचं पुष्कुलेभिरव्यंयत् । तेनेममंग्न इह वर्चसा समंङ्ग्धि । 50

TB 2.7.15.3

आऽयं भांतु शवंसा पञ्चं कृष्टीः । इन्द्रं इव ज्येष्ठो भंवतु प्रजावान् । अस्मा अंस्तु पुष्कुलं चित्रभांतु । आऽयं पृंणक्तु रजंसी उपस्थंम् ॥ यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावंत् । इन्द्रियावंत्-पुष्कुलं चित्रभांतु । यस्मिन्थ् सूर्या अर्पिताः सप्त साकम् । तस्मिन्-राजांन-मिधविश्रंयेमम् ॥ द्यौरंसि पृथिव्यंसि ॥ व्याघ्रो वैयाघ्रेऽधिं 51

TB 2.7.15.4

विश्रंयस्व दिशों महीः । विशंस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु । मा त्वद्-राष्ट्रमधिभ्रशत् ॥ या दिव्या आपः पर्यसा संबभूवुः । या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः । ता साँ त्वा सर्वासाः रुचा । अभिषिञ्चामि वर्चसा । अभि त्वा वर्चसा सिचं दिव्येनं । पर्यसा सह । यथाऽऽसां राष्ट्रवर्द्धनः 52

TB 2.7.15.5

तथाँ त्वा सिवता करत् । इन्द्रं विश्वां अवीवृधन्न् । समुद्र व्यंचसुं गिरंः । र्थीतंमः रथीनाम् । वार्जानाः सत् पंतिं पर्तिम् । वसंवस्त्वा पुरस्तांदुभिषिञ्चन्तु गायत्रेण् छन्दंसा । रुद्रास्त्वां दक्षिण्तांऽभिषिञ्चन्तु त्रैष्टुंभेन् छन्दंसा । आदित्यास्त्वां पृश्चादुभिषिञ्चन्तु जागंतेन् छन्दंसा । विश्वें त्वा देवा उत्तर्तांऽभिषिञ्चन्-त्वानुंष्टुभेन् छन्दंसा । बृह्स्पितं-स्त्वोपिरेष्टा-दुभिषिञ्चतु पाङ्केन् छन्दंसा । 53

TB 2.7.15.6

अरुणं त्वा वृकंमुग्रं खंजं करम् । रोचंमानं मुरुतामग्रं अर्चिषः । सूर्यवन्तं मुघवानं विषासिहम् । इन्द्रंमुक्थ्येषुं नामुहूतंमः हुवेम ॥ प्र बाहवां सिसृतं जीवसं नः । आ नो गर्व्यूतिमुक्षतं घृतेनं । आ नो जनं अवयतं युवाना । श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा ॥ इन्द्रंस्य ते वीर्युकृतः । बाहू उपावंहरामि () । 54

(बुभु - वार्व्ययत् तेनेममंग्न इह वर्चसा समंङ्ग्धि - वैयाघ्रेऽधि - राष्ट्रवर्द्धनः - पाङ्केन छन्दंसो - पार्वहरामि) (A15)

2.7.16 अनुवाकं 16 - राजाभिषेकाङ्गं रथारोहणम्

TB 2.7.16.1

अभि प्रेहिं वीरयंस्व । उग्रश्चेत्तां सपत्नुहा ॥ आतिष्ठ वृत्रहन्तिमः । तुभ्यंं देवा अधिब्रवन्न ॥ अङ्कौ न्युङ्काविभितो रथं यौ । ध्वान्तं वाताग्रमनुसं चर्रन्तौ । दूरे हेति-रिन्द्रियावान् पत्त्री । ते नोऽग्नयः पप्रयः पारयन्तु ॥ नमस्त ऋषे गद । अव्यंथायै (अव्यंधायै) त्वा स्वधायै त्वा 55

TB 2.7.16.2

मा नं इन्द्राभित्सत्व-दृष्वारिष्टासः । एवा ब्रह्मन्तवेदंस्तु ॥ तिष्ठा रथे अधि यद्-वर्ज्रहस्तः ॥ आ र्श्मीन्देव युवसे स्वर्धः ॥ "आतिष्ठ वृत्रहन् 29", "नातिष्ठंन्तं परि 30" । "अनु त्वेन्द्रों मद् 31]". "त्वनं त्वा मित्रावरुंणौ 32" ॥ द्यौधं त्वा पृथिवी च प्रचेतसा । शुक्रो बृहद्-दक्षिणा त्वा पिपर्तु । अनुं स्वधा चिकितार् सोमो अग्निः । अनुं त्वाऽवतु सिवृता सुवेनं । 56

TB 2.7.16.3

इन्द्रं विश्वां अवीवृधन्न । समुद्र व्यंचसं गिरः । र्थीतंमः रथीनाम् । वाजांनाः सत् पंतिं पर्तिम्

॥ परिं मा सेन्या घोषाः । ज्यानां वृञ्जन्तु गृद्भवः । मेथिष्ठाः पिन्वंमाना इह । मां गोपंतिम्भि सम्विंशन्तु ॥ तन्मेऽनुंमित्-रनुंमन्यताम् । तन्माता पृथिवी तत् पिता द्यौः 57

TB 2.7.16.4

तद्भावाणः सोम्सुतो मयो्भुवंः । तदंश्विना शृणुतः सौभगा युवम् ॥ "अवंते हेड 33", "उदुंत्तमम् 34" ॥ एना व्याघ्रं परिषस्वजानाः । सिक्ष्टः हिन्वन्ति मह्ते सौभंगाय । समुद्रं न सुहवंं तस्थिवाः सम् । मुर्मुज्यन्ते द्वीपिनंमुफ्स्वंन्तः ॥ उदुसावंतु सूर्यः । उदिदं मामुकं वर्यः । उदिहि देव सूर्य () । सह वृग्नुना ममं । अहं वाचो विवार्यनम् । मिथ् वागंस्तु धर्णसः । यन्तुं नृदयो वर्षन्तु पूर्जन्याः । सुपिप्पला ओषंधयो भवन्तु ॥ अन्नवतामोद्गवंतामामिक्षंवताम् । एषाः राजां भूयासम् । 58

(स्वधायै त्वा - स्वेन - द्यौः - सुर्य सप्त चं) (A16)

2.7.17 अनुवाकं 17 - राजाभिषेकाङ्गं वपनम्

TB 2.7.17.1

ये के्िशनं प्रथमाः स्त्रमासंत । येभ्रिराभृंतं यदिदं विरोचंते । तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेनं । रायस्पोषंणेमं वर्चसा सःसृंजाथ ॥ नर्ते ब्रह्मणस्तपंसो विमोकः । द्विनाम्नी दीक्षा वृशिनी ह्यंग्रा । प्रकेशाः सुवतं काण्डिनो भवन्ति । तेषां ब्रह्मेदीशे वपंनस्य नान्यः ॥ आरोह प्रोष्ठं विषहस्व शत्रून्ं । अवासाग्दीक्षा वृशिनी ह्यंग्रा 59

TB 2.7.17.2

देहि दक्षिणां प्रतिरुस्वायुः । अथां मुच्यस्व वर्रणस्य पाशांत् ॥ येनावंपथ् सिवता क्षुरेणं । सोमंस्य राज्ञो वर्रणस्य विद्वान् । तेनं ब्रह्माणो वपतेदमस्योर्जेमम् । र्य्या वर्चसा सःसृंजाथ ॥ मा ते केशानन् गाद्वर्च एतत् । तथां धाता करोतु ते । तुभ्यमिन्द्रो बृह्स्पितिः । सुविता वर्च

आदंधात् । 60

TB 2.7.17.3

तेभ्यों निधानं बहुधा व्यैच्छन्नं । अन्तरा द्यावांपृथिवी अपः सुवंः । दुर्भस्तम्बे वीर्यकृते निधायं । पौश्स्येनेमं वर्चसा सश्सृंजाथ ॥ बलं ते बाहुवोः संविता दंधातु । सोमंस्त्वाऽनक्तु पर्यसा घृतेनं । स्त्रीषु रूपमंश्विनैत-न्निधंत्तम् । पौश्स्येनेमं वर्चसा सश्सृंजाथ ॥ यथ् सीमन्तं कङ्कंतस्ते लिलेखं । यद्वां श्चुरः परिवृवर्ज् वपश्सेते () । स्त्रीषु रूपमंश्विनैत-न्निधंत्तम् । पौश्स्येनेमश् सश्सृंजाथो वीर्येण । 61

special korvai

(ये के्रिनो नर्ते मा ते बलं यथ सीमन्तं पर्च) (अवासाग्दीक्षा वा्रिनी ह्यंग्रा-ऽऽदंधाद्-ववर्ज वपर्स्ते द्वे चं) (A17)

2.7.18 अनुवाकं 18 - विद्यनाख्य एकाहविशेषः

TB 2.7.18.1

इन्द्रं वै स्वा विशो मुरुतो नापांचायन्न् । सोऽनंपचाय्यमान एतं विधनमंपश्यत् । तमाऽहंरत् । तेनांयजत । तेनैवासां तश् सर्शस्तम्मं व्यंहन्न् । यद् व्यहन्न् । तद्-विधनस्यं विधनत्वम् ॥ वि पाप्मानं भ्रातृंव्यश् हते । य एतेन् यजंते । य उं चैनमेवं वेदं । 62

TB 2.7.18.2

यश्र राजांनं विशो नाप्चायंयुः । यो वां ब्राह्मणस्तमंसा पाप्मना प्रावृतः स्यात् । स एतेनं यजेत । विघनेनैवैनंद्-विहत्यं । विशामाधिपत्यं गच्छति ॥ तस्य द्वे द्वांदुशे स्तोत्रे भवंतः । द्वे चंतुर्विश्शे । औद्गिद्यमेव तत् । एतद्वै क्षुत्रस्यौद्गिद्यम् । यदंस्मै स्वा विशो बुलिश् हर्रन्ति । 63

TB 2.7.18.3

हर्रन्त्यस्मै विशो बुलिम् । ऐनुमप्रतिख्यातं गच्छति । य एवं वेदं ॥ प्रबाहुग्वा अग्रे क्षुत्राण्यातेपुः । तेषामिन्द्रेः क्षुत्राण्यादेत्त । न वा इमानिं क्षुत्राण्यं भृविन्नितिं । तन्नक्षंत्राणां नक्षत्रत्वम् । आ श्रेयंसो भ्रातृंव्यस्य तेर्जं इन्द्रियं देते । य एतेन् यर्जते । य उं चैनमेवं वेदं । 64

TB 2.7.18.4

तद् यथां हु वै संचािकणाै कष्लंकावुपा-विहिताै स्यातांम् । एवमेताै युग्मन्ताै स्तोमां । अयुक्षु स्तोमंषु क्रियेते । पाप्मनोऽपंहत्यै ॥ अपं पाप्मानं भ्रातृंव्यक्ष हते । य एतेन् यजंते । य उं चैनमेवं वेदं ॥ तद् यथां हु वै सूंतग्रामुण्यंः । एवं छन्दाईसि । तेष्वसावांदित्यो बृंहतीर्भ्यूंढः 65

TB 2.7.18.5

स्तोबृंहतीषु स्तुवते स्तो बृंहन्न् । प्रजयां पृशुभिं-रसानीत्येव ॥ व्यतिषक्ताभिः स्तुवते । व्यतिषक्तं वै क्षत्रं विशा । विशेवैनं क्षत्रेण व्यतिषजति ॥ व्यतिषक्ताभिः स्तुवते । व्यतिषक्तो वै ग्रांमणीः संजातैः । सजातैरेवैनं व्यतिषजति ॥ व्यतिषक्ताभिः स्तुवते । व्यतिषक्तो वै पुरुषः पाप्मभिः () । व्यतिषक्ता-भिरेवास्यं पाप्मनो नुदते । 66

(वेद - हर्रन् - त्येनमेवं वेदा - भ्यूंढः - पाप्मिभरेकं च) (A18)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to 18 anuvAkams:-

(त्रिवृद् - यदाँग्नेयाँऽग्निमुंखा ह्युद्धिर् - यदाँग्नेय आँग्नेयो - न वै सोर्मन् - यो वै सोर्म - नैष गोसवः - सिक्ष्टे - ऽभिप्नेहिं मित्रवर्द्धनः - प्रजापंतिस्ता ओंदुनं - प्रजापंतिरकामयत बहोर् भूयां - नगस्त्यो - ऽस्याजरांस् - स्तिष्ठा हरीं - प्रजापंतिः पुशून् - व्याघ्रोऽयम् - भिप्नेहिं वृत्रहन्तंमो - ये केशिन् - इन्द्रं वा अष्टादंश)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of daSinis:-

(त्रिवृद् - यो वै सोमें - नायुंरिस विश्वायुंर् - बहुर् भंवित - तिष्ठा हरी रथ - आऽयं भांतु - तेभ्यों निधान १ षट्थ्यंष्टिः)

first and last word 2nd aShTakam 6th prapAtakam :- (त्रिवृत् - पाप्मनो नुदते)

॥ हिर्रः ॐ ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ Appendix (of Expansions) ट्.भ्.2.7.8.1 "अङ्कौ न्यङ्कावृभित्27 अङ्कौन्यङ्का वृभितो रथं यौ ध्वान्तं वांताग्रमन्नं स्वंरंन्तौ दूरे हेतिरिन्द्रियावांन् पत्त्री ते नोऽग्नयः पप्रयः पारयन्तु ॥ 27 (Appearing in T.S. 1.7.7.2), (AlsO samE appearing abovE, in T.B.2.7.16.1)